

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu

Blanský les

CZ0314124

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

1. Základní identifikační a popisné údaje

1.1 Základní údaje

Název: Blanský les

Kód lokality: CZ0314124

Kód lokality v ÚSOP: 2632

Rozloha (ha): 22211,9424

Biogeografická oblast: kontinentální

Zařazení EVL na evropský seznam: 2008/25/ES

Nařízení vlády o stanovení národního seznamu EVL: nařízení vlády č. 318/2013 Sb., příloha 182

1.2 Způsob zajištění ochrany

Zvláště chráněná území (ZCHÚ)

Celková rozloha ZCHÚ (ha): 22042,6411

Relativní rozloha ZCHÚ (%): 99,2

Specifikace ZCHÚ

Kód ÚSOP	Kategorie	Název
31	CHKO	Blanský les
522	NPR	Vyšenské kopce
2226	PP	Hejdlovsý potok
1838	PP	Horní luka
1282	PP	Kalamandra
2123	PP	Meandry Chvalšínského potoka
2052	PP	Mokřad u Borského rybníka
1617	PP	Na Stráži
2124	PP	Provázková louka
1618	PP	Šimečkova stráň
5890	PP	Vltava u Blanského lesa
5600	PP	Výří vrch
1281	PR	Bořinka
2225	PR	Chrášťanský vrch
2477	PR	Dívčí kámen
1573	PR	Dobročkovské hadce
552	PR	Holubovské hadce
578	PR	Jaronínská bučina
170	PR	Klet'
1836	PR	Malá skála
1837	PR	Ptačí stěna
1387	PR	Vysoká Běta

Ochranné pásmo zvláště chráněného území (OP ZCHÚ)

Celková rozloha OP ZCHÚ (ha): 4,2925

Relativní rozloha OP ZCHÚ (%): 0

Navrhovaná kategorie ZCHÚ podle platného nařízení vlády

přírodní památka - část

Smluvní ochrana dle § 39 ZOPK

NENÍ

Základní ochrana dle § 45c, odst. 2 ZOPK

Celková rozloha území chráněného dle režimu základní ochrany (ha): 165,0088

Relativní rozloha území chráněného dle režimu základní ochrany (%): 0,7

Jiná území chráněná podle národní legislativy, evropské legislativy nebo mezinárodních úmluv v překryvu s EVL

NEJSOU

1.3 Územně správní příslušnost

Jihočeský kraj

Dotčené obce

Boletice, Boršov nad Vltavou, Brloh, Chvalšiny, Čakov, Český Krumlov, Dolní Třebonín, Habří, Holubov, Jankov, Kájov, Kamenný Újezd, Křemže, Ktiš, Kvítkovice, Lhenice, Lipí, Mirkovice, Mojná, Nová Ves, Přísečná, Srnín, Vrábče, Záboří, Zlatá Koruna

Dotčená katastrální území

Borová u Chvalšin, Boršov nad Vltavou, Brloh pod Kletí, Chabičovice, Chlum u Křemže, Chvalšiny, Čakovec, Český Krumlov, Dobročkov, Dolní Chrášťany, Habří u Lipí, Holašovice, Holubov, Horní Chrášťany, Jankov u Českých Buděovic, Janské Údolí, Janské Údolí-Kovářov, Jaronín, Jaronín-Kuklov, Kamenný Újezd, Kladné, Kladné-Dobrkovice, Křemže, Křenov u Kájova, Kvítkovice u Lipí, Lipanovice, Lipí, Nová Ves u Brloha, Opalice, Plešovice, Přísečná, Přísečná-Domoradice, Rájov, Rájov-Černice, Rojšín, Slavče, Smědeč, Srnín, Střemily, Štěkře, Třebovice u Českého Krumlova, Třešňový Újezdec, Třísov, Vodice u Lhenic, Vrábče, Vyšný, Záboří u Českých Buděovic, Zahorčice u Vrábče, Záluží nad Vltavou, Zlatá Koruna

1.4 Stručná charakteristika území

Ekotop

Geologie: Oblast je tvořena horninami moldanubika, především prekambrického stáří a variskými hlubinnými vyvřelinami. Granulitový masiv Blanského lesa je ploše uložená čočka oválného tvaru tvořená převážně slídnatým granulitem. V centrální části se vyskytují hadce, v okolí Křemže jsou terciérní zvětraliny s ložisky niklu. Jih a jihovýchod území je tvořen horninami tzv. pestré českokrumlovské série – mozaika krystalických vápenců, amfibolitů, grafitických hornin a erlánů. Severovýchodní okraj zasahuje do Českobudějovické pánev, která je v této části vyplňena miocenními sedimenty.

Geomorfologie: Lokalita Blanský les patří do celku Šumavské podhůří, podcelku Prachatická hornatina, která je tvořena územními okrsky Blanský les a Křemžská kotlina, okrajově do lokality zasahuje Lhenická brázda na západě a Chvalinská kotlina na jihozápadě. Malá část území na severozápadě patří k podcelku Bavorovská vrchovina (okrsek Netolická pahorkatina).

Reliéf: Masiv Blanského lesa je tvořen dvěma výraznými hřbety šumavského (SZ-JV) směru. Má charakter ploché hornatiny, nejvyšší nadmořské výšky dosahuje vrcholem Kletě (1 084 m). Četné tvary mezoreliéfu jsou dokladem intenzivního zvětrávání v periglaciálních podmírkách – balvanité sutě, kamenná moře, mrazové sruby, skalní věže a tory. V centrální části oblasti se rozprostírá Křemžská kotlina. Její osu tvoří Křemžský potok vlévající se pod zříceninou hradu Dívčí kámen do Vltavy. Údolí Vltavy a jejích bočních přítoků je velmi členité, místa až kaňonovitého rázu. Svahy mají různou orientaci a sklon a dosahují výšky až 100 m. Vyskytují se zde rozsáhlé skalní útvary, sutěové svahy a vzácně i blokové sutě. Nejnižším bodem území je Vltava nad Boršovem nad Vltavou (400 m n. m.).

Pedologie: Převládají kambizemě, v nejvyšších polohách kambizemní podzoly, v údolích hydromorfní půdy. Na vápencích jsou vytvořeny kambizemní rendziny, na skalnatých svazích v údolí Vltavy a v okolí mrazových srubů rankery a litozemě.

Krajinná charakteristika: Blanský les je dobře zachovaný krajinný celek s vyváženým přírodním prostředím bez vážnějších negativních vlivů lidské činnosti, s rozsáhlými plochami přirodě blízkých lesních společenstev a pestrou mozaikou nelesních biotopů v závislosti na pestrosti podloží.

Podnebí: Průměrné roční teploty se v území pohybují zhruba od 7,5° C do 5° C, jen na vrcholu Kletě jsou slabě pod 5° C. Roční úhrn srážek na Kleti je pouze 720 mm a v Křemžské kotlině 560 mm. Celkově lze podnebí Blanského lesa charakterizovat jako relativně teplejší a sušší než by odpovídalo normálům v těchto nadmořských výškách. Je to způsobeno zejména závětrnou polohou za šumavským hřebenem.

Biota

Lesy pokrývají přibližně 56 % území, podíl listnáčů je 27 %. Nejvýznamnější jsou smíšené podhorské květnaté (L5.1) a acidofilní (L5.4) bučiny s roztroušeným až hojným výskytem jedle bělokoré (*Abies alba*), místy s příměsí javorů (*Acer spp.*), lip (*Tilia spp.*), jilmu horského (*Ulmus glabra*) a smrku ztepilého (*Picea abies*). Převažující jednotkou jsou kostřavové bučiny (asociace *Festuco altissimae-Fagetum*), vzácněji se vyskytují kyčelnicové bučiny asociace *Dentario enneaphylli-Fagetum* (obojí L5.1). Na chudších stanovištích rostou acidofilní bikové bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, ve vrcholových partiích Kletě se zachovaly fragmenty smrkových bučin (L5.4) as. *Calamagrostio villosae-Fagetum*. V severozápadní části území a v údolí Vltavy je významný výskyt suťových lesů (L4) svazu *Tilio-Acerion*, zastoupených asociacemi *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum*, *Aceri-Carpinetum* a *Arunco-Aceretum*. Ze vzácných druhů suťových lesů lze uvést např. oměj vlčí mor (*Aconitum lycoctonum*), měsíčnici vytrvalou (*Lunaria rediviva*) a kapradinu laločnatou (*Polystichum aculeatum*). V Křemžské kotlině rostou na hadcovém podloží typicky vyvinuté hadcové bory (L8.1) as. *Asplenio cuneifolii-Pinetum* s charakteristickými rostlinnými druhy, např. sleziníkem hadcovým (*Asplenium cuneifolium*) a hvozdíkem kartouzkem hadcovým (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*). Druhým typem borů jsou tzv. lesostepní bory (L8.2) vyskytující se v návaznosti na vápencové podloží. Charakteristickým prvkem těchto borů je druhově velmi bohatý bylinný podrost s množstvím vzácných druhů rostlin, např. okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), kruštík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), hruštička zelenokvětá (*Pyrola chlorantha*), hniliák lysý (*Monotropa hypophaea*). V kaňonu Vltavy, v blízkosti větších přítoků a v okrajových partiích Blanského lesa se vyskytují suché acidofilní doubravy (L7.1) (as. *Luzulo albidae-Quercetum petraeae*) a hercynské dubohabřiny (L3.1) svazu *Carpinion*, drobné toky doprovází jasanovo-olšové luhy (L2.2) podsvazu *Alnenion glutinoso-incanae*, např. horní tok Křemžského potoka. V členitém kaňonu Vltavy se nachází kromě pestré mozaiky lesních společenstev (bučiny, doubravy, suťové lesy, reliktní bory, jedliny, jasanovo-olšové luhy) místy i skalní výchozy se štěrbinovou vegetací silikátových (S1.2) a vápnitých (S1.1) skal a drolin svazu *Asplenion septentrionalis* a svazu *Potentillion caulescentis* s tařicí skalní Arduinovou (*Aurinia saxatilis* subsp. *arduini*), vzácný je výskyt kapradinky skalní (*Woodsia ilvensis*). Velmi vzácně se v kaňonu Vltavy vyskytuje i skalní vegetace s kostřavou sivou (T3.1) svazu *Alysso-Festucion pallentis*.

Nelesní biotopy jsou reprezentovány především mezofilními ovsíkovými loukami (T1.1) sv. *Arrhenatherion elatioris*, vlhkými pcháčovými loukami (T1.5) sv. *Calthion palustre*s a společenstvem vysokobylinných tužebníkových lad (T1.6) podsvazu *Filipendulenion*. V zachovalých částech ovsíkových luk rostou například orchideje vstavač kukačka (*Orchis morio*), vstavač mužský (*Orchis mascula*), prstnatec Fuchsův (*Dactylorhiza fuchsii*), vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*), vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), dále vratička heřmánkolistá (*Botrychium matricariifolium*), vratička měsíční (*B. lunaria*), zvonečník černý (*Phyteuma nigrum*), záraza bílá (*Orobanche alba*). Na extenzivně obhospodařovaných loukách jsou vyvinuty střídavě vlhké bezkolencové louky (T1.9) sv. *Molinion caeruleae*. Po celém území se vzácně vyskytují smilkové trávníky (T2.3) sv. *Violion caninae* a velmi vzácně acidofilní suché trávníky (T3.5) sv. *Koelerio-Phleoidis* chudých nebo málo produktivních půd na současných, popř. bývalých pastvinách nebo jednoročně sečených loukách.

Významným typem nelesní vegetace koncentrované na vápencové vložky jsou širokolisté suché trávníky (T3.4) sv. *Bromion erecti*, nejvýrazněji vyvinuté jsou v NPR Vyšenské kopce u Českého Krumlova. Tento typ vegetace hostí velké množství světlomilných, vápnomilných a hájových druhů. Rostou zde například hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), vousatka prstnatá (*Bothriochloa ischaemum*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*) a dominující bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*). Často navazující vegetací jsou křovinná společenstva (K3) sv. *Berberidion* s dominantní lískou obecnou (*Corylus avellana*) a hojnými dalšími druhy křovin – trnkou obecnou (*Prunus spinosa*), dřišťálem obecným (*Berberis vulgaris*), brslenem evropským (*Euonymus europaea*), řešetlákem počistivým (*Rhamnus cathartica*) a další. V bylinném patře převládají hájové druhy: černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*) atd.

Vodní společenstva (V4A) sv. *Batrachion fluitantis* s lakušníky ze skupiny lakušníku vodního (*Batrachium aquatile* s.l., v užším pojetí *B. peltatum*), stolítkem střídavovkvetým (*Myriophyllum alterniflorum*) a rdestem prorostlým (*Potamogeton perfoliatus*) se nacházejí v řečišti Vltavy. Na rybnících se vyskytují porosty okřehků (V1) sv. *Lemnion minoris* a na jejich okrajích mokřadní společenstva s porosty rákosin (M1.1) a vysokých ostřic (M1.7) svazu *Phragmition communis* a svazu *Magnocaricion elatae*.

Hořeček český (*Gentianella bohemica*) se vyskytuje na dvou lokalitách v NPR Vyšenské kopce, v biotopech T1.1 Mezofilní ovsíkové louky a T3.4 Širokolisté suché trávníky.

V roce 2005 byl v PR Dívčí Kámen nalezen evropsky významný mech z přílohy II Směrnice o stanovištích dvouhroter zelený (*Dicranum viride*).

V lokalitě Blanský les bylo zaznamenáno přibližně 52 druhů savců, 115 druhů ptáků, 6 druhů plazů, 10 – 12 druhů obojživelníků, 19 druhů ryb a kruhoústých. Naprostou většinu fauny představují bezobratlí.

Charakteristická je lesní fauna, především přírodě blízkých souvislých bukových lesních porostů, ale i smíšených porostů vyšších poloh, kde se vyskytují rys ostroví (*Lynx lynx*), čáp černý (*Ciconia nigra*), holub doupňák (*Columba oenas*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), výr velký (*Bubo bubo*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), včelojed lesní (*Pernis apivorus*), datel černý (*Dryopopus martius*), lejsek malý (*Ficedula parva*). Z bezobratlých zde žije celá řada druhů hmyzu, pavouků a měkkýšů.

Mimořádně pestrou faunu najdeme na výchozech vápenců, kde žijí nejcennější stepní, xerofilní a xeromontánní společenstva živočichů, popř. dealpinské druhy. Významné jsou druhy motýlů jako např. soumračník západní (*Pyrgus trebevicensis*), bělásek hrachorový (*Leptidea sinapis*), modrásek hnědoskvrrný (*Polyommatus daphnis*), perleťovec prostřední (*Argynnis adippe*), okáč klubénkový (*Erebia aethiops*), zelenáček devaterníkový (*Adscita geryon*), sedm druhů vřetenušek a přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*). Mezi významné druhy motýlů vázané na mokřadní biotopy jsou modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*), hnědásek rozrazilový (*Melitaea diamina*) vyskytující se např. v PP Provázková louka a modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*), který se vyskytuje např. v Zámeckém parku Červený dvůr a nad osadou Borová.

Mimořádná je i fauna brouků a blanokřídlých – skupina žahadloví (*Acaluata*) s 225 druhy, ploštic se 70 druhy a měkkýšů např. drobnička válcovitá (*Truncatellina cylindrica*), bezočka šídlovitá (*Cecilioides acicula*), zrnovka mechová (*Pupilla muscorum*) a oblovka drobná (*Cochlicopa lubricella*). Vzácně se vyskytuje i vlhkomilný vrkoč útlý (*Vertigo angustior*).

Fauna potoků, rybníků, mokřadů a niv není na území Blanského lesa dominantní, ale představuje významný podíl biodiverzity. Vyskytuje se zde např. vydra říční (*Lutra lutra*), chřástal vodní (*Rallus aquaticus*), čáp bílý (*Ciconia ciconia*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), ledňáček říční (*Alcedo atthis*), slavík modráček (*Luscinia svecica*), čolek velký (*Triturus cristatus*), kuňka obecná (*Bombina bombina*) a vrkoč útlý (*Vertigo angustior*), jehož populace žijí na vlhkých loukách (např. v PR Dobročkovské hadce v nivě Křemžského potoka). Křemžský i Chvalinský potok je osídlen také mihilí potoční (*Lampetra planeri*), vrankou obecnou (*Cottus gobio*) a vzácně i střevlí potoční (*Phoxinus phoxinus*). V Křemžském potoce byla v minulosti také zaznamenána menší populace perlorodky říční (*Margaritifera margaritifera*).

Významné jsou též letní kolonie netopýra velkého (*Myotis myotis*), soustředěné do půdních prostor kostelů v sídlech Brloh a Chvalšiny.

2. Stav EVL a předmětů ochrany

2.1 Předměty ochrany a jejich cílový stav

Stanoviště

Kód předmětu ochrany: 3260

Název předmětu ochrany: Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*

Rozloha (ha): 108,2021

Relativní rozloha (%): 0,49

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 6190

Název předmětu ochrany: Panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*)

Rozloha (ha): 1,6802

Relativní rozloha (%): 0,01

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 6210 *

Název předmětu ochrany: Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých – prioritní stanoviště

Rozloha (ha): 4,4426

Relativní rozloha (%): 0,02

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 6210

Název předmětu ochrany: Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*)

Rozloha (ha): 22,6761

Relativní rozloha (%): 0,1

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 6410

Název předmětu ochrany: Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*)

Rozloha (ha): 72,8836

Relativní rozloha (%): 0,33

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

V druhově bohatých porostech je cílem zachovat jejich stav z doby vyhlášení EVL. V degradovaných partiích bezkolencových luk je třeba managementovými opatřeními jejich současný stav zlepšit alespoň na úroveň v době vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 6510

Název předmětu ochrany: Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis*)

Rozloha (ha): 425,0949

Relativní rozloha (%): 1,91

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat dobrý stav druhově bohatých luk z doby vyhlášení EVL. U porostů negativně ovlivněných příliš intenzivním zemědělským hospodařením a porostů degradovaných vlivem dlouhodobé absence hospodaření je cílem jejich stav zlepšit alespoň na úroveň v době vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 8220

Název předmětu ochrany: Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů

Rozloha (ha): 6,6108

Relativní rozloha (%): 0,03

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: vynikající hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Kód předmětu ochrany: 91U0

Název předmětu ochrany: Lesostepní bory

Rozloha (ha): 22,4125

Relativní rozloha (%): 0,1

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Současné mapování neodpovídá reálnému výskytu lesostepních borů. Jako předmět ochrany L8.2 – Lesostepní bory byly klasifikovány především porosty nacházející se na území mezi Českým Krumlovem, Křenovem a úpatím hory Kleť. Dnes je většina porostů cenných borů na vápencích i přes dominanci borovice překlasifikována na biotop L6.4.

Cílem je zachovat charakter prosvětlených porostů s převahou borovice a přimíšenými dalšími dřevinami, s charakteristickým bylinným patrem. Možné a vhodné je i vytváření porostních skupin s převahou dubu – část území, mapovaného jako lesostepní bory, byla takto vymapována v důsledku druhotné dominance borovice, a přirozenou dominantní složkou ekosystému zde může být i jiná dřevina (obvykle dub, ale v některých případech i buk). Podstatným faktorem příznivého stavu předmětu ochrany je však především zachování charakteru prosvětlených lesů, ať už s dominancí borovice nebo dubu.

Kód předmětu ochrany: 9110

Název předmětu ochrany: Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*

Rozloha (ha): 1673,0257

Relativní rozloha (%): 7,53

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav přírodě blízkých porostů z doby vyhlášení EVL. Vhodnými pěstebními opatřeními postupně zlepšovat stav hospodářsky ovlivněných porostů s pozměněnou druhovou skladbou a zjednodušenou prostorovou strukturou oproti stavu při vyhlášení.

Kód předmětu ochrany: 9130

Název předmětu ochrany: Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*

Rozloha (ha): 1447,2975

Relativní rozloha (%): 6,52

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav přírodě blízkých porostů z doby vyhlášení EVL. Vhodnými pěstebními opatřeními postupně zlepšovat stav hospodářsky ovlivněných porostů s pozměněnou druhovou skladbou a zjednodušenou prostorovou strukturou oproti stavu při vyhlášení.

Kód předmětu ochrany: 9170

Název předmětu ochrany: Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*

Rozloha (ha): 105,3312

Relativní rozloha (%): 0,47

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav přírodě blízkých porostů z doby vyhlášení EVL. Vhodnými pěstebními opatřeními postupně zlepšovat stav hospodářsky ovlivněných porostů s pozměněnou druhovou skladbou a zjednodušenou prostorovou strukturou oproti stavu při vyhlášení.

Kód předmětu ochrany: 9180 *

Název předmětu ochrany: Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích

Rozloha (ha): 128,9338

Relativní rozloha (%): 0,58

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu: dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav přírodě blízkých porostů z doby vyhlášení EVL. Vhodnými pěstebními opatřeními postupně zlepšovat stav hospodářsky ovlivněných porostů s pozměněnou druhovou skladbou a zjednodušenou prostorovou strukturou oproti stavu při vyhlášení.

* označuje prioritní stanoviště

Druhy

Název předmětu ochrany: přástevník kostivalový * *Callimorpha quadripunctaria*

Kód předmětu ochrany: 1078

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	přítomná	2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: vranka obecná *Cottus gobio*

Kód předmětu ochrany: 1163

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	přítomná	2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: hořeček český * *Gentianella bohemica*

Kód předmětu ochrany: 4094

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	20	394	jedinci		2 % ≥ p > 0 %	průměrné nebo omezené zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: mihule potoční *Lampetra planeri*

Kód předmětu ochrany: 1096

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	přítomná	2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: rys ostrovid *Lynx lynx*

Kód předmětu ochrany: 1361

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	přítomná	15 % ≥ p > 2 %	průměrné nebo omezené zachování	populace je izolovaná	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit početní stav populace z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: modrásek bahenní *Maculinea nausithous*

Kód předmětu ochrany: 1061

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	1	50	jedinci		2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: modrásek očkovaný *Maculinea teleius*

Kód předmětu ochrany: 1059

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	50	100	jedinci		2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: netopýr velký *Myotis myotis*

Kód předmětu ochrany: 1324

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
rozmnožující se populace	300	400	jedinci		2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	dobrá hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat stav z doby vyhlášení EVL.

Název předmětu ochrany: vrkoč útlý *Vertigo angustior*

Kód předmětu ochrany: 1014

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	-	-	-	přítomná	2 % ≥ p > 0 %	dobré zachování	populace je izolovaná	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat, případně zlepšit stav z doby vyhlášení EVL.

* označuje prioritní druh

2.2 Nároky předmětu ochrany

Stanoviště

Kód předmětu ochrany: 3260

Název předmětu ochrany: Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop V4A Makrofytní vegetace vodních toků – porosty aktuálně přítomných vodních makrofytů. Jsou to chudá několikadruhová společenstva schopná růstu v proudících vodách. Ohrožení vychází především z nevhodných vodohospodářských úprav a nadměrného příslunu živin. V místech, kde je vegetace v pořádku, není nutný jakýkoliv zásah.

U toků poškozených regulačními úpravami je vhodné provádět změny koryta zpět k přirozenějšímu tvaru. Důležité je v takovém případě rozrůznit stanoviště nabídku střídáním tišin a proudících úseků.

Kód předmětu ochrany: 6190

Název předmětu ochrany: Panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*)

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště je zde zastoupeno biotopem T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou (*Festuca pallens*). Tato vegetace osidluje výslunné skalnaté svahy a skály v suchých a teplých oblastech na různých typech tvrdých hornin a vápenců, vápnitých a slinitých pískovců, vápnitých slepenců, od bazických vyvřelin a hadců až po znělce, prvohorní břidlice, ruly, žuly a další horniny krystalinika. Na strmých skalách v říčních údolích nebo na kopcích vulkanického původu je pokryvnost vegetace malá a výskyt rostlin omezen hlavně na skalní štěrbiny a terásky. Sekundárně tato vegetace přechází i na stěny lomů nacházejících se v blízkosti přirozených porostů. Zapojenější porosty se tvoří na méně strmých skalnatých svazích; vzácně se tato vegetace může vyvíjet i na nízkých pahorcích v mírně zvlněné krajině.

Na některých méně strmých svazích s hlubší půdou může být pro zachování rozvolněného charakteru vegetace potřeba odstraňovat dřeviny nebo provádět pastvu.

Přirozenou sukcesí je tato vegetace ohrožena méně než jiné typy suchých trávníků, protože mělké skalnaté půdy zarůstají dřevinami jen pomalu nebo vůbec. Některé lokality mohou být ohroženy rozšiřováním moderních velkolomů, horolezectvím nebo silným sešlapem v okolí turistických vyhlídkových bodů. Lokality v říčních údolích jsou ohroženy také splachy živin z polí na okolních plošinách.

Kód předmětu ochrany: 6210 *

Název předmětu ochrany: Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště je zde zastoupeno biotopem T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*). Jedná se o zapojené až mezernaté trávníky s dominancí válečky prapořité (*Brachypodium pinnatum*), případně sveřepu vzpřímeného (*Bromus erectus*), v nižší vrstvě zpravidla s výrazným zastoupením kostřavy žlábkaté (*Festuca rupicola*). Mohou tvořit druhově bohaté vícepatriové xerotermní porosty, jejichž kostru tvoří trsnaté nebo výběžkaté trávy. Význačným výskytem vstavačovitých rostlin se rozumí existence alespoň 20 jedinců na 1000 m², tedy 200 orchidejí na hektar (je možno sčítat jedince více druhů). Mechové patro má obvykle nižší pokryvnost. Porosty se vyskytují na mírnějších svazích, zpravidla orientovaných k jihu, v různých typech substrátů, převážně bazických (vápenec, slínovce, vápnitý flyš, bazalty). Tyto porosty vznikly na místech teplomilných doubrav a vápnomilných bučin a byly využívány převážně jako ovčí pastviny nebo jednosečné louky. Pro udržení jejich druhového složení je třeba tento typ hospodaření zachovat. Plochy degradované náletem křovin a dřevin nebo šířením invazních a expanzivních druhů mohou zpočátku vyžadovat intenzivnější péči (výřez náletů, častější kosení ploch s nežádoucími konkurenčně silnými druhy, výhrab stařiny apod.). V odůvodněných případech může být přínosné i občasné řízené vypálení porostů (např. stanoviště, na kterých v minulosti docházelo k občasným požárům při vojenských cvičeních nebo požáry vznikaly po průjezdu parních lokomotiv). Tento typ vegetace zpravidla negativně reaguje na aplikaci hnojiv, zejména vstavačovité rostliny jsou na jejich přítomnost velmi citlivé a z hnojených porostů rychle mizí. Nejvhodnější je přirozené doplňování živin při extenzivní pastvě porostů.

Kód předmětu ochrany: 6210

Název předmětu ochrany: Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*)

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště je zde zastoupeno biotopy T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*) a T3.5B Acidofilní suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých.

Biotop T3.4D vznikl na místech teplomilných doubrav a vápnomilných bučin. Jedná se o druhově bohaté, více či méně zapojené xerotermní porosty, jejichž kostru tvoří trsnaté nebo výběžkaté trávy. Porosty se vyvinuly na mírnějších svazích, zpravidla orientovaných k jihu, na středně hlubokých až hlubokých půdách, na různých typech substrátů, převážně bazických. Tyto porosty byly využívány převážně jako ovčí pastviny nebo jednosečné louky. Pro udržení jejich druhového složení je třeba tento typ hospodaření zachovat. Plochy degradované náletem křovin a dřevin nebo šířením invazních a expanzivních druhů mohou zpočátku vyžadovat intenzivnější péči (výřez náletů, častější kosení ploch s nežádoucími konkurenčně silnými druhy, výhrab stařiny apod.). V odůvodněných případech může být přínosné i občasné řízené vypálení porostů (např. stanoviště, na kterých v minulosti docházelo k občasným požárům při vojenských cvičeních nebo požáry vznikaly po průjezdu parních lokomotiv). Tento typ vegetace zpravidla negativně reaguje na aplikaci hnojiv, zejména

vstavačovité rostliny jsou na jejich přítomnost velmi citlivé a z hnojených porostů rychle mizí. Nejvhodnější je přirozené doplňování živin při extenzivní pastvě porostů.

Biotop T3.5B se vyskytuje na výslunných svazích na kyselých silikátových horninách. Tyto porosty vznikly na místech teplomilných a acidofilních doubrav a byly využívány jako pastviny (převážně ovčí) nebo jednosečné louky. Jedná se o víceméně zapojené suchomilné a teplomilné porosty trsnatých trav a nízkých trvalek. Z trav často dominují druhy ovsíř luční (*Avenula pratensis*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), k. žlábkatá (*F. rupicola*) nebo bojínek tuhý (*Phleum phleoides*). Vyskytují se v nich druhy suchých trávníků se širokou ekologickou amplitudou, doprovázené obecně rozšířenými acidofity, v místech výchozů matečného substrátu bývají plošky nezapojené vegetace s terofity. Biotop je ohrožen především eutrofizací (splachy z okolních zemědělských pozemků) a neobhospodařováním, kdy může docházet k expanzi mezofilnějších druhů trav (ovsík vyvýšený – *Arrhenatherum elatius*, třtina křoviští – *Calamagrostis epigejos*), přirozené sukcesi křovin a zarůstání keří nebo stromy. Vhodným managementem k zachování biotopu je odstraňování dřevin, pastva ovci či koz, případně seč.

Kód předmětu ochrany: 6410

Název předmětu ochrany: Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*)

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky. Jedná se o extenzivně obhospodařované, střídavě vlhké nehnojené louky na oglejovaných půdách s kolísající vlhkostí. Z hlediska dostupnosti živin jde o půdy chudší až středně bohaté. Zásobení živinami je spíše podprůměrné, bez závislosti na půdní reakci. Lokality se nacházejí na vyšších terasách v nivách potoků a řek, v podmáčených svahových polohách, na obvodech rašelinišť nebo na odvodněných rašeliništích a slatiništích. V nivách velkých řek v panonské oblasti leží stanoviště bezkolencových luk na nevysokých vyvýšeninách, tzv. hrudech, mimo dosah běžných záplav. Zde jsou adaptovány na střídavě vysychavý vodní režim (letní přísušek koncem léta). Bezkolencové louky jsou středně vzrůstavé porosty s prevládajícím bezkolencem rákosovitým (*Molinia arundinacea*) a hojnými dalšími travinami – kostřavou červenou (*Festuca rubra*), kostřavou luční (*F. pratensis*), metlicí trsnatou (*Deschampsia cespitosa*), medyříkem vlnatým (*Holcus lanatus*), lipnicemi (lipnice luční – *Poa pratensis*, l. obecná – *P. trivialis*), sítinami (*Juncus spp.*) a s častým výskytem dvouděložných rostlin. Vyskytují se roztroušeně, místy vzácně (např. Českomoravská vysočina) od planárního po submontánní stupň.

Optimální je seč jednou za rok, a to spíše v druhé polovině vegetačního období. Nehnojí se. Na neudržovaných plochách je v první fázi potřeba odstranit nálety sukcesních dřevin.

Kulturnější typy (*Succiso-Festucetum*, *Selino-Festucetum*, *Serratulo-Festucetum*) je nutné kosit pravidelně 1x ročně. Porosty s bezkolencem (*Molinion caeruleae*, *Junco-Molinietum*) je možné kosit s občasnou jednoletou přestávkou. Porosty bez bezkolence (*Sanguisorbo-Festucetum*) se mohou sekat i 2x ročně, jinak dochází k sukcesním změnám a ochuzování společenstva. Biomasu nutno vždy sklidit (možno usušit a spálit na určených místech). Vhodný je fázový posun seči (z roku na rok) kvůli dozrávání semen vzácnějších druhů rostlin – např. kosatec sibiřský (*Iris sibirica*), hořec hořepník (*Gentiana pneumonanthe*), hladýš pruský (*Laserpitium prutenicum*). Vhodné a přípustné je velmi extenzivní přepásání na podzim. Časná seč některé druhy poškozuje a oslabuje bezkolenc (to ovšem může být u zarůstajících neudržovaných porostů žádoucí).

Nejvíce jsou bezkolencové louky ohroženy odvodněním, následnou mineralizací půdních organických látek a z toho vyplývající eutrofizací. Obohacení o živiny může nastat i v důsledku hnojení nebo depozice atmosférického dusíku a vede k nárůstu dominance konkurenčně silných trav (např. psáry luční – *Alopecurus pratensis*, srhy laločnaté – *Dactylis glomerata*, kostřavy luční – *Festuca pratensis* a zejména různých druhů bezkolenců *Molinia spp.*) nebo k expanzi stanoviště nepůvodních druhů (např. třtiny křoviští – *Calamagrostis epigejos* a šťovíků – *Rumex spp.*). S útlumem hospodaření dochází také k opouštění pozemků a jejich následnému zarůstání dřevinami.

Kód předmětu ochrany: 6510

Název předmětu ochrany: Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*)

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop T1.1 Mezofilní ovsíkové louky. Jedná se o nejrozšířenější typ polopřirozených luk vyskytující se roztroušeně po celém území státu od nížin až po podhůří, především v blízkosti sídel. Existuje velká škála různých fytocenologických typů těchto mezofilních ovsíkových luk, navíc se často nacházejí v mozaice s jinými biotypy bezlesí. Jsou to vysokostébelné až středně vzrůstavé porosty bez vazby na určitý půdní podklad. V blízkosti toků obsazují spíše vyšší stupně náplavových teras, vyhýbají se trvale přemokřeným místům.

Vedle běžných trav, jako jsou ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), kostřavy (*Festuca spp.*), tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), jsou též zastoupeny dvouděložné rostliny, jako

např. řebíčky (*Achillea* spp.), pampelišky (*Taraxacum* spp.), jitrocele (*Plantago* spp.), jetel luční (*Trifolium pratense*), zvonek rozkladitý (*Campanula patula*), kopretina bílá (*Leucanthemum album*), chrpy (*Centaurea* spp.).

Zpravidla se jedná o dvousečné louky, které lze v omezené míře přihnojovat a vápnit. Musí se však dávat pozor, aby nedošlo k předávkování dusíkem, které vede k dominanci vysokých tvrdolistých trav. Porosty lze v kombinaci s kosením i extenzivně přepásat. Řada vzácných druhů rostlin (např. orchideje, vratičky) je však vázaná na méně intenzivně obhospodařované louky (jednosečné, nehnojené, příp. extenzivně přepásané). Ohrožení luk spočívá v absenci hospodaření, které vede nejprve k zarůstání dominantními druhy běžně v porostech přítomnými, následně pak i expanzivními druhy jako je např. třtina křovištěná (*Calamagrostis epigejos*), později i křovinami a nálety dřevin. Dalšími častými příčinami degradace biotopu jsou ruderálizace, přisívání kulturních druhů trav a eutrofizace.

Kód předmětu ochrany: 8220

Název předmětu ochrany: Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště je zde zastoupeno biotopem S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin. Tato vegetace osidluje stinné i slunné skalní srázy a balvanové rozpady v údolích a skalních městech, droliny vulkanických kopců, vzácně také opuštěné lomy a staré zdi, kde však zpravidla chybějí mnohé diagnostické druhy. Podkladem je nejčastěji žula, znělec, čedič, rula, granulit, hadec, pískovec, buližník nebo slepenec.

Většina porostů není ohrožena a k udržení stavu nevyžaduje žádný management, v jednotlivých případech je však potřeba regulovat turistiku a horolezectví nebo vyřezávat stínící dřeviny. Negativní dopad horolezeckých sportovních aktivit lze částečně eliminovat osazením konečných jisticích prostředků umožňujících sestup slaněním. Občasný sesuv kamení vyvolaný chůzí lidí po pohyblivých sutích však může být spíše ku prospěchu, protože se tak dostává k povrchu půda původně splavená do hloubi suti.

Kód předmětu ochrany: 91U0

Název předmětu ochrany: Lesostepní bory

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop L8.2 Lesostepní bory. Lesostepní bory se vyskytují na svazích jižní orientace i v rovinatých polohách pahorkatin. Zde jsou většinou vyvinuty jako druhotné společenstvo z bývalých teplomilných doubrav. Na několika málo lokalitách rostou také v oblasti skalních výchozů, kde jsou pravděpodobně přirozeně jako relikty. Půdy jsou mělké, s velkým podílem skeletu a mají tendenci ke střídavému zamokřování a vysychání. Jedná se o rozvolněné, často zakrslé porosty borovice lesní (*Pinus sylvestris*) s duby (*Quercus* sp.) a břízou bělokorou (*Betula pendula*) jako přimíšenými dřevinami. Keřové patro má pokryvnost do 50 % a může být druhově bohaté. Velmi bohaté a hustě zapojené je bylinné patro, s charakteristickým výskytem vstavačovitých a druhů suchých trávníků. Většina porostů lesostepních borů se vyvinula z teplomilných doubrav, v nichž byla různými vlivy člověka dlouhodobě zvýhodňována borovice na úkor dubu. Některé porosty vznikly zarůstáním širokolistých suchých trávníků a v minulosti byly využívány k lesní pastvě či senoseči. I tyto sekundární porosty lesostepních borů si ovšem zaslouží ochranu, jelikož jsou biotopem mnoha ohrožených druhů rostlin a bezobratlých. Nebezpečím pro diverzitu zdejšího biotopu je zarůstání křovinami a ústup světlomilných druhů. K negativním vlivům patří také přeměna porostů s vhodnou druhovou skladbou na kultury geograficky nepůvodních dřevin a šíření invazních dřevin jako borovice černá (*Pinus nigra*) nebo trnovník akát (*Robinia pseudacacia*). Na některých lokalitách dochází k ruderálizaci a šíření expanzivních rostlin. Na strukturu porostů a přirozenou obnovu mají jako ve většině našich lesů vliv vysoké stavy spárkaté zvěře.

Pro ochranu lesostepních borů a jejich typické podoby je nutné zachovat a podporovat přirozenou druhovou diverzitu daných společenstev. Je nežádoucí výsadba porostů geograficky nepůvodních dřevin, naopak nutná je eliminace invazních druhů dřevin a expanzivních rostlin. Na lokalitách s výskytem ohrožených druhů je vhodné provádět prořezávky keřů a náletu v podrostu. V některých chráněných územích lze uvažovat o vhodné načasované seči bylinného patra či pastvě. Na produkčních stanovištích raději volit jemnější (byť i holosečné) obnovní prvky, případná příprava půdy pro nový porost musí být přiměřena biologické hodnotě keřového a bylinného patra. Mladé porosty je vhodné včas prořeďovat, aby nevznikly husté mlazinové porosty, z kterých ustupuje podrost světlomilných bylin. Zastoupení břízy bělokoré je v porostech vhodné udržet alespoň v hodnotách udávaných modelem přirozené skladby. Při provádění opatření proti hmyzím škůdcům využívat chemickou asanaci jen v nezbytně nutné míře.

Kód předmětu ochrany: 9110

Název předmětu ochrany: Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop L5.4 Acidofilní bučiny. Jedná se o listnaté nebo smíšené lesy na kyselých až neutrálních, minerálně chudých půdách. Zahrnují široké spektrum stanovišť 3. – 6. lesního vegetačního stupně, místy sestupují níže (severní svahy). V druhové skladbě porostů převažuje buk lesní (*Fagus sylvatica*) s příměsí dalších listnáčů (javor klen – *Acer pseudoplatanus*, dub zimní – *Quercus petraea* s.l., dub letní – *Q. robur*, lípa srdčitá – *Tilia cordata* aj.) nebo jehličnanů (jedle bělokorá – *Abies alba* a smrk ztepilý – *Picea abies*). Zastoupení jednotlivých dřevin kolísá úměrně k rozptíření podmínek, které daný typ stanoviště pokrývá. Obecně je ve všech acidofilních bučinách problémem nedostatečné množství jedle. K přirozeným vlastnostem bukových lesů patří v určité části vývoje tvorba jedné souvislé etáže, spolu s nedostatkem živin proto keřové patro většinou chybí nebo má malou pokryvnost. Pokud je keřové patro vyvinuto, zmlazují se v něm dřeviny stromového patra. Bylinné patro je chudé, s převahou běžných acidofilních druhů. Charakter většiny porostů předurčuje jejich vhodnost k hospodářskému využití. Intenzivním hospodařením a nevhodnou umělou obnovou, především smrkem, dochází k přeměně na lesy s převahou smrku, a s tím spojenému riziku přemnožení kalamitních hmyzích škůdců. V neposlední řadě jsou významným faktorem vysoké stavy spárkaté zvěře, bránící účinnému rozvoji přirozené i umělé obnovy.

Pro ochranu stanovišť acidofilních bučin je důležité především omezení zvyšování podílu smrku či jiných stanovištně či geograficky nepůvodních dřevin a omezení holosečného hospodaření. Na konkrétních lokalitách s předpokládaným přirozeným výskytem borovice lesní (*Pinus sylvestris*) (nebo smrku ztepilého) nezvyšovat jejich celkové zastoupení nad hodnoty odvozených od modelů předpokládané přirozené druhové skladby. V případě výskytu kúrovcových ohnisek je vhodná šetrná asanace dřevní hmoty, chemické prostředky využívat jen v nezbytně nutné míře. Jako prevence by se mělo zajistit včasné zpracování nahodilých těžeb smrku. V porostech, kde je výskyt jedle pod úrovní jejího přirozeného zastoupení, je nutný alespoň současný podíl zachovat. Tam, kde se vyskytuje ve větším množství, je vhodné zajistit její podíl odpovídající přirozené skladbě lesa. V případě výskytu acidofilních bučin na extrémních stanovištích je prvořadá půdoochranná funkce lesa. Pro úspěšnou přirozenou obnovu lesa je nezbytné snižování stavu spárkaté zvěře, případnou umělou obnovu spolu s přirozeným zmlazením účinně chránit. Při výsadbách cíleně vnášet chybějící dřeviny, hlavně jedli, při výchově vytvářet věkově a výškově diferencovaný porost.

Kód předmětu ochrany: 9130

Název předmětu ochrany: Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop L5.1 Květnaté bučiny. Jedná se o listnaté lesy s převládajícím bukem lesním (*Fagus sylvatica*) a někdy s příměsí dalších listnáčů (javor mléč – *Acer platanoides*, javor klen – *A. pseudoplatanus*, habr obecný – *Carpinus betulus*, jasan ztepilý – *Fraxinus excelsior*, dub zimní – *Quercus petraea* s. l., lípa srdčitá – *Tilia cordata*, l. velkolistá – *T. platyphyllos* a jilm horský – *Ulmus glabra*), ve vyšších nadmořských výškách také jedle bělokoré (*Abies alba*) a smrku ztepilého (*Picea abies*). Zahrnují široké spektrum stanovišť 3. – 6. lesního vegetačního stupně, místy sestupují níže (severní svahy). Jejich výskyt je vázán hlavně na eutrofní, obvykle kambizemní půdy s rychlou mineralizací humusu, na různých druzích hornin. Na minerálně chudším podloží je formace vyvinuta jen na hlubších půdách mírných svahů a plošin. Oproti kyselým bučinám je zde v daleko větší míře rozvinuto keřové a hlavně typické bylinné patro květnatých bučin, zastoupené vzácnějšími druhy i běžně zastoupenými mezofilními druhy listnatých lesů. Také na tyto biotopy dolehlo dlouhodobé hospodářské využívání a rostoucí potřeba dřeva pro různé účely. Postupem času docházelo ve stále větším měřítku k upřednostňování rychleji rostoucího a v daných přírodních podmínkách prosperujícího smrku, pěstovaného v ekonomicky nejvýhodnějších stejnověkých monokultúrách. Takto vzniklé lesy jsou snadno napadnutelné kalamitními škůdci, velký vliv mají také na změny půdních poměrů na stanovištích bučin důsledkem kyselého opadu a ochuzení vrchních vrstev o živiny. V neposlední řadě jsou významným faktorem vysoké stavy spárkaté zvěře, bránící účinnému rozvoji přirozené i umělé obnovy.

Pro ochranu stanovišť květnatých bučin je důležité především omezení zvyšování podílu smrku či jiných stanovištně či geograficky nepůvodních dřevin a omezení holosečného hospodaření. Na konkrétních lokalitách s předpokládaným přirozeným výskytem borovice lesní (*Pinus sylvestris*) nebo smrku ztepilého (*Picea abies*) nezvyšovat jejich celkové zastoupení nad hodnoty odvozených od modelů předpokládané přirozené druhové skladby. V případě výskytu kúrovcových ohnisek je vhodná šetrná asanace dřevní hmoty, chemické prostředky využívat jen v nezbytně nutné míře. Jako prevence by se mělo zajistit včasné zpracování nahodilých těžeb smrku. V porostech, kde je výskyt jedle pod úrovní jejího přirozeného zastoupení, je nutný alespoň současný podíl zachovat. Tam, kde se vyskytuje ve větším množství, je vhodné zajistit její podíl odpovídající přirozené skladbě lesa. V případě výskytu květnatých bučin na extrémních stanovištích je prvořadá půdoochranná funkce lesa. Pro úspěšnou přirozenou obnovu lesa je nezbytné snižování stavu spárkaté zvěře, případnou umělou obnovu spolu s přirozeným zmlazením účinně chránit. Při výsadbách cíleně vnášet chybějící dřeviny, hlavně jedli, při výchově vytvářet věkově a výškově diferencovaný porost.

Kód předmětu ochrany: 9170

Název předmětu ochrany: Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*

Popis nároků předmětu ochrany:

Toto stanoviště zahrnuje několik typů dubohabřin a jde o široce pojatou jednotku, vyskytující se v 1. – 3. lesním vegetačním stupni. Dominantně zastoupenými přirozenými dřevinami jsou dub zimní (*Quercus petraea*), d. letní (*Q. robur*), habr obecný (*Carpinus betulus*) a lípa srdčitá (*Tilia cordata*), dle podmínek stanoviště s příměsí dalších dřevin (bříza bělokorá – *Betula pendula*, javor babyka – *Acer campestre*, j. mléč – *A. platanoides*, j. klen – *A. pseudoplatanus*, jeřáb břek – *Sorbus torminalis*). Ve vyšších polohách 3. LVS se přidává buk lesní (*Fagus sylvatica*) a jedle bělokorá (*Abies alba*). Dubohabřiny se vyuvinuly nejčastěji na živinami bohatých, hlubokých půdách plošin a svahů v teplých oblastech. Keřové patro je v rozvolnějších lesích dobře vyvinuto, na jeho rozvoj má také vliv početnost zvěře. V zapojenějších lesích většinou chybí. V bylinném patře se projevuje výrazný jarní aspekt, pravidelný je výskyt běžných druhů list. lesů (i bučin), dle podmínek se přidávají více či méně teplomilné druhy. Habitat dubohabřin zahrnuje několik geograficky diferencovaných typů daných podmínkami. V EVL Blanský les je toto stanoviště zastoupeno biotopem Hercynské dubohabřiny (biotop L3.1), které jsou zde nejrozšířenější jednotkou, postihující většinu teplých oblastí Čech a okraj Českého masívu. Vyskytuje se od nížin po pahorkatinu, kde jsou v nejvyšších polohách na kontaktu s bučinami. V našich podmínkách jsou dubohabřiny dlouhodobě člověkem ovlivňované. Porosty se obhospodařovaly většinou jako lesy nízké a střední, s využitím dobré pařezové výmladnosti habru, vedoucí k jeho upřednostňování spolu s dubem. Po ukončení výmladkového hospodaření došlo k silnému zapojení přerostlých habrových pařezin na úkor dubu a vymizení mnoha světlomilných, často vzácných druhů rostlin a bezobratlých. Neméně významným jevem je převod lesů na jehličnaté kultury, problémem je šíření invazních dřevin (trnovník akát – *Robinia pseudoacacia*, pajasan žláznatý – *Ailanthus altissima*) a bylin (ruderalizace vlivem spárkaté zvěře).

Pro zachování stanovišť dubohabřin je důležité především nerozšiřování umělých kultur jehličnanů a nepůvodních dřevin, především smrku ztepilého (*Picea abies*). Druhové složení porostů je nutné udržovat v přirozené formě, místa je velmi žádoucí omezování invazních dřevin jako trnovník akát či pajasan. Na lesních typech, kde je součástí přirozené skladby také jedle, je vhodné její současný podíl zachovat, případně zvýšit. Pro zlepšení podmínek v porostech a zachování výskytu vzácných druhů je potřebné prosvětlování porostů probírkami, hlavně přerostlých starých pařezin a udržení či obnova lesa nízkého či středního. Ve vybraných chráněných územích by měly být alespoň v některých porostech obnoveny tradiční formy lesního hospodaření. Snížením stavů spárkaté zvěře se může dosáhnout rozvoji keřového patra, omezení ruderalizace porostů a výskytu invazních rostlin.

Kód předmětu ochrany: 9180 *

Název předmětu ochrany: Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích

Popis nároků předmětu ochrany:

Stanoviště tvoří biotop L4 Suťové lesy, který obsahuje polohy strmých svahů často s výchozy skal a zpravidla hlubší půdy s vysokým obsahem skeletu, bohaté živinami a s velmi dobrou mineralizací listového opadu. Tvoří většinou jen maloplošné porosty. Širokému rozpětí lesních vegetačních stupňů odpovídá i škála dřevin přirozené dřevinné skladby. Převažují rychle rostoucí dřeviny jako javory (javor klen – *Acer pseudoplatanus*, j. mléč – *A. platanoides*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípy (lípa srdčitá – *Tilia cordata*, l. velkolistá – *T. platyphyllos*), jilm drsný (*Ulmus glabra*) a ve vyšších polohách i buk lesní (*Fagus sylvatica*) a jedle bělokorá (*Abies alba*). Díky specifickým podmínkám a druhové rozrůzněnosti se zpravidla jedná o strukturně bohaté lesy s různým zapojením. Keřové patro je zpravidla dobře vyvinuto, bylinné patro zahrnuje druhy blíže ekologicky nespecializované, s přesahem z bučin, dubohabřin či luhů. Typický je pro suťové lesy výskyt nitrofilních a na vlhkost náročných druhů. Špatná dostupnost těchto lokalit do značné míry omezila rozsah přímých lidských zásahů. Přesto ani zde nebyly zcela vyloučeny. Dnešní porosty jsou tedy jak lidskou rukou téměř nedotčené, tak i lesnickým obhospodařované. Výjimku netvoří ani porosty, které vznikly druhotně na dříve odlesněných plochách. Jejich ohrožení těžbou a obnovou nevhodnými druhy dřevin je zde menší než u jiných lesních biotopů, také proto, že plní významnou půdoochrannou funkci. Na strukturu ale mají vliv vysoké stavy spárkaté zvěře.

Management suťových lesů je na dosi lokalitách přednostně bezzásahový, s ponecháním odumřelé dřevní hmoty. Pokud se v porostech provádí nějaké zásahy, měly by plně respektovat půdoochrannou funkci lesa, případně tuto funkci dle možností posilovat. Při vyklízení dřevní hmoty ve špatně přístupných terénech je nezbytné využít lanových zařízení. Mělo by být maximálně využíváno stávajícího přirozeného zmlazení, v případě umělé obnovy vysazování druhů stanoviště vhodných. Rozsah obnovních zásahů musí respektovat charakter vlastních porostů a rozlohu tohoto stanoviště v EVL.

Druhy

Název předmětu ochrany: přástevník kostivalový * *Callimorpha quadripunctaria*

Kód předmětu ochrany: 1078

Popis nároků předmětu ochrany:

Druh preferuje křovinaté skalní lesostepi, výslunné stráně zarostlé keři, řídké teplomilné doubravy, suťové lesy, výslunné lesní průseky a široké lemy lesních cest, především v hluboce zaříznutých údolích řek a potoků. Dospělce lze nejsnáze zastihnout na výslunných a závětrných místech s porosty nektaronosných rostlin – především sadce konopáče (*Eupatorium cannabinum*). Na obdobných místech se vyskytují i larvy. V Porýní osídluje i bývalé povrchové hnědouhelné doly.

Larvy jsou víceméně polyfágny, žijí především na listech různých bylin, např. hluchavky (*Lamium spp.*), šalvěj (*Salvia spp.*), starčky (*Senecio spp.*), sadec konopáč (*Eupatorium cannabinum*), vrbovky (*Epilobium spp.*), kopřiva (*Urtica dioica*) aj., a také na některých listnatých dřevinách jako línska obecná (*Corylus avellana*), ostružníky (*Rubus spp.*), zimolezy (*Lonicera spp.*) a další. Dospělci motýlů preferují jako zdroj nektaru vysoké, silně nektarující druhy bylin, především sadec konopáč (*Eupatorium cannabinum*), méně pak dobromysl obecná (*Origanum vulgare*), bez chebdí (*Sambucus ebulus*), bodláky (*Carduus spp.*), pcháče (*Cirsium spp.*) a mrkvovité rostliny (*Apiaceae*).

Jednogenerační druh s výskytem imag od konce června do začátku září (vrchol doby letu spadá u nás do poslední dekády července a první dekády srpna). Imagy aktivují jak během dne (kdy obě pohlaví především sají nektar), tak i v noci; vrchol aktivity imag je v odpoledních až večerních a časných ranních hodinách. Kopulace probíhá během nočních hodin. Samice kladou vajíčka jednotlivě na živné rostliny. Žíř solitérních larev probíhá od září do května následujícího roku, přezimují mladé larvy. Housenky se kuklí při povrchu země v jemném šedavém záředku. O populační ekologii tohoto druhu neexistují relevantní zdroje. Jedná se o velmi mobilní druh, který je dokonce považován za částečného migranta, v některých letech bývá na vhodných lokalitách velmi početný, charakter výskytu v některých oblastech napovídá na metapopulační strukturu populací.

Přástevník ohrožuje intenzivní lesní hospodaření spojené s likvidací vnitřních i vnějších lesních lemu, zalesňování lesních luk, nahrazování listnatých porostů jehličnanů, celoplošné sečení luk a dvojí či vícenásobná seč, intenzivní pastva s plošným sečením nedopasků. Některé nelesní lokality jeho výskytu, například otevřené bezlesé enklávy na extrémních stanovištích, jsou ohroženy zarůstáním křovinami. V ostatních případech představuje ohrožení úplná likvidace biotopu. Obecně je škodlivá aplikace biocidů v místě výskytu přástevníka či v okolí.

V komplexech listnatých lesů je vhodné na vybraných lokalitách podpořit návrat k cyklickému pařezinovému způsobu obhospodařování s ponecháváním výstavků, nebo jeho simulaci. Ve vymezených územích je nutno zachovat nebo vytvořit lesní lemy a mozaiku světlín a pasek. V případě lokalit lesostepního charakteru je nutné zajistit odstraňování náletových dřevin, regulovat porost mozaikovitým sečením, popř. řízenou extenzivní pastvou. Vhodná je seč jednou ročně, na úživnějších lokalitách je počet sečí třeba přizpůsobit charakteru porostu. Louky je třeba kosit vždy mozaikovitě, tj. ponechávat alespoň čtvrtinu ploch neposečenou do další seče.

Název předmětu ochrany: vranka obecná *Cottus gobio*

Kód předmětu ochrany: 1163

Popis nároků předmětu ochrany:

Vranka obecná obývá horské a podhorské potoky v úsecích s členitým kamenitým nebo štěrko-kamenitým dnem, kde se po většinu času ukrývá pod kameny. Její přítomnost vykazuje vysokou kvalitu toku, jde o tzv. bioindikační druh. Pohybuje se jen krátkými poskoky, neboť je vzhledem k absenci plynového měchýře špatným plavcem. Žíví se bentickými živočichy. Tření se odehrává na konci března a v dubnu, o jíkry nakladené pod větší kameny peče samec. Vranka obecná žije maximálně osm let a dorůstá velikosti do 15 cm. Vranka je velmi citlivá na znečištění toků a dostatek kyslíku ve vodě, proto ji ohrožuje znečištění vody. Úniky toxickejších látek do toků v minulosti zapříčinily vyhynutí celých lokálních populací. Parametry kvality vodního prostředí odrázející nároky tohoto druhu jsou uvedeny v příloze 6.5.2 tohoto dokumentu.

Druhou hlavní příčinou mizení vranky je ničením obývaného biotopu. Změny morfologie koryta technickými úpravami (likvidace různorodých stanovišť, dláždění dna, hrázení toků, těžba kamenitého a štěrkového substrátu) zapříčinují ztrátu vhodných podmínek pro život tohoto druhu. Toky horních částí povodí s vhodným kamenitým substrátem byly v minulosti často v rámci meliorací či protipovodňových opatření takto nevhodně upravovány. Při jakýchkoli zásazích do toku (stavebních pracích, těžba štěrků) může navíc vznikat silný zákal, který v jarním období může významně narušit rozmnožování a vývoj mladých vranek níže po proudu. Vranku obecnou mohou dále ohrozit významné odběry vody z toku, kdy dochází ke změně charakteru vodního biotopu (nedodržováním minimálního zůstatkového průtoku). Závažným problémem je přerušení migračních možností stavbou migračních bariér bez plně funkčních rybích přechodů (jezy a jiná zařízení pro odběry vody, malé vodní elektrárny apod.). Takto fragmentovaná populace je náchylnější k vyhynutí, ať už z důvodu malé genetické variabilnosti a následně snížené životaschopnosti a problémů s rozmnožováním, nebo z důvodu vyššího rizika

vyhynutí například v nezvykle suchém roce, kvůli jednorázovému znečištění a jiným náhodným disturbancím. Nad bariérami se navíc tvoří nevhodné rozlehlé stojaté plochy, pro vranku neobyvatelné a obtížně nebo zcela neprůchozí (mj. kvůli přítomným predátorům). V minulosti byla vranka likvidována rybáři při odlovech v chovných částech revíru, neboť byla považována za silného škůdce na jikrách a plůdku pstruhů. Dnes se situace v tomto směru zlepšila, problematické jsou však lososovité ryby, především pstruh obecný. Lososovité ryby vysazované v nadměrných počtech mohou vranku ohrožovat vysokým predačním tlakem, v případě mladších ryb také kompeticí o potravu.

V rámci péče je důležité nejprve vyloučit zejména výše uvedené škodlivé vlivy. Základem ochrany je zprůchodnění migračně neprostupných příčných staveb na tocích. U stávajících odběrných objektů je nutné stanovovat výši minimálních zůstatkových průtoků se zohledněním individuálních charakteristik lokality (zůstatkový průtok minimálně v limitech směrných hodnot dle metodického pokynu Ministerstva životního prostředí). Nutné je také vyloučit jakékoli zásahy do vodního toku v období rozmnožování a vývoje vranek. Zásahy do toku ani odlovy ryb procházením toku nesmí probíhat v průběhu března a dubna, kdy dochází k rozmnožování a vývoji raných stadií vranek. V tomto období by nemělo docházet k žádnému pohybu ve vodě. Případné nevhodné úpravy morfologie koryta (dláždění, úprava profilu) je nutné uvádět do přírodě bližšího stavu (především tvorbou rozmanitého dnového substrátu s převahou omletých kamenů a štěrků). Udržení vhodného charakteru dna včetně substrátu, stejně jako migrační prostupnost, je nutné řešit v kontextu celého toku či povodí – především i v úsecích nad EVL. Z rybářského pohledu je na většině území možné ponechat stávající hospodaření s přihlédnutím k velikosti a početnosti nasazovaných lososovitých ryb tak, aby nevyvíjely na vránky příliš silný predační a kompetiční tlak. Vyloučené je každoroční slovování násady elektrickým agregátem, to je možné jednou za více let nebo jen na části toku, kde se vyskytuje převážně pstruzi (např. v tůních). Při nadměrné koncentraci živin může být potřebné zabránit jejich splachům ze zemědělské půdy či snížit zátěž odpadními vodami.

Název předmětu ochrany: hořeček český * *Gentianella bohemica*

Kód předmětu ochrany: 4094

Popis nároků předmětu ochrany:

Dříve druh rostl na pastvinách, krátkostébelných loukách, sečených vlhčích loukách (zejména bezkolencových) a na mnoha narušovaných stanovištích (okraje cest, okraje lomů, lesní lemy). Jeho rozšíření se v posledních padesáti letech velmi drasticky snížilo, nyní se vyskytuje zejména na stávajících či nedávno opuštěných pastvinách a na pravidelně sečených loukách s rozvolněným zápojem drnu.

Hořeček český patří mezi dvouleté bylinky, rostliny kvetou od druhé poloviny srpna až do začátku listopadu (podle průběhu počasí a nadmořské výšky lokality), semena dozrávají prakticky až do zámrazu. Část semen klíčí počátkem následující vegetační sezony, část zůstává v půdě a je schopná vyklíčit za vhodných podmínek i po několika letech. Množství vyklíčených semen je ovlivňováno zejména vhodným prostorem (nejčastěji narušená místa ve vegetaci apod.) a vhodnými mikroklimatickými podmínkami (zejména dostatek vlhkosti). Druh je pravděpodobně zejména na počátku vývinu mykotrofní.

Druh je ohrožen především kvůli upuštění od pastvy a následné absenci jakéhokoliv dalšího obhospodařování, kdy po ukončení pastvy/seče na lokalitě dochází k houstnutí porostu, hromadění stařiny, příp. zarůstání dřevinami. Druh je dále ohrožen nevhodně načasovaným termínem seče nebo pastvy do července (odstranění květonosných lodyh), srpna a září (odstranění kvetoucích a plodících rostlin). K dalším negativním vlivům ohrožujícím hořeček patří celková eutrofizace, zarůstání dřevinami a zalesňování stanovišť.

Jak vyplývá z biologie druhu, je základním předpokladem úspěšné péče o lokality druhu zabránění hromadění biomasy a vytvoření podmínek pro vyklíčení druhu a přežívání semenáčků. Optimálním základním typem managementu je časně letní seč nebo pastva v termínu do první poloviny června. Pozdější seč v červenci už často usekne vrcholky lodyh; ty sice většinou nezahynou, ale rostliny jsou oslabené a potenciálně vytvoří již menší množství květů a semen. Seč v období srpen – září, zejména pokud se opakuje v několika letech po sobě, má na populaci hořečku prakticky zničující dopad. Časně letní seč či pastvu je na většině lokalit vhodné či přímo žádoucí doplnit sečí či pastvou pozdně podzimní, po odkvětu a uzrání semen hořečku (cca v říjnu). Zvídala by se během pastvy neměla shromažďovat v místech výskytu hořečků. Po skončení letního i podzimního cyklu pastvy je nutné pokosením likvidovat nespasenou biomasu (nedopasky), včetně odstranění pokosené hmoty mimo lokalitu. Pokud nelze zajistit pastvu, lze ji i v sušších typech porostů nahradit sečí ve vhodných termínech a zajistit disturbanci travinného porostu a půdního povrchu speciálním managementem jako náhražku mechanických účinků pastvy.

Název předmětu ochrany: mihule potoční *Lampetra planeri*

Kód předmětu ochrany: 1096

Popis nároků předmětu ochrany:

Mihule potoční je neparazitickým druhem vyskytujícím se výhradně ve sladkých tekoucích vodách s jemnými náplavami, ve kterých žijí larvy (zvané minohy) zahrabány v jemném sedimentu. Obývané náplavy nemusí být rozsáhlé a mohou pokrývat jen malý zlomek plochy dna. 1 m² vhodného stanoviště obývají místy i desítky larev, jež bývají nacházeny nejčastěji v pobřežním pásmu. Úseky s písčitým až štěrkovitým dnem využívají dospělé

mihule jako místa tření. Minohy se živí především detritem, rozsivkami, řasami a jemnými zbytky rostlin. Naopak dospělci již potravu nepřijímají, střevo jim postupně degeneruje. Tento proces většinou začíná během října, kdy u larev přibližně ve čtvrtém nebo pátém roce života dochází k metamorfóze a stávají se z nich plodní dospělci. Po tření, které se odehrává na přelomu května a června na hrubopísčitých nánosech, mihule potoční hynou. Třetí migrace proti proudu probíhají ve dne i v noci. Mihule dokáží překonat rychlosť proudu maximálně $0,9 \text{ m.s}^{-1}$, optimální rychlosť plavání mihule potoční je zhruba $0,5 \text{ m.s}^{-1}$. Překážky vyšší než 10 cm, jako jsou například stupně a jezy, jsou pro ně nepřekonatelné. Mihule potoční dorůstají délky do 19 cm. Parametry kvality vodního prostředí odrázející nároky tohoto druhu jsou uvedeny v příloze 6.5.1 tohoto dokumentu.

Nejvýznamnějšími faktory, jež způsobily negativní trend vývoje populací, byly úpravy toků, při nichž docházelo k likvidaci náplavů a dnového substrátu vhodných pro život minoh a také dlouhodobé znečištění některých potoků a řek. V regulovaných tocích se ukládá méně jemného sedimentu a minohy tak ztrácejí esenciální podmínky pro život. K devastaci populací dochází i přímo technickými zásahy do toku (např. bagrováním a vyhrnováním dna) či nedodržováním zůstatkového průtoku při odběru vody z toku především pro malé vodní elektrárny (MVE). Problémem mohou být pak také migrační bariéry, které by druhu zabránily šířit se na další vhodná stanoviště. Riziko pro existenci stabilních populací mihule představuje také nadměrná obsádka rybích predátorů vysazovaných do potoků (lososovité ryby) či uniklých z rybníků (štika, okoun). Mihule potoční patří mezi krátkověké druhy, a proto musí ve stabilních populacích každoročně docházet k rozmnožování, tzn. i dočasné změny biotopu (těžba sedimentu, který se za tři roky znova vytvoří) představují pro druh vážné nebezpečí.

U tohoto druhu je obzvláště důležité vyloučit významný vliv negativních faktorů, především zahlubování i zpevňování koryta. Zásahy správců toku do jemných náplavů je nutné předem velice pečlivě posuzovat, nejlépe provést orientační ichtyologický průzkum a v případě prokázání výskytu následně záchranný transfer.

V případě, že se v EVL vyskytuje regulované partie toku, které by mohly po revitalizaci představovat vhodný biotop pro mihuli potoční, je vhodné je upravit (rozvolnit) pomocí ručních nástrojů a lehké techniky. Při revitalizaci nesmí být ohrožen splaveninový režim níže obývaných stanovišť mihulí. Kusy dřeva napadané do toku je v něm možné ponechat. Údržba břehových porostů musí být v souladu s ochranou trasy koryta zaručující přirozenou různorodost proudění a sedimentace v toku. V průběhu tření mihulí (květen – červen) je nutné predáční tlak maximálně eliminovat, proto je úplně vyloučeno vysazování lososovitých ryb (s výjimkou tohoročků) v tomto období a ideálně i v období přecházejícím. Prioritním opatřením musí být zprůchodnění migračně neprostupných příčných staveb na tocích a omezení realizací nových zařízení vyžadující odběry vody (MVE, zavlažování, zasněžování). Zejména je nutné citlivě a se zohledněním individuálních charakteristik lokality stanovovat výši minimálních zůstatkových průtoků, které nesmějí u menších toků klesnout pod hodnotu Q330 a jeho dodržování kontrolovat. Je nutné eliminovat dlouhodobá znečištění vody ohrožující existenci druhu v trvale vodnatých oblastech výstavbou komunálních čistíren odpadních vod.

Název předmětu ochrany: rys ostrovid *Lynx lynx*

Kód předmětu ochrany: 1361

Popis nároků předmětu ochrany:

Za primární prostředí rysa v Evropě a na Sibiři se považují lesy všeho druhu, obývá však i tundru v severních oblastech, středoasijské stepi a polopouště. Je to samotářské teritoriální zvíře, okrsky jedinců stejného pohlaví se mohou z malé části překrývat a dosahují rozlohy několika desítek až stovek km². Teritorium samce bývá větší a obsahuje i více teritorií samic. Rys je aktivní hlavně v noci. Jeho potrava je dosti rozmanitá, nejdůležitější složku tvoří menší kopytníci (v našich podmírkách zejména srnec). V oblastech, kde zvěř nebyla na přítomnost rysa zvyklá, dosahuje zastoupení srnce v potravě vyšší podíl, než v místech s tradičním výskytem rysa. Doba říje trvá od konce ledna do poloviny dubna. Mláďata se rodí od května (nejčastěji) až do poloviny června. Samice rodí v houštině, ve skalní dutině nebo pod vývratem stromu většinou 2 – 3 mláďata. Samice kojí koťata 2 – 3 měsíce, ale ta již ve věku 30 – 40 dní mohou konzumovat masitou potravu. Samostatně dokáží ulovit menší kořist velikosti zajíce až ve věku kolem tří měsíců. Mláďata jsou na matce závislá až do dalšího páření, kdy je samice se samcem odežene.

Hlavním faktorem ohrožujícím existenci druhu v současnosti je přetravávající přímé pronásledování člověkem. Důvodem tohoto stavu je přístup části myslivecké veřejnosti k tomuto druhu jako ke konkurenci a „škodné“ ovlivňující stavy spárákaté zvěře. Závažným problémem je též fragmentace klidových území s dosud minimálním rušením zvyšující se intenzitou využívání těchto lokalit.

Management spočívá zejména v těchto bodech:

- osvěta mezi veřejností i cílovými skupinami (místní obyvatelé, chovatelé hospodářských zvířat, myslivci), informační kampaně o významu přítomnosti přirozeného regulátora velkých kopytníků;
- zabránění fragmentaci stanovišť v klíčových oblastech s trvalým výskytem rysa vyloučením výstavby rekreačních zařízení, turistických stezek a jiného zázemí, důležité je také zachování migrační prostupnosti pro tento druh ze zdrojových oblastí výskytu druhu (př. ze Slovenska);
- při stavbách a rekonstrukcích silničních a železničních komunikací požadovat zachování migrační propustnosti všemi směry, tj. vybudování koridorů s odpovídajícími parametry včetně prostupnosti přístupových cest;

- podpora ochrany stád a informování o možnostech ochrany hospodářských zvířat;
- propagace a důsledné využívaní zákona o náhradách škod (č. 115/2000 Sb.);
- potíraní nezákonného lovу.

Název předmětu ochrany: modrásek bahenní *Maculinea nausithous*

Kód předmětu ochrany: 1061

Popis nároků předmětu ochrany:

Typický druh obývající extenzivně využívané vlhké louky, s výskytem živné rostliny krvavce totenu (*Sanguisorba officinalis*) a se zachovalým vodním režimem, ale také vlhké příkopy podél silnic a železnic, poddolovaná území, okraje vodních nádrží apod.

Samice klade několik vajíček do květních hlávek živné rostliny (využívá fenologicky vyvinutější květenství než modrásek očkovaný). Housenky žerou v semenících hostitelské rostliny 2 – 3 týdny, možná je vnitrodruhová (kanibalismus) i mezdruhová konkurence s housenkami modráska očkovaného. Přežívá 3 – 6 housenek v jedné květní hlávce. Ve čtvrtém instaru larvy vypadávají pod živnou rostlinu, kde jsou po velmi rychlé adopci (4 – 6 minut) přeneseny mravenci do mraveniště. Mravenčím hostitelem je druh *Myrmica rubra*, příležitostně také *M. scabrinodis*. V mraveništích se housenky chovají jako predátoři a požírají larvy a kukly mravenců (obligátní myrmekofilie); nakonec se zde i kuklí. V hnizdech velkých kolonii *Myrmica rubra* může přežít až několik desítek housenek.

Dospělci se vyskytují od července do srpna. Sají především na kvetoucích hlávkách krvavce totenu. Vytváří uzavřené populace, imagi jsou však schopna delších přeletů než imaga modráska očkovaného a jednotlivé mikrokolonie bývají navzájem propojené do systému metapopulací.

Faktory a činnosti, které mohou negativně ovlivnit populaci druhu:

- zarůstání lokality náletem či invazními druhy, sukcesní změny;
- plošné sečení nebo pastva (bez ponechaných neposečených/nepasených enkláv);
- sečení nebo pastva v nevhodném termínu;
- změny vodního režimu (meliorace apod.);
- terénní úpravy;
- zmenšování rozlohy vhodných biotopů (výstavby, skládka, orba, skrývky);
- používání biocidů a hnojiv při obhospodařování travnatých biotopů;
- změny ve využívání biotopu předmětu ochrany (zalesnění, změna na polní kultury).

Management území s výskytem předmětu ochrany by měl být zaměřen především na zachování vodního režimu (tzn. zamezení odvodňování luk apod.) a zajištění pravidelné péče o lokalitu (kosení mimo dobu květu živné rostlinky).

Název předmětu ochrany: modrásek očkovaný *Maculinea teleius*

Kód předmětu ochrany: 1059

Popis nároků předmětu ochrany:

Hygrofil žijící především na extenzivně využívaných vlhkých krvavcových loukách se zachovalým vodním režimem, dnes spíše v podhorských oblastech. Preferuje výslunná stanoviště, chráněná před větrem.

Dospělci se vyskytují od konce června do srpna v jedné generaci. Vrchol letového období samic je oproti samcům posunut asi o jeden týden. Sedentární populace, s malou disperzní schopností imag, v ideálním případě propojené do metapopulací. Sají především na květenství krvavce totenu a na bobovitých bylinách.

Samice klade vajíčka jednotlivě na nerozvinuté, zcela zelené květní hlávky krvavce totenu (*Sanguisorba officinalis*) (příležitostně dochází k mezdruhové konkurenci s housenkami modráska bahenního, který klade vajíčka o několik dnů až týdnů později na stejně živné rostlinky). V jedné květní hlávce přežívá obvykle pouze jedna housenka. Housenky žerou v semenících hostitelské rostlinky 2 – 3 týdny. Po dosažení čtvrtého instaru pak vypadávají housenky na zem, kde jsou vyhledány dělnicemi hostitelských mravenců *Myrmica scabrinodis*, méně často *M. ruginodis* (obligátní myrmekofilie). Při dlouhém adopčním obřadu (30 – 90 minut) vylučují housenky směs cukrů a amynokyselin z dorzální Newcomerovy žlázy a svým zkroucením napodobují tvar mravenčí larvy. Housenky v mraveništích přezimují, poté i kuklí. V jednom mraveništi dokončí svůj vývoj jen několik housenek.

Faktory a činnosti, které mohou negativně ovlivnit populaci druhu a rovněž i management jsou obdobné jako u modráska bahenního.

Název předmětu ochrany: netopýr velký *Myotis myotis*

Kód předmětu ochrany: 1324

Popis nároků předmětu ochrany:

Podobně jako vrápenec malý je také netopýr velký původně jeskynním druhem. V jižní Evropě obývá jeskyně celoročně, v našich podmírkách však letní kolonie samic osídlují především půdy velkých budov (kostelů, zámků apod.). Zde lze nalézt často i několik set až tisíce jedinců. Samice se v letních úkrytech objevují v průběhu dubna. Mláďata se rodí v průběhu června, v polovině července se osamostatňují a v srpnu úkryt obvykle opouštějí. Jako zimoviště využívá tento druh nejrůznější typy podzemních prostor – jeskyně, štoly, sklepy, kanály v hrázích přehradních nádrží apod. Zde se netopýři ukrývají ve štěrbinách nebo volně visí na stěnách a stropě, někdy vytvářejí i velké shluhy. Hlavní potravu netopýra velkého tvoří velké druhy brouků (zejména z čeledi střevlíkovitých), které sbírá většinou ze země. Významným potravním stanovištěm netopýra velkého jsou lesy. Pravidelné přelety většinou nepřesahují 20 km, příležitostně však migruje i na větší vzdálenosti (až 390 km). Nejvyšší stáří u netopýra velkého, zjištěné kroužkováním, je 38 let.

Ohrožením početnosti, či přímo existence populací je ztráta lovišť, úkrytů a původních podmínek v nich (např. půdní vestavby, nové omítnutí dříve drsných stěn sklepů), či výrazná změna vletových otvorů až úplné znemožnění přístupu (celoprofilová uzávěra, či taková, která mění mikroklima), rušení (hluk, osvětlení, změna teplot, kouř, nevhodně načasované stavební práce), případně chronická otrava biocidy.

Při opravách střech, či jiných činnostech v lokalitě využívané letní kolonií druhu je třeba realizovat práce mimo období jejich výskytu tj. cca od začátku října do začátku dubna. Dále zachovat ideálně stávající, nebo alespoň obdobné vletové otvory z vhodných materiálů, použít podobný typ střešní krytiny, aby nedošlo ke změně mikroklimatu, nebudovat střešní okna měnící světelné podmínky, půdní vestavby, nepoužívat prostředky na ochranu dřeva toxicke pro netopýry. Negativní vliv trusu a moči řešit ochranou dřevěných částí krovů a stropů fóliemi či upravenými plastovými rourami.

Název předmětu ochrany: vrkoč útlý *Vertigo angustior*

Kód předmětu ochrany: 1014

Popis nároků předmětu ochrany:

Vrkoč útlý je vlhkomilný a spíše heliofilní (světlomilný) druh, který obývá zejména bazické vlhké údolní louky, kde žije v trávě, rozkládající se vegetaci v opadové vrstvě nebo ve vlhkém mechu. Vyskytuje se často na lučních prameništích, méně pak v řídkých olšinách, vždy však potřebuje více méně otevřené plochy. Vrkoč útlý osídluje často přechodovou zónu mezi loukou a mokřadem a jeho výskyt bývá omezen na úzký pás široký jen několik metrů, avšak s velmi proměnlivou délkou. Rovněž se s ním můžeme setkat na březích rybníků. Jedinci se obecně zdržují zejména ve vrstvě opadu, avšak mohou vylézat na stonky rostlin (živých či odumřelých) do výše ca 10 – 15 cm. V období sucha je můžeme nalézt v půdě, pod opadovou vrstvou. Živí se pravděpodobně detritem a rozkládajícím se organickým materiélem pocházejícím z rostlin, případně mikroorganismy přítomnými při rozkladu.

Na lokalitách s populací vrkoče útlého je podstatné zajistit vhodný management pro dané stanoviště. V prvé řadě to znamená zachovat existující hydrologický režim a zajistit vyhovující stav a strukturu společenstva řízeným managementem. Ten spočívá v pravidelném ručním kosení vegetace (s odstraněním biomasy později – nejlépe po usušení na seno) a ručním odstraňováním náletů dřevin, neboť při použití těžké mechanizace by mohla být lokalita poškozena. V případě dobré zachovaných typů je vhodné kosit travní porosty (kromě bezkolence) koncem léta (srpen), zatímco porosty rákosu a bezkolence raději dříve. Vhodně zvolený termín úzce souvisí s průběhem počasí ve dnech před kosením (z hlediska vrkočů určuje množství jedinců přítomných na vegetaci) a rovněž pak s případným výskytem dalších předmětů ochrany (např. orchideje). Je žádoucí nejprve plochy prohlédnout a v případě vysokých denzit shrabat posekanou vegetaci až po několika dnech, během kterých vrkoči zalezou hlouběji do opadu. Sečení se doporučuje provádět jednou za dva roky (vhodné plochu rozdělit na pásy a každý rok sekat jiné – např. jeden rok liché, druhý rok sudé) nebo méně často (v případě, že nedochází k expanzi rákosu a na lokalitě nejsou jiné předměty ochrany, např. orchideje, postačí i jednou za pět let).

V případě lokalit udržovaných pastvou je vhodné tento typ managementu zachovat, pokud se nejedná o velmi intenzivní pastvu. Ta, stejně jako její úplná absence, může populaci velmi ohrozit. Podle dostupných dat je jako nejvhodnější doporučována extenzivní pastva koní. V rámci aktivních opatření lze podle stavu lokality zvětšovat délku přechodových linií mezi loukou a mokřadem.

Rizikem pro vrkoče útlého je zejména změna hydrologického režimu v místě výskytu, dále pak použití biocidů a příliš intenzivní obhospodařování.

2.3 Řešení konfliktů při zajišťování požadavků různých předmětů ochrany EVL

Může vzniknout konflikt mezi obhospodařováním předmětu ochrany Bezkolencové louky na vápnitých, rašeliných nebo hlinito-jílovitých půdách (6410), Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (6510) a managementem předmětu ochrany modrásků *Maculinea teleius* a *Maculinea nausithous*. V případě výskytu těchto modrásků na bezkolencových loukách či vlhčích typech ovsíkových luk je třeba se přednostně řídit jejich

nároky: kosení luk je nutné provádět mozaikovitě (nejlépe ručně), mimo letové období modrásků rodu *Maculinea* (bud' nejdéle do 15. června, nebo až po 1. září). Tito modrásci jsou v období letu vázání na druh krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*). Nejvhodnější metodou je mozaikovitý způsob obhospodařování, kdy je v období od 15. června do konce srpna zachována alespoň část lokality s kvetoucím krvavcem. Tam, kde není možné zajistit optimální způsob hospodaření pro celou lokalitu, je vhodné přikročit i k rozdělení území na několik částí obhospodařovaných ob rok.

Konflikt může vzniknout i mezi obhospodařováním předmětu ochrany Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (6510), Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (6210) a managementem předmětu ochrany hořečku českého (*Gentianella bohemica*). Lokality, na kterých se hořeček český vyskytuje, by měly být pravidelně obhospodařovány, aby nedocházelo k hromadění stařiny nebo zarůstání dřevinami. Termín kosení/pastvy musí být vhodně načasován tak, aby nedocházelo k poškození kvetoucích a plodících lodyh, optimálním základním typem managementu je časně letní seč/pastva v termínu do první poloviny června. Časně letní seč či pastvu je na většině lokalit vhodné či přímo žádoucí doplnit sečí či pastvou pozdně podzimní, po odkvětu a uzrání semen hořečku (cca v říjnu).

2.4 Konflikt s jinými ochrannými režimy dle ZOPK

Konflikt není předpokládán.

2.5 Využívání EVL a zhodnocení jeho důsledků pro předměty ochrany

Stručná charakteristika a vliv činnosti

Druhové předměty ochrany EVL

Callimorpha quadripunctaria * (přástevník kostivalový)

Řídké teplomilné doubravy a osluněné lesní průseky, které jsou stanovištěm tohoto druhu, jsou běžně lesnický využívány, nebo jsou součástí přírodních rezervací. Lesnické obhospodařování probíhá v souladu s nároky druhu a zajišťuje dostatek vhodných ploch pro jeho výskyt. Osluněné křovinaté stráně jsou obhospodařovány pastvou či sečením. Tento způsob využití umožňuje dlouhodobou existenci předmětu ochrany.

Cottus gobio (vranka obecná)

Obývá především Křemžský a Chvalinský potok, které mají zachovanou přirozenou kamenitou strukturu dna. Rybářské využívání Křemžského potoka pro rozmnožování pstruha obecného není v konfliktu. Na toku se vyskytují migrační bariéry v podobě jezů u vodních elektráren (Dívčí Kámen, Chlum, Cvrčkův mlýn). Kvalita vody se pohybuje v I. až III. jakostním stupni v závislosti na druhu ukazatele (dle ČSN 75 7221). Přítomnost vránky je brána jako ukazatel dobré kvality vody. Stav populace vránky je dobrý.

Gentianella bohemica * (hořeček český)

V době vyhlášení EVL Blanský les byla v tomto území známa pouze jediná lokalita hořečku českého, a to na severovýchodním okraji NPR Vyšenské kopce. Každoroční péče o tuto lokalitu je zaměřena na udržení populace hořečku, provádí se v souladu s plánem péče o NPR Vyšenské kopce. Lokalita je kosená ručně nebo lehkou mechanizací 2x za rok (červen, říjen/listopad), na jaře je vyhrabána stařina a mechrosty (duben/květen). Populace hořečku je pravidelně monitorována, jeho početnost v nejpříznivějších letech dosahovala takřka 400 kvetoucích jedinců.

V roce 2010 byla nalezena nová lokalita hořečku českého v jihozápadní části NPR Vyšenské kopce, čítající 9 jedinců. Každoroční péče o tuto lokalitu je zaměřena na zvýšení početnosti hořečku, provádí se v souladu s plánem péče o NPR Vyšenské kopce. Lokalita je pravidelně 1x ročně kosená (srpen/listopad), příp. pasena, na ploše s výskytem hořečku se provádí jarní výhrab stařiny a mechrostů (březen/duben), popř. občasné narušení drnu. V jižní části plochy jsou vyřezávány dřeviny. Populace hořečku je pravidelně monitorována, jeho početnost se podařilo zvýšit až na takřka 150 kvetoucích jedinců.

Lampetra planeri (mihule potoční)

Obývá jemné náplavy v Křemžském a Chvalinském potoce. Negativně může působit odstraňování těchto náplavů pod mosty a v úsecích toku procházejících zastavěným územím. Na toku se vyskytují migrační bariéry v podobě jezů u vodních elektráren (Dívčí Kámen, Chlum, Cvrčkův mlýn). Současné rybářské hospodaření nemá na populaci mihule negativní vliv. Kvalita vody se pohybuje v I. až III. jakostním stupni v závislosti na druhu ukazatele (dle ČSN 75 7221). Přítomnost mihule je brána jako ukazatel dobré kvality vody. Stav populace mihule je dobrý.

Lynx lynx (rys ostrovid)

Lesnické a turistické využití oblasti není v konfliktu s nároky rysa, jehož stabilní výskyt a rozmnožování jsou zaznamenávány v masivech Kletě, Bulového, Buglaty a Vysoké Běty. Na území EVL se nenachází migrační bariéry, nejsou zaznamenána ani kolizní místa s dopravou. Přímé pronásledování rysa nebylo zaznamenáno.

Maculinea nausithous (modrásek bahenní), *Maculinea teleius* (modrásek očkovaný)

Extenzivně využívané vlhké krvavcové louky v EVL, na kterých se tyto druhy vyskytují, jsou každoročně koseny či paseny v termínech vhodných pro oba druhy modrásků. Subjekty hospodařící na těchto lokalitách jsou pravidelně informovány orgánem ochrany přírody o výskytu těchto druhů a je s nimi dohodnut vhodný způsob hospodaření. Nevhodným zásahem v minulosti bylo odvodnění značné části luk melioracemi.

Myotis myotis (netopýr velký)

Výskyt letních kolonií na půdách kostelů ve Chvalšinách a Brloze. Stávající využívání těchto objektů není v konfliktu s předmětem ochrany.

Vertigo angustior (vrkoč útlý)

Populace žijí na vlhkých loukách (např. v PR Dobročkovské hadce, v nivě Křemžského potoka). Jejich obhospodařování pravidelnou sečí není v konfliktu s předmětem ochrany.

Nelesní předměty ochrany EVL

3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion* (biotop V4A)

Tato vegetace se vyskytuje v celém úseku řeky Vltavy od Českého Krumlova až po Boršov nad Vltavou. V minulosti představovala největší zátěž odpadní voda vypouštěná do Vltavy z papírny Větřní. Po vybudování čističky odpadních vod se od konce 80. let 20. století stav pozvolna zlepšoval. V současnosti umožňuje kvalita vody ve Vltavě i ve většině jejích přítoků přirozený rozvoj vegetace vodních toků. Místy se dnes na Vltavě negativně projevuje vodácká rekreace, při nižším průtoku dochází k mechanickému poškozování rostlin kořenujících v říčním korytě.

6190 Panonské stepní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*) (biotop T3.1)

Na (především) jižně orientovaných skalnatých srázech a osluněných výchozech byl mapován biotop T3.1. Tento typ biotopu hostí řadu teplomilných, v oblasti vzácných druhů rostlin, pronikajících sem proti proudu řeky ze středního Povltaví. Biotop se vyskytuje zejména ve východní polovině území EVL a zhruba na úrovni samoty u Rybáka vyznivá. Pravidelně se vyskytuje druhy hvozdík kartouzek pravý (*Dianthus carthusianorum* subsp. *carthusianorum*), čilimník černající (*Cytisus nigricans*), rozchodník velký (*Hylotelephium maximum*), tolita lékařská (*Vincetoxicum hirundinaria*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), smolnička obecná (*Lychnis viscaria*), kostřava sivá (*Festuca pallens*). Z významnějších druhů jsou zde dále nalézány také tařice skalní Arduinova (*Aurinia saxatilis* subsp. *arduini*), rmen barvířský (*Anthemis tinctoria*), oman hnidiák (*Inula conyzae*), česnek šerý horský (*Allium senescens* subsp. *montanum*), bojínek tuhý (*Phleum phleoides*) ad.

Stanoviště není ohroženo zarůstáním dřevinami, ke kterému dochází pouze v malé míře a které je přirozeně blokováno extrémními podmínkami.

6210 * Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých – prioritní stanoviště (biotop T3.4C), 6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*) (biotop T3.4D a T3.5B)

Tyto porosty byly v minulosti udržovány především extenzivní pastvou ovcí a koz, místy i skotu a koní. V souvislosti s intenzifikací zemědělství byla později většina ploch opuštěna kvůli nedostupnosti pro techniku a začala zarůstat nebo byla zalesněna. První ochranářské snahy o záchranu těchto cenných ploch začaly v 70. letech 20. století. V současné době jsou nejcennější části těchto vápnomilných trávníků udržovány v rámci péče o přírodní rezervace a přírodní památky v okolí Českého Krumlova a v Křemžské kotlině a jejich stav lze považovat za uspokojivý. Nejobtížnější součástí péče o tyto lokality je zajištění pastvy. Tam, kde se pro ni nedaří zajistit zhotovitele, je prováděno kosení.

6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (biotop T1.1)

Většina ploch ovsíkových luk je běžně zemědělsky využívána, kromě produkce píce je poměrně časté i kombinované využití pícninářské a pastevecké. Menší část porostů je zařazena do režimu ekologického zemědělství (např. farma Borová, farma U Bychů). Většina porostů je více nebo méně ovlivněna příliš intenzivním hospodařením, prováděným zejména v minulosti. Projevuje se to vyšším podílem druhů indikujících

ruderalizaci a nadbytek živin: širokolisté šťovíky (š. kadeřavý – *Rumex crispus*, š. tupolistý – *R. obtusifolius*), pampelišky (*Taraxacum sect. Ruderaria*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), případně převahou produkčních druhů z dosevů (psárka luční – *Alopecurus pratensis* apod.). V poslední době se místy začíná negativně projevovat celoroční chov skotu pod volným nebem, který vede k silné degradaci zimních pastvin. Místy dochází ke snižování rozlohy převodem na kultury dřevin. Kvalitní, druhově bohaté porosty se zachovaly zejména na méně přístupných místech ve vyšších polohách, část z nich je udržována v rámci péče o přírodní rezervace a přírodní památky (ruční nebo mechanizované kosení a odnímání pokosené biomasy). Některé porosty jsou ponechány ladem a zarůstají náletovými dřevinami.

6410 Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*) (biotop T1.9)

Relativně běžným typem lučního společenstva jsou bezkolencové louky. Na území EVL lze nalézt jak druhově silně ochuzené, tak velice dobře vyvinuté porosty. Často je tento typ společenstva vázán na zamokřená místa při patách svahů, kde vyvěrá voda stékající z nepropustných vrstev substrátu na povrch. Zde se pak maloplošně, nebo i liniově nacházejí druhy typické pro toto společenstvo – bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), svízel severní (*Galium boreale*), olešník kmínolistý (*Selinum carvifolia*), ostřice Hartmanova (*Carex hartmanii*), ostřice bledavá (*Carex pallescens*), méně často řebříček bertrám (*Achillea ptarmica*), čertkus luční (*Succisa pratensis*). Bezkolenec (*Molinia spp.*) má často zanedbatelnou pokryvnost, dominují medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*), psineček výběžkatý (*Agrostis stolonifera*), tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), s menší pokryvností se pak z trav vyskytuje třeslice prostřední (*Briza media*) nebo trojzubec poléhavý (*Danthonia decumbens*). Nejlépe zachovaný segment (s výskytem vrby rozmarýnisté – *Salix rosmarinifolia*, ostřicí blešní – *Carex pulicaris*, pleškou stopkatou – *Willemetia stipitata*) se nachází na pravém břehu Vltavy poblíž samoty u Prokopa. Některé porosty jsou v současnosti ponechány ladem, postupem času zarůstají křovinami (např. v lokalitě U Hvízdala) nebo jsou cíleně zalesňovány (např. výsadba smrků u Pozděrazi). Biotop je územně chráněn v PP Horní Luka, PP Provázková louka a PP Hejdlovske údolí, kde je zajištěno jejich pravidelné kosení 1x za rok.

8220 Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů (biotop S1.2)

Většinou maloplošný, avšak poměrně rozšířený typ vegetace, obsazující jednak osluněné skalní výchozy na horních hranách svahů (zařaditelné nejspíše jako as. *Woodsia ilvensis* – *Asplenietum septentrionalis*), jednak zastíněné skalky a skalní hřibítka v lesních porostech (as. *Asplenio trichomanis* – *Polypodietum vulgaris*). Častými druhy na zastíněných skalách jsou různé kapradiny (kapradí rozložená – *Dryopteris dilatata*, k. samec – *D. filix-mas*, osladíč obecný – *Polypodium vulgare*, sleziník červený – *Asplenium trichomanes*, paprátka samičí – *Athyrium filix-femina*), doprovázené mechovrosty a druhy s širokou ekologickou amplitudou jako je např. metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), zvonek okrouhlolistý (*Campanula rotundifolia*), ostružiník maliník (*Rubus idaeus*) aj. Slunné skalní srázy porůstá např. sleziník severní (*Asplenium septentrionale*), sleziník červený (*Asplenium trichomanes*), řeřišničník písečný (*Cardaminopsis arenosa*), rozchodník velký (*Hylotelephium maximum*), silenka nicí (*Silene nutans*), starček lepkavý (*Senecio viscosus*), šťovík menší (*Rumex acetosella*) aj. Výslunné skály často hostí bohatá lišejníková společenstva (např. *Cladonia spp.*, *Umbilicaria spp.*, *Caloplaca spp.*). Z floristického hlediska je významný výskyt kapradinky skalní (*Woodsia ilvensis*) nedaleko samoty U Rohana. Tato lokalita je jednou ze dvou jihočeských lokalit (druhý výskyt na skalách nad Vydrou v NP Šumava). Biotop není ničím ohrožen.

Lesní předměty ochrany EVL

Lesní hospodářství je jednou z činností, které mají na stav území rozhodující vliv. Ovlivňování lesů zde probíhá od 12. století, kdy začaly být v rámci zemědělské kolonizace ve větším těženy lesní porosty. Ničení lesů pokračovalo vysekáváním a spásáním přirozených náletů dřevin a také hrabáním steliva pro dobytek. Teprve obavy Rožmberků z nedostatku dříví vedly k zákazu pastvy dobytka v lesích. Později (počátek 17. stol.) začal přechod od toulavé těžby k návrhům těžebních směrnic. Od té doby je částečně uplatňován holosečný způsob obnovy lesa. Tento byl od poloviny 19. století široce v lesích střední Evropy uplatňován, v porostech Blanského lesa byl uplatňován pouze omezeně. Podle lesních zařízení z druhé poloviny 19. stol. měly být na všech vhodných stanovištích pěstovány smíšené porosty smrku, jedle a buku, pokud možno z přirozeného zmlazení tmavou sečí. Úkolem buku a jedle bylo nejen zpevnění porostů, ale i udržení produkční schopnosti půdy. Tomuto osvícenému přístupu Schwarzenberských lesníků vděčíme za to, že se část porostů s víceméně přirozeným složením dochovala dodnes, nicméně větší část porostů byla i přesto v průběhu času přeměněna na les s převahou smrku či borovice. Zastoupení buku v lesních porostech Blanského lesa v čase mírně kolísalo, např. dle LHP z r. 1952 činilo 22 %, a předpokládal se nárůst na 34 %. V r. 1967 byl vykázán podíl 11,5 %, v r. 1976 12 %, k r. 2006 asi 16 %. V současnosti podíl buku stoupá, vzhledem k masivnímu zmlazování buku i v porostech s převahou smrku.

Problematické je zastoupení jedle, která oproti přirozenému zastoupení, odhadovanému na cca 25 %, činí dnes kolem 2 %. Jedle postupně z porostů mizela, velkou ránu pro ni představovalo období „chřadnutí jedle“, spojené

zejména s imisním zatížením lesních porostů ve druhé polovině 20. století. Část zbývajících porostů jedle byla v souvislosti s tím i cíleně odtěžena. Toto zatížení se výrazně zmírnilo po plošném odsíření elektráren na konci 20. stol. Masivnějšímu návratu jedle do lesů tak i přes místy hojně zmlazení brání škody okusem zvěří – jedle je málo zastoupená, ale zvěří velmi cíleně vyhledávaná. Svůj podíl na tom má i způsob obnovy porostů, kdy jedle nemá dostatečně dlouhý náskok před podstatně agresivnějším bukem, který plošně porosty podlétává a po uvolnění mateřského porostu je jedle bukem zavalena.

Vlastnictví lesů je různorodé (státní vlastnictví, obce, drobní soukromí vlastníci) s rozhodujícím podílem lesů obhospodařovaných Lesy ČR, s. p. Obecní a soukromé majetky se vyskytují spíše při okrajích lesních celků, ve větším rozsahu na severozápadě a jihu oblasti.

Stav lesů je výrazně ovlivněn jejich historickým vývojem. Oblast CHKO je tvořena z větší části bývalým Schwarzenbergským majetkem (dnes státní majetek, ve správě Lesy ČR s. p.), který byl cílevědomě obhospodařován. V přilehlých lesích této komplexu (lesy soukromé a obecní) bylo hospodaření velmi nevyrovnané, zpravidla těžebně toulavým způsobem, a lesy byly silně poškozeny pastvou a hrabáním steliva. Odlišné způsoby hospodaření v minulosti se na charakteru lesů projevují například zachováním nebo naopak absencí souvislejších bukových porostů vzniklých z přirozené obnovy. Výrazné ovlivnění lesů vedoucí k úplné přeměně druhové skladby se nejvíce projevuje v oblasti hřbetu Kluku.

9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* (biotop L5.4), 9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* (biotop L5.1)

V bučinách je z většiny uplatňován podrostní způsob hospodaření, který je pro udržení charakteru těchto lesů vhodný. Ideální je jeho provádění za využití maloplošných obnovních prvků a s vnášením jedle, což se ovšem ne vždy daří. Jedním z důvodů je husté plošné zmlazování a odrůstání buku, a poměrně rychlé dotěžení mateřského porostu, dokud je možné je provést bez silného poškození porostu následného. Touto divokou dynamikou odrůstání buku jsou ovlivněny i možnosti vnášení jedle. Jedle pod porostem buďto krní, nebo odrůstá velmi pomalu. Při vpuštění světla do porostu však nezvládá masivní konkurenční tlak buku. K tomu přistupuje problematika ochrany jedle proti zvěři.

Acidofilní bučiny (L5.4, bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*) jsou hojně rozšířeny po celém území CHKO Blanský les s výjimkou Křemžské kotliny a úzkého pruhu mezi Novými Dobrkovicemi a Chvalšinami. Oblastmi s řidším výskytem je masiv vrchu Kluk a jižní svahy hory Kleť. Nejtypičtějšími asociacemi acidofilních bučin na území CHKO jsou *Luzulo-Fagetum* a *Deschampsio flexuosa-Abietetum*. Podobně jako u květnatých bučin je diagnostickým a dominantním druhem stromového patra buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšen bývá smrk ztepilý (*Picea abies*), jedle bělokorá (*Abies alba*) a javor klen (*Acer pseudoplatanus*). Bylinné patro je však výrazněji odlišné a reprezentované druhy jako: metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), bika hajní (*Luzula luzuloides*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*), k. rozložená (*D. dilatata*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*) a vzácně i dřípatka horská (*Soldanella montana*). Ohroženy jsou převodem na jehličnaté monokultury, částečně také vysokými stavy zvěře. Jsou územně chráněny v PR Kleť, PR Dívčí Kámen, PR Vysoká Běta a PR Ptačí stěna. Na vybraných místech je prováděna dosadba jedle bělokoré (*Abies alba*), jilmu drsného (*Ulmus glabra*) a javoru klenu (*Acer pseudoplatanus*) a jsou budovány oplocenky, popř. individuální ochrana.

Květnaté bučiny (L5.1, bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*) jsou koncentrované v lesnatých komplexech vrchů Chrášťanský vrch, Vysoká Běta, Buglata, Vlčí kopec, Střížek, Bulový, Albertov, Hřibový vrch, Růžový vrch a na hoře Kleť. Diagnostickým a dominantním druhem stromového patra je buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšeny bývají druhy smrk ztepilý (*Picea abies*), jedle bělokorá (*Abies alba*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a jilm horský (*Ulmus glabra*). Převažujícími jednotkami jsou asociace *Festuco altissimae-Fagetum* a *Dentario enneaphylli-Fagetum*. Bylinné patro tvoří druhy kyčelnice devítiletá (*Dentaria enneaphyllos*), k. cibulkonosná (*D. bulbifera*), sveřep Benekenův (*Bromus benekenii*), kostřava lesní (*Festuca altissima*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), svízel vonný (*Galium odoratum*), pšeníčko rozkladité (*Milium effusum*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*), samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*), bukovník kapraďovitý (*Gymnocarpium dryopteris*) a ječmenka evropská (*Hordelymus europaeus*). Květnaté bučiny jsou ohroženy převodem na jehličnaté monokultury, částečně také vysokými stavy zvěře. Jsou územně chráněny v PR Kleť, PR Chrášťanský vrch, PR Jaronínská bučina, PR Vysoká Běta, PR Malá skála a PR Ptačí stěna. Na vybraných místech je prováděna dosadba jedle bělokoré, jilmu drsného a javoru klenu a jsou budovány oplocenky, popř. individuální ochrana.

9180 Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a roklích (biotop L4)

V suťových lesích je také zčásti uplatňován podrostní způsob, částečně se jedná o ochranné lesy, kde cílená obnova prováděna víceméně není, nebo pouze jemnějšími způsoby (což je pro předmět ochrany vhodné). Biotop je až na výše uvedené hospodaření bez speciálního managementu.

Suťové lesy se vyskytují na území Blanského lesa ve vyšších partiích lesnatých komplexů vrchů Chrášťanský vrch, Vysoká Běta, Buglata, Bulový, Albertov a velmi vzácně v masívu Kleť. Dále je můžeme najít v údolí vodních toků, zejména v kaňonu Vltavy. Na území CHKO je reprezentováno čtyřmi asociacemi: *Aceri-Carpinetum*, *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum* a *Arunco-Aceretum*. Ve stromovém patře se

v těchto lesích uplatňují druhy jako: javor klen (*Acer pseudoplatanus*), j. mléč (*A. platanoides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*), buk lesní (*Fagus sylvatica*) a vzácně třešeň ptačí (*Prunus cerasus*). Keřové patro je obvykle chudé a tvořeno pouze lískou obecnou (*Corylus avellana*), růží převislou (*Rosa pendulina*) a zimolezem černým (*Lonicera nigra*). Bylinné patro je tvořeno udatnou lesní (*Aruncus vulgaris*), pitulníkem horským (*Galeobdolon montanum*), netýkavkou nedůtklivou (*Impatiens noli-tangere*), kostřavou lesní (*Festuca altissima*), vraním okem čtyřlistým (*Paris quadrifolia*), bažankou vytrvalou (*Mercurialis perennis*) a ochranářsky významnými druhy jako je např. oměj pestrý (*Aconitum variegatum*) a měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*). Významným prvkem suťových lesů je výskyt, mnohdy maloplošný, společenstva S1.2 Štěrbinové vegetace silikátových skal a drolin. Společenstvo je ohroženo těžbou a výsadbou nepůvodních dřevin, bylinné patro invazí netýkavek (netýkavka malokvětá – *Impatiens parviflora*, n. žláznatá – *I. glandulifera*), zejména v kaňonu Vltavy. Biotop je územně chráněn v NPR Vyšenské kopce, PR Dívčí Kámen, PR Chrášťanský vrch, PR Jaronínská bučina, PR Vysoká Běta, PR Malá skála a PR Ptačí stěna.

9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (biotop L3.1)

Hercynské dubohabřiny se v Blanském lese vyskytují v kaňonu řeky Vltavy a v širším okolí obce Vyšný. Velká část tohoto typu stanoviště byla v minulosti přeměněna na zemědělskou půdu či na lesní kultury s dominancí jehličnanů. Pozoruhodný je výskyt na území Červeného dvora, kde se vyvinulo bylinné patro odpovídající hercynským dubohabřinám v uměle vysazených porostech parku.

Hercynské dubohabřiny jsou zastoupeny asociacemi *Melampyro nemorosi-Carpinetum* anebo *Stellario-Tilietum*. Asociace *Stellario-Tilietum* je v podstatě geograficky náhradním společenstvem *Melampyro nemorosi-Carpinetum*, kde ve stromovém patře chybí habr obecný (*Carpinus betulus*), neboť habr na Českokrumlovsko po poslední době ledové nedomigroval. Ve stromovém patře zde dominuje lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*), dub letní (*Quercus robur*), d. zimní (*Q. petraea*), v keřovém patře pak líška obecná (*Corylus avellana*). Bylinné patro je obvykle velmi bohaté, rostou zde např. lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), pitulník horský (*Galeobdolon montanum*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*), strdivka nicí (*Melica nutans*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), okrotice červená (*Cephaelanthera rubra*), o. bílá (*C. damasonium*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*), chrastavec lesní (*Knautia dipsacifolia*), ostružník skalní (*Rubus saxatilis*) a další. Biotop je nejvíce ohrožen eutrofizací z okolních pozemků a výsadbou jehličnanů (zejména smrků a borovice), částečně také invazí druhů netýkavek (*Impatiens parviflora*, *I. glandulifera*). V současnosti je také velkou hrozou invaze jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*). Biotop je územně chráněn v NPR Vyšenské kopce, PR Dívčí Kámen a PP Kalamandra. Biotop je bez speciálního managementu.

91U0 Lesostepní bory (biotop L8.2)

Na části borů je prováděno standardní lesní hospodaření, převážně násečným způsobem, s obnovou porostů zpět na borovici. Takové hospodaření cennému bylinnému patru celkem vyhovuje, důležité je zachování charakteru „světlých“ porostů borovice či dubu.

Na území EVL Blanský les byla v období od vyhlášení EVL velká část těchto porostů překlasifikována, a většina z nich dnes spadá do biotopu L6.4 – Středoevropské bazofilní teplomilné doubravy. Důvodem je to, že borové lesy na těchto plochách mají druhotný charakter, a převaha borovice má původ v jejím záměrném pěstování. Hlavním motivem ochrany je však bylinné patro těchto porostů, zasluhující pozornost. Borovice a dub, vytvářející poměrně světlé porosty, specifickému bylinnému patru vyhovují. Při citlivém hospodaření, které bere na bylinné patro ohled, není lesní hospodaření v rozporu s ochranou (o čemž svědčí i dnešní stav).

2.6 Související platné dokumenty ve vztahu k předmětům ochrany dle speciálních zákonů

Plány péče

Název ZCHÚ: CHKO Blanský les

Autor: Kolektiv autorů Správy CHKO Blanský les

Schválil: MŽP, odbor zvláště chráněných částí přírody

Datum schválení: 8. 7. 2009

Platnost od-do: 8. 7. 2009 - 31. 12. 2017

Název ZCHÚ: NPR Vyšenské kopce

Autor: Lepší P., Indra J., Burianová K., Janák R. et Hanč Z.

Schválil: MŽP, odbor zvláště chráněných částí přírody a krajiny

Datum schválení: 14. 6. 2013

Platnost od-do: 1. 1. 2014 - 31. 12. 2023

Název ZCHÚ: PP Dobročkovské hadce
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 5. 10. 2015
Platnost od-do: 5. 10. 2015 - 31. 12. 2024

Název ZCHÚ: PP Hejdlovský potok
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 25. 9. 2013
Platnost od-do: 25. 9. 2013 - 31. 12. 2022

Název ZCHÚ: PP Horní luka
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 30. 7. 2008
Platnost od-do: 30. 7. 2008 - 31. 12. 2017

Název ZCHÚ: PP Kalamandra
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 19. 7. 2007
Platnost od-do: 19. 7. 2007 - 31. 12. 2016

Název ZCHÚ: PP Meandry Chvalšinského potoka
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 2. 3. 2006
Platnost od-do: 2. 3. 2006 - 31. 12. 2015

Název ZCHÚ: PP Mokřad u Borského rybníka
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 12. 2. 2014
Platnost od-do: 12. 2. 2014 - 31. 12. 2023

Název ZCHÚ: PP Na Stráži
Autor: Janáková J. et Janák R.
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 16. 1. 2014
Platnost od-do: 16. 1. 2014 - 31. 12. 2028

Název ZCHÚ: PP Provázková louka
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 2. 3. 2006
Platnost od-do: 2. 3. 2006 - 31. 12. 2015

Název ZCHÚ: PP Šimečkova stráň
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 6. 8. 2014
Platnost od-do: 1. 1. 2014 - 31. 12. 2023

Název ZCHÚ: PP Vltava u Blanského lesa
Autor: Tenčík, A., Svoboda, A. et Fischer D.
Schválil: Krajský úřad Jihočeského kraje
Datum schválení:
Platnost od-do: 1. 1. 2014 - 31. 12. 2024

Název ZCHÚ: PP Výří vrch
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 10. 2. 2010
Platnost od-do: 5. 3. 2010 - 31. 12. 2019

Název ZCHÚ: PR Bořinka
Autor: Kolektív autorů Správy CHKO Blanský les
Schválil: Správa CHKO Blanský les
Datum schválení: 22. 4. 2015
Platnost od-do: 1. 5. 2015 - 31. 12. 2015

Název ZCHÚ: PR Chrášťanský vrch

Autor: Indra J., Lepší P. et Hanč Z.

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 17. 12. 2009

Platnost od-do: 15. 1. 2010 - 31. 12. 2019

Název ZCHÚ: PR Dívčí kámen

Autor: Kolektiv autorů Správy CHKO Blanský les

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 22. 4. 2015

Platnost od-do: 1. 5. 2015 - 31. 12. 2015

Název ZCHÚ: PR Holubovské hadce

Autor: Kolektiv autorů Správy CHKO Blanský les

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 22. 4. 2015

Platnost od-do: 1. 5. 2015 - 31. 12. 2015

Název ZCHÚ: PR Jaronínská bučina

Autor: Indra J.

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 1. 7. 2015

Platnost od-do: 1. 7. 2015 - 31. 12. 2024

Název ZCHÚ: PR Kleť

Autor: Indra J.

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 1. 7. 2015

Platnost od-do: 1. 7. 2015 - 31. 12. 2024

Název ZCHÚ: PR Malá skála

Autor: Indra J.

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 22. 4. 2015

Platnost od-do: 1. 5. 2015 - 31. 12. 2024

Název ZCHÚ: PR Ptačí stěna

Autor: Indra J.

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 1. 7. 2015

Platnost od-do: 1. 7. 2015 - 31. 12. 2024

Název ZCHÚ: PR Vysoká Běta

Autor: Indra J.

Schválil: Správa CHKO Blanský les

Datum schválení: 22. 4. 2015

Platnost od-do: 1. 5. 2015 - 31. 12. 2024

Lesní hospodářské plány / lesní hospodářské osnovy

Typ dokumentu: LHO

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 210801 - LHO Prachatice, ZO Prachatice

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 159

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2015 - 31. 12. 2024

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHO

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201801 - LHO Český Krumlov, ZO Český Krumlov

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 1340

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHO

Přírodní lesní oblast: 12/15

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201802 - LHO České Budějovice, ZO Český Krumlov

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 209

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHO

Přírodní lesní oblast: 15

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 203801 - LHO České Budějovice

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 5

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2011 - 31. 12. 2020

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201404 - Oecní lesy Ktiš

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 194

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201407 - Obec Kájov

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 216

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201408 - Obecní lesy Křemže

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 247

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201409 - Obec Kvítkovice

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 146

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201410 - Obec Lipí

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 3

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201417 - Obecní lesy Brloh

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 57

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201702 - Lesní společnost v Krásetíně

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 79

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 15

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 203000 - Hluboká nad Vltavou

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 9

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2011 - 31. 12. 2020

Organizace lesního hospodářství: Lesní správa Hluboká nad Vltavou

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 15

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 203401 - Kamenný Újezd

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 1

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2008 - 31. 12. 2017

Organizace lesního hospodářství: Lesní správa a pila Kamenný Újezd

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 203424 - Lesy a rybníky Města České Budějovice

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 112

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2015 - 31. 12. 2024

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 209404 - Město Netolice

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 22

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2008 - 31. 12. 2017

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 210408 - Městys Lhenice

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 144

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2015 - 31. 12. 2024

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201403 - Obecní lesy Chvalšiny

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 276

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201402 - Obecní lesy Záboří

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 295

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství:

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 831201 - LHO Agentura ochrany přírody a krajiny ČR - Jihočeský kraj

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 63

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2008 - 31. 12. 2017

Organizace lesního hospodářství: AOPK ČR, Regionální pracoviště Jižní Čechy

Nižší organizační jednotka: Správa CHKO Blanský les

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12/15

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201000 - Český Krumlov

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 8921

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství: Lesní správa Český Krumlov

Nižší organizační jednotka:

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 12

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 201401 - Městské lesy Č. Krumlov

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 85

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2006 - 31. 12. 2015

Organizace lesního hospodářství: Lesy Města Český Krumlov

Nižší organizační jednotka:

3. Péče o EVL

3.1 Popis optimálního způsobu péče o předměty ochrany

Druhové předměty ochrany EVL

Callimorpha quadripunctaria (přástevník kostivalový)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 9 (viz příloha 6.5).

Cottus gobio (vranka obecná)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 12 (viz příloha 6.5).

Gentianella bohemica (hořeček český)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 8 (viz příloha 6.5).

Lampetra planeri (mihule potoční)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 11 (viz příloha 6.5).

Lynx lynx (rys ostrovid)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 14 (viz příloha 6.5).

Maculinea nausithous (modrásek bahenní), *Maculinea teleius* (modrásek očkováný)

Zásady péče o tyto druhy jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 7 (viz příloha 6.5).

Myotis myotis (netopýr velký)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 13 (viz příloha 6.5).

Vertigo angustior (vrkoč útlý)

Zásady péče o tento druh jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 10 (viz příloha 6.5).

Nelesní předměty ochrany EVL

3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion* (biotop V4A)
Zásady péče pro toto nelesní stanoviště jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 1 (viz příloha 6.5).

6190 Panonské stepní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*) (biotop T3.1)

Zásady péče pro toto nelesní stanoviště jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 2 (viz příloha 6.5).

6210 * Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště (biotop T3.4C)

6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*) (biotop T3.4D a T3.5B)

Zásady péče pro tato nelesní stanoviště jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 3 (viz příloha 6.5).

6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (biotop T1.1)

Zásady péče pro toto nelesní stanoviště jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 4 viz příloha 6.5.

6410 Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*) (biotop T1.9)

Zásady péče pro toto nelesní stanoviště jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 5 (viz příloha 6.5).

8220 Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů (biotop S1.2)

Zásady péče pro toto nelesní stanoviště jsou řešeny pomocí rámcové směrnice č. 6 (viz příloha 6.5).

Lesní předměty ochrany EVL

91U0 Lesostepní bory (biotop L8.2)

Na obhospodařovaných plochách je vhodné realizovat obnovu porostů formou maloplošných náseků, a to opět na borové porosty. Přitom je žádoucí, aby v rámci uceleného segmentu vždy zůstala alespoň část lesa charakteru světlé vzrostlé kmenoviny. Vhodnou alternativou je vytváření porostních skupin s převahou dubu. Nežádoucí je přeměna porostů na jinou dřevinnou skladbu, zejména na kulturní smrčiny. Zcela nevhodné je vnášení stanoviště nepůvodních dřevin.

9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* (biotop L5.4), 9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* (biotop L5.1)

Obnova porostů bučin by měla probíhat přednostně podrostním způsobem, případně na vybraných lokalitách může být část porostů ponechána samovolnému vývoji (zejména extrémní lokality a větší část území lesních MZCHÚ). Buk se zde dosti dobře zmlazuje, a to i v porostech s převahou smrku. Přirozená obnova buku a postupná přeměna i těchto smrkových porostů na porosty smíšené zde má vysoký potenciál. Vhodným způsobem hospodaření v bučinách je maloplošná clonná obnova a uplatňování jednotlivého až skupinového výběru. Do porostů je vhodné s předstihem vnášet jedli, aby získala náskok před masivním bukovým zmlazením.

V porostech, kde je výrazněji zastoupena jedle, je žádoucí udržet její zastoupení, v ostatních porostech se ji pokusit uměle zavádět. To narází na nutnost ochrany proti zvěři. Pro úspěšnou přirozenou obnovu lesa je žádoucí udržování stavů spárkaté zvěře, která umožňuje odrůstání přirozeného zmlazení většiny dřevin. Umělou obnovu i přirozené zmlazení méně zastoupených dřevin je nutné účinně chránit.

Při výsadbách je třeba cíleně vnášet chybějící dřeviny, hlavně jedli, při výchově je žádoucí vytvářet věkově a výškově diferencovaný porost (alespoň formou hrubého zrna – maloplošných skupin v horizontální mozaice lesa).

V případě výskytu kůrovcových ohnisek je vhodná šetrná asanace dřevní hmoty, chemické prostředky využívat jen v nezbytně nutné míře. Jako prevence by se mělo zajistit včasné zpracování nahodilých těžeb smrku.

V lesích Blanského lesa jsou poměrně dobře zachovány fragmenty nedotěžených porostů nejstarších věkových stupňů. Tento stav je z pohledu ochrany přírody hodnocen jako mimořádně příznivý a je nutné i do budoucna, s ohledem na jejich význam jako nenahraditelného biotopu řady druhů živočichů, rostlin a hub, zajistit zastoupení těchto porostů v lesích. V každém velkém komplexu lesa by měl být vždy přítomen podíl starých porostů – markantnější prodloužení obmýtí na menších plochách. Vhodná velikost těchto lesních celků a výše plošného zastoupení starých porostů závisí na charakteru konkrétních stanovišť, jejich významu pro ochranu přírody a domluvě s vlastníkem lesa. (Tento způsob zachování podílu starých porostů by mohl přinést lepší výsledky než plošné mírné zvyšování obmýtí v rámci celých hospodářských souborů a zároveň být i přijatelnější pro lesního hospodáře, např. s ohledem na nepravé jádro u buku.) Žádoucí je ponechávání doupných stromů.

9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (biotop L3.1)

Podstatné pro zachování hodnot porostů dubohabřin je především udržení rozsahu ploch s přírodě blízkou druhovou skladbou. Obnovu je vhodné provádět přednostně přirozenou cestou s vyloučením holosečí. Zcela nevhodné je smýcení těchto porostů a zalesnění smrkem či jedlí. Je také nutné zamezit pronikání a šíření nepůvodních dřevin. V minulosti přeměněná stanoviště s dominancí jehličnanů je vhodné převádět zpět na porosty přirozené druhové skladby. V lesích půdoochranného charakteru těžby omezit na malé plochy, případně od nich zcela upustit. V zájmu podpory vzácných světlomilných rostlin a živočichů je vhodné udržovat porosty prosvětlenější. Je zde také potenciální možnost převodu na nízký či střední tvar lesa.

9180 * Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a roklích (biotop L4)

Řada porostů suťových lesů spadá do kategorie ochranného lesa, jehož režim je na mnoha místech víceméně bezzásahový, a v tomto režimu je také obvykle nevhodnější je zachovat. Často se ale také jedná o drobné enklávy lesa, spadající do dílců s kategorií lesa hospodářského či lesa zvláštního určení. I zde je zapotřebí k porostům tohoto charakteru přistupovat víceméně obdobně jako v lesích ochranných. To znamená neprovádět na těchto skalkách a přilehlých sutích obnovní těžby, příp. je realizovat citlivým způsobem – jednotlivým či skupinovým výběrem či vkládáním pouze skutečně malých, nejlépe clonných obnovních prvků (s ohledem na celkovou velikost segmentu suťového lesa).

Podrobnější popis návrhu způsobu lesního hospodaření ve vztahu k předmětům ochrany je uveden v příloze č. 6.4.

3.2 Navrhovaná opatření

Nejsou navrhována.

4. Závěrečné údaje

4.1 Použité podklady

AOPK ČR, Lesy České republiky, s. p., Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR, Vojenské lesy a statky ČR, s.p., VÚKOZ (2006). Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Výsledek jednání pracovní skupiny ustanovené při Ministerstvu životního prostředí České republiky a složené ze zástupců jmenovaných organizací. PLANETA. XIV, 9, s. 1-39. 1213-3393.

BRABEC, J. (2010). Záchranný program hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subs. *bohemica*) v České republice. Aš. 61 s., 11 příloh. Zpráva.

BRABEC, J.; ZMEŠKALOVÁ, J. (eds.) (2011). Zásady péče o lokality hořečku mnohotvarého českého. Vydání první. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR ve spolupráci s Muzeem Cheb, p. o. Karlovarského kraje. 62 s. ISBN 978-80-87457-14-6.

HÁKOVÁ, A.; KLAUDISOVÁ, A.; SÁDLO, J. (eds.) (2004). Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000. PLANETA. XII, 3, s. 1-132. 1213-3393.

CHYTRÝ, M.; KUČERA, T.; KOČÍ, M. (eds.) et al. (2010). Katalog biotopů České republiky. Ed. 2. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 447 s. ISBN 978-80-87457-03-0.

Kolektiv autorů Správy CHKO Blanský les (2004). Plán péče pro přírodní rezervaci Dobročkovské hadce (část v CHKO Blanský les) na období 2005 - 2014. 11 s., IX.

MARHOUL, P.; TUROŇOVÁ, D. (eds.) (2008). Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: metodika AOPK ČR. 1. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 161 s. ISBN 978-80-87051-38-2.

Metodický pokyn č. 9 odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí ke stanovení hodnot minimálních zůstatkových průtoků ve vodních tocích (1998). Věstník Ministerstva životního prostředí. 1998, 5, s. 1-3. ISSN 0862-9013.

4.2 SDO zpracoval

Organizace: AOPK ČR, Regionální pracoviště Jižní Čechy

Zpracovatel: Mgr. Alena Vítová

E-mail: jizni.cechy@nature.cz

Organizace: AOPK ČR, Správa chráněné krajinné oblasti Blanský les a krajské středisko České Budějovice

Zpracovatel: Ing. Jan Indra

E-mail: jan.indra@nature.cz

Organizace: AOPK ČR, Správa chráněné krajinné oblasti Blanský les a krajské středisko České Budějovice

Zpracovatel: Radek Janák

E-mail: radek.janak@nature.cz

Organizace: AOPK ČR, Správa chráněné krajinné oblasti Blanský les a krajské středisko České Budějovice

Zpracovatel: Mgr. Jana Janáková

E-mail: jana.janakova@nature.cz

Organizace: AOPK ČR, Správa chráněné krajinné oblasti Blanský les a krajské středisko České Budějovice

Zpracovatel: Mgr. Alena Jírová

E-mail: alena.jirova@nature.cz

Organizace: AOPK ČR, Správa chráněné krajinné oblasti Blanský les a krajské středisko České Budějovice

Zpracovatel: Petr Lepší

E-mail: petr.lepsi@nature.cz

Organizace: AOPK ČR, Správa chráněné krajinné oblasti Blanský les a krajské středisko České Budějovice

Zpracovatel: Mgr. Alena Vítová

E-mail: alena.vitova@nature.cz

Datum zpracování: 31. 12. 2015

5. Seznam zkratek

AOPK ČR	<i>Agentura ochrany přírody a krajiny ČR</i>
ES	<i>Evropský seznam</i>
EVL	<i>Evropsky významná lokalita</i>
CHKO	<i>Chráněná krajinná oblast</i>
LHC	<i>Lesní hospodářský celek</i>
LHO	<i>Lesní hospodářská osnova</i>
LHP	<i>Lesní hospodářský plán</i>
MŽP	<i>Ministerstvo životního prostředí</i>
NPR	<i>Národní přírodní památka</i>
OP ZCHÚ	<i>ochranné pásmo zvláště chráněného území</i>
PP	<i>Přírodní památka</i>
PR	<i>Přírodní rezervace</i>
SDO	<i>Souhrn doporučených opatření</i>
ÚSOP	<i>Ústřední seznam ochrany přírody</i>
ZCHÚ	<i>zvláště chráněné území</i>
ZOPK	<i>zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů</i>

6. Přílohy

6.1 Orientační mapa evropsky významné lokality

CZ0314124_Blansky_les_orientacni_mapa.pdf

6.2 Mapa způsobu zajištění ochrany EVL

CZ0314124_Blansky_les_zpusob_zajisteni_ochrany.pdf

6.3 Mapa zákresů managementových opatření na vymezených plochách

NENÍ

6.4 Rámcová směrnice pro lesní stanoviště

CZ0314124_Blansky_les_ramcova_smernice.doc

6.5 Doplňující dokumenty

CZ0314124_Blansky_les_6_5_1_parametry_vodniho_prostredi_mihule.pdf

CZ0314124_Blansky_les_6_5_2_parametry_vodniho_prostredi_vranka.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_1_PO_3260.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_2_PO_6190.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_3_PO_6210.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_4_PO_6510.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_5_PO_6410.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_6_PO_8220.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_7_modrasci.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_8_horecek.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_9_prastevnik.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_10_vrkoc.pdf

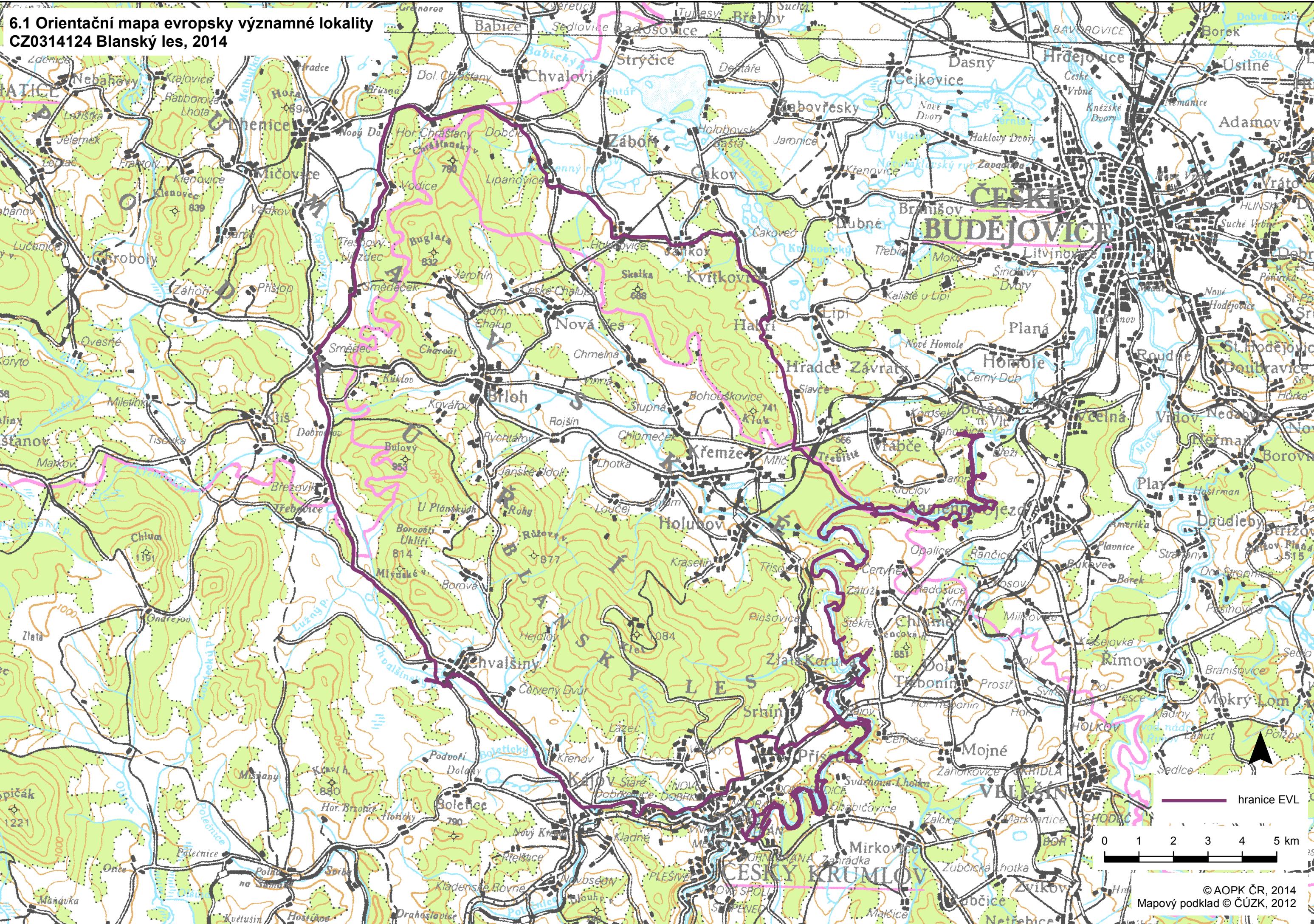
CZ0314124_Blansky_les_RS_11_mihule.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_12_vranka.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_13_netopyr.pdf

CZ0314124_Blansky_les_RS_14_rys.pdf

**6.1 Orientační mapa evropsky významné lokality
CZ0314124 Blanský les, 2014**

**6.2. Mapa způsobu zajištění ochrany evropsky významné lokality
CZ0314124 Blanský les, 2014**

Rámcová směrnice péče o les č. 1

Kód EVL:	Název evropsky významné lokality:	Kategorie ochrany: ¹⁾									
CZ0314124	Blanský les	Chráněná krajinná oblast (podle § 25 zákona č. 114/1992 Sb.) – 1. – 3. zóna Přírodní památka (podle § 36 zákona č. 114/1992 Sb.) Přírodní rezervace (podle § 33 zákona č. 114/1992 Sb.)									
Kód typu přírodního stanoviště / kód druhu:	Název stanoviště / Název druhu:	Kód a název biotopu:		Rozloha:							
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	L5.4 – acidofilní (kyselé) bučiny	ha 1673	% 7.5							
Kategorie lesa:		Soubory lesních typů:									
- les ochranný (podle § 7/1/a zákona č. 289/1995 Sb.) - les zvláštního určení (podle § 2/a, f zákona č. 289/1995 Sb.) - les hospodářský (podle § 9 zákona č. 289/1995 Sb.)		3I, 3K, 3N, 3O, 3Y, 3Z, 4I, 4K, 4N, 4P, 4Y, 4Z, 5G, 5I, 5K, 5M, 5N, 5P, 5Y, 5Z, 6K, 6N, 6O, 6Y									
Cílová druhová skladba dřevin (v desítkách %) podle souborů lesních typů (SLT):											
SLT	Dřeviny přirozené druhové skladby (PDS)										
3I	BK6 DB2 JD1 LP1 HB BŘ										
3K	BK6 DB2 JD1 LP1 HB BŘ										
3N	BK6 DB2 JD1 LP1 JV BŘ SM BO										
3O	JD3 BK3 DB3 LP1 SM HB JS JV JL OS										
3Y	BK5 DB2 BO2 BŘ1 JD JV										
3Z	BK4 DB3 BO2 BŘ1										
4I	BK6 DB2 JD1 LP1 JV BŘ SM BO										
4K	BK6 DB2 JD1 LP1 BŘ										
4N	BK6 DB2 JD1 LP1 JV BŘ SM BO										
4P	JD3 SM1 BO1 DB3 BK2 LP BŘ OS										
4Y	BK6 BO2 DB1 JD,BŘ 1 JV SM										
4Z	BO4 BK5 DB1 BŘ JD SM										
5G	SM4 JD5 BO1 DB BK JV BŘ OL OS JŘ										
5I	BK6 JD3 SM1 BO LP BŘ										
5K	BK6 JD3 SM1 BO LP BŘ										
5M	BK6 SM1 JD1 BO1 DB1 LP BŘ										
5N	BK6 JD3 SM1 BO LP BŘ										
5P	SM3 JD5 BO1 BK1 BŘ OS										
5Y	BK6 SM2 BO1 JD1 JV BŘ JŘ										
5Z	BK6 SM2 BO2 JD BŘ JŘ										
6K	BK5 SM3 JD2 BO BŘ JŘ										
6N	BK5 SM3 JD2 BO BŘ JŘ										
6O	JD5 SM3 BK2 OL OS										
6Y	SM6 BK3 JD,JV1 BŘ JŘ										
Poznámka: Uvedená cílová zastoupení druhů dřevin PDS jsou orientační , rozhodující je dynamika jejich přirozené obnovy. Potenciální přirozená skladba byla převzata z OPRL pro PLO 12 – Předhoří Šumavy a Novohradských hor.											
Minimální podíl listnatých dřevin přirozené druhové skladby a jedle bělokoré (v %) pro lesní biotop při obnově a výchově porostních skupin											
a)	= součtu hodnot současného zastoupení listnatých dřevin PDS a jedle bělokoré (JD) až do výše součtu hodnot přirozeného zastoupení těchto druhů dřevin v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině větší nebo rovno minimálnímu podílu melioračních a zpevňujících dřevin – MZD) nebo										
b)	= minimálnímu podílu MZD v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině menší než minimální podíl MZD).										
Porostní typy²⁾³⁾											
Porostní typy s převahou BK.											
Základní hospodářská doporučení											
Hospodářský způsob		Hospodářský tvar									
podrostní, (násečný, - (účelový výběr) / výběrný způsob)		les vysoký									
Obmytí		Obnovní doba									
130 (120 – 150) – fyzický věk		40 – nepřetržitá									
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty											
- Lesy tvořené dřevinami přirozené druhové skladby s převažujícím zastoupením buku lesního (viz výše bod „cílová druhová skladba“), smíšené, obnovované přednostně cestou přirozené obnovy.											
- Lesy s věkově (resp. tloušťkově) a prostorově rozrůzněnou dřevinou složkou (alespoň částečně víceetážové), s ponecháváním části objemu starých silných stromů k fyzickému dožití a k zetlení. Tento cíl je třeba naplňovat až do úrovni nejnižších jednotek prostorového rozdělení lesa.											
- Stavy býložravé zvěře umožňující úspěšné odrůstání zmlazení všech zastoupených dřevin PDS.											
Obnovní postup a způsob obnovy											

Obnovní postup:

- Clonná seč za účelem přirozené obnovy dřevin PDS přednostně ve všech porostních skupinách s dostatečným zastoupením plodících dřevin PDS. Plochy obnovních prvků: do 1 ha, lépe však menší. Postup obnovy: proti převládajícímu směru větru. Počet zásahů (fází): podle stavu dřevinné složky porostu a přirozeného zmlazení dřevin PDS. Lze kombinovat s předsunutými prvky (skupinovými sečemi clonnými nebo kotlíky) pro přirozenou nebo umělou obnovu málo zastoupených dřevin PDS. Ponechávat nedomýcené dřeviny a jejich skupiny (viz níže).
- Násek (okrajová seč) alternativně za účelem zpravidla kombinované (přirozené a umělé) obnovy dřevin PDS, a v případech kdy se přirozená obnova dlouhodobě nedostavuje. Postup obnovy: proti převládajícímu směru větru. Lze kombinovat s předsunutými prvky (skupinovými sečemi clonnými nebo kotlíky) pro přirozenou nebo umělou obnovu málo zastoupených dřevin PDS. Ponechávat nedomýcené dřeviny a jejich skupiny (viz níže).
- Výběr účelový (jednotlivý, skupinovitý) příp. výběrná seč zejména za účelem (a) uplatňování výběrných principů v porostních skupinách, ve kterých by byl tento postup dohodnut s vlastníkem lesa, (b) odstraňování geograficky nepůvodních dřevin (bude-li zjištěn jejich výskyt), (c) uvolňování vzácných (málo zastoupených) dřevin PDS atd.

Doporučení k ponechávání nedomýcených (netěžených) dřevin při pasečné obnově lesa:

Obecné zásady: V každém dílci je vhodné zajišťovat stálou přítomnost jednotlivých dřevin nebo jejich skupin, které věkem přesahují věk počátku obnovy, v množství ideálně alespoň 10 % plochy dílce. Část z nedomýcených dřevin PDS v dílci (cca min. 10 m³/ha) ponechat do fyzického dozítí a k zetlení.

Doporučený postup v jednotlivých dílcích:

- Ponechávat nedomýcené jednotlivé dřeviny PDS (tzv. „výstavky“) v počtu min. 2 ks/ha porostů 1. věkové třídy; přednostně ponechávat vitální dřeviny s výčetní tloušťkou kmenů min. 35+ cm (lépe však cca 50+ cm) a s dobře vyvinutou korunou (zejména BK a jiné „tvrdé“ listnáče).
 - Nedomýcené ponechávat skupiny dřevin. Aspoň jedna nedomýcená skupina dřevin v dílci by ideálně měla mít plochu min. 0,30 ha.
 - Nedomýcené rovněž ponechávat vitální jedince vzácných dřevin (JD, JLH, TR aj.), lesní okraje, doupné stromy a stromy s hnizdy velkých ptáků (dravců, čápa černého) a břehové porosty.
- Naplňování tohoto doporučení je v pasečně obhospodařovaných lesích uvedeného typu přírodního stanoviště zásadní podmínkou pro uchování biologické rozmanitosti v celé její šíři.

Ochranné lesy – v porostech charakteru lesa ochranného na mimořádně nepříznivých stanovištích, maximálně zjemnit obnovní postup, až ponechat porosty samovolnému vývoji s výjimkou nutných nahodilých těžeb – a to v porostech přímo zařazených jako celý dílec do kategorie lesa ochranného, i v porostech jiných kategorií, které mají tento charakter.

Způsob obnovy:

Přirozená obnova: Podporovat a využívat přirozenou obnovu dřevin PDS (zde zejména buku lesního) jako základní způsob obnovy.

Umělá obnova: Jen za účelem (a) vnášení málo zastoupených nebo chybějících dřevin PDS, (b) při dlouhodobé stagnaci nebo neúspěchu obnovy přirozené. Zalesňovací cíle přizpůsobit záměru zachovat, případně nasměrovat dřevinnou skladbu porostů ke skladbě přírodě blízké (skladba, blížící se přirozené skladbě dle příslušného SLT), v ideálním případě konkrétní cíle plánovat po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody v rámci schvalování LHP/LHO. Převážně sadba (případně podsadba) jamková. Minimální počty sazenic: podle vyhlášky č. 139/2004 Sb. Požadovaná kvalita sazenic: podle vyhlášky č. 29/2004 Sb. Využívat lze i nárosty vyzvednuté z geneticky vhodných porostů. Případné kultury zakládat smíšené již při prvním zalesnění, v případě opakovánoho zalesnění (doplňování nárostů, vylepšování kultur) přednostně vysazovat jiné dřeviny PDS než dřeviny hlavní (podporovat druhotovu pestrost).

Umožnou obnovu neprovádět na pozemcích s biologicky hodnotnou nelesní vegetací – např. na drobných lesních loučkách (vymezovat je v rámci PUPFL jako bezlesí nebo jiné pozemky).

Pěče o nálety, nárosty a kultury

Ochrana proti poškozování zvěři – přednostně oplocenkami (případně jinými lokálně účinnými způsoby), podle potřeby individuální mechanická ochrana vzácných nebo jednotlivě či skupinovitě vnášených dřevin PDS (jde o klíčové opatření pro zajištění generační obměny populací dřevin PDS v zastoupených lesních ekosystémech).

Ochrana proti konkurenční vegetaci (buření) – využívání, výsek či ošlapávání buřeně (podle potřeby do zajištění nárostů či kultur), v kulturách šetřit přirozené zmlazení dřevin PDS. Nepoužívat herbicidy s výjimkou likvidace invazních druhů rostlin (na území 1. a 2. zóny a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody).

Výchova porostů

Obecné zásady: V jednotlivých porostních skupinách

- usilovat o zachování či o dosažení přirozeného zastoupení listnatých dřevin PDS a JD na příslušných SLT (viz výše bod „cílová druhová skladba“),
- šetřit a uvolňovat vitální jedince málo zastoupených (vtroušených) dřevin PDS (bez ohledu na kvalitu kmene),
- odstraňovat geograficky nepůvodní druhy dřevin,
- šetřit přípravné (pionýrské) dřeviny (BR, JIV, OS, JR aj.) alespoň při okrajích porostních skupin,
- vytěžené listnaté dříví (z prozezávek) nebo jeho část (z probírek) ponechávat (podle úvahy vlastníka) v porostech k zetlení (podpora biologické rozmanitosti).

Prozezávky: Počet zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak tvarový výběr v úrovni a nadúrovni BK (do podúrovni zbytečně nezasahovat), šetřit keře.

Probírky v porostech do 40 let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni a nadúrovni BK (do podúrovni zbytečně nezasahovat).

Probírky v porostech 40+ let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni BK, podpora výškové rozrůzněnosti (do podúrovni zbytečně nezasahovat), uvolňování korun vybraných vitálních dřevin PDS (všech zastoupených druhů) pro pozdější přirozenou obnovu (podpora plodivosti), šetřit aspoň vybrané souše listnáčů.

Opatření ochrany lesa

Ohrožení: mladé porosty listnáčů a JD – poškozováním zvěří; JLH – grafiózou (houba *Ophiostoma ulmi*); JS – chřadnutím (houba *Chalara fraxinea*); SM – hniliobami (václavka – *Armillaria* sp.), žírem kůrovců, větrem; BO, MD – žírem kůrovců.

Opatření: zejména (a) zajišťovat ochranu dřevin proti poškození zvěří, (b) provádět obranná opatření proti kůrovcům na SM.

Biocidy (kromě repellentů a atraktantů) možno používat pouze s ohledem na status ochrany konkrétního území (na území 1. a 2. zóny

a PR jen na základě výjimky přísl. orgánu ochrany přírody), v odůvodněných případech (např. při likvidaci invazních nebo expanzivních druhů rostlin, či pouze v případech, kdy nehrozí nebezpečí závažného hubení přirozené se vyskytujících živočichů či poškození nebo ničení přirozené vegetace).

Provádění nahodilých těžeb

- (a) Zpracovávat bez omezení lze dříví napadené kůrovci (napadené dříví včas odvézt z lesa nebo asanovat odkorněním).
(b) Ponechávat listnaté dřeviny PDS nebo JD do fyzického dožití a k zetlení v objemu min. cca 10 m³/ha (přednostně stojící pahýly zlomů o výšce do 4 – 5 m, stávající i potenciální doupné stromy, vybrané vývraty) tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí pádu ponechaných dřevin na lesní cesty, značené trasy, inženýrské sítě a na obhospodařované nelesní pozemky.

Doporučené technologie

Těžba dříví – Umísťování těžeb (nejsou-li umístěny v LHP n. LHO) provádět po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody. Těžební metoda: při výběrech přednostně sortimentní; metodu volit tak, aby bylo minimalizováno riziko poškození stojících dřevin téžbou a následným soustředováním dříví. Termíny těžby: přednostně září – březen (netýká se nahodilé těžby).

Soustředování dříví – Prostředky: (a) v dopravně přístupných terénech vyvážecí soupravy (přednostně), UKT, SLKT s nízkotlakými pneumatikami, koně, (b) na prudkých svazích lanové dopravní systémy, koně. Soustředování dříví provádět za dostatečné únosnosti půdy (za sucha nebo za zámrazu), šetrně k vegetaci a půdě. Termíny soustředování: přednostně září – březen (netýká se nahodilé těžby SM, BO a MD); termíny odvozu listnatého dříví z lesa: přednostně do 30. 4. (včas neodvezene vytěžené dříví může působit jako ekologická past pro vzácné druhy hmyzu vázané na mrtvé dřevo).

Poznámky

Poznámky k textu rámcové směrnice:

1) Kategorie ochrany

Popis optimální péče je platný pro předmět ochrany v rámci celé EVL. Pokud se stanoviště nachází na území MZCHÚ může být péče o toto stanoviště dále rozpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

2) Porostní typy

Orientační převod na hospodářské soubory při tvorbě LHP/LHO (ve smyslu vyhlášky č. 83/1996 Sb.):

- HS 016 → SLT 3Y, 3Z, 4Y, 4Z, 5Y, 5Z, 6Y
- HS 416 (406) → SLT 3N, 4N,
- HS 436 (426) → SLT 3I, 3K, 4I, 4K, 5M,
- HS 516 (506) → SLT 5N, 6N,
- HS 536 (526) → SLT 5K, 6K, 5I,

(SLT 3O, 4P, 5G, 5P, 6O jen okrajově v přechodech)

3) Porostní typy

Odchylinky od uvedených základních hospodářských doporučení pro jiné porostní typy:

(pokud byly tyto porostní typy na území EVL vymapovány jako typ přírodního stanoviště 9110 nebo jako mozaika s jeho výskytem)

- SM porosty: obvytí /obn. doba: 110 (100-120) / 30 (30-40); hosp. způsob: násečný, podrostní; hosp. tvar: les vysoký.

Poznámky ostatní:

Myslivost:

- Usilovat o udržování stavů zvěře, umožňujících úspěšné odrůstání zmlazení dřevin PDS v lesích EVL.

Kód a název biotopu vychází z Chytrý M. et al., (2010): *Katalogu biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Praha.*

Zkratky souborů lesních typů vychází z vyhlášky č. 83/1996 Sb. příloha č. 2. *Přehled souborů lesních typů ČR.*

Zkratky dřevin vycházejí z vyhlášky č. 84/1996 Sb. příloha č. 4. *Číselné označení, názvy a zkratky dřevin.*

Rozloha je převzata z podrobné průvodky EVL Blanský les.

Rámcová směrnice péče o les č. 2

Kód lokality	Název EVL	Kategorie ochrany ¹⁾		
CZ0314124	Blanský les	Chráněná krajinná oblast (podle § 25 zákona č. 114/1992 Sb.) – 1. – 3. zóna Přírodní památka (podle § 36 zákona č. 114/1992 Sb.) Přírodní rezervace (podle § 33 zákona č. 114/1992 Sb.)		
Kód typu přírodního stanoviště / kód druhu	Název stanoviště / Název druhu	Kód a název biotopu	Rozloha	
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	L5.1 – květnaté bučiny	ha 1447.30	% 6,51
Kategorie lesa	Soubory lesních typů			
- les ochranný (podle § 7/1/a zákona č. 289/1995 Sb.) - les zvláštního určení (podle § 2/1, f zákona č. 289/1995 Sb.) - les hospodářský (podle § 9 zákona č. 289/1995 Sb.)	3A, 3C, 3H, 3S, 4C, 4H, 4O, 4S, 4V, 5A, 5B, 5D, 5H, 5O, 5S, 5V, 6A, 6B, 6D, 6O, 6S, 6V			
Cílová druhová skladba dřevin (v desítkách %) podle souborů lesních typů (SLT)				
SLT	Dřeviny přirozené druhové skladby (PDS)			
3A	BK6 DB1 JV1 LP1 JD1 HB SM JS JL			
3C	BK7 LP1 BO1 DB1 HB JV JS SM JD			
3H	BK6 DB2 LP1 JD1 HB JV JS JL			
3S	BK6 DB2 LP1 JD1 HB JV JS JL			
4C	BK7 DB1 LP1 JD1 BO JV JS SM			
4H	BK6 DB2 LP1 JD1 JV JS JL			
4O	JD4 DB4 BK2 SM BO LP BŘ OS			
4S	BK6 DB2 LP1 JD1 JV JS JL			
4V	JD3 BK3 DB3 LP1 SM JS JV JL OS			
5A	BK6 JD3 SM1 JV JS JL LP			
5B	BK6 JD3 SM1 JV JS JL LP			
5D	BK6 JD3 SM1 JV JS JL LP			
5H	BK6 JD3 SM1 JV JS JL LP			
5O	SM3 JD5 BK2 OL OS			
5S	BK6 JD3 SM1 JV JS JL LP			
5V	BK5 JD3 SM2 JV JS JL LP OL			
6A	BK5 SM2 JD3 JV JS JL JŘ			
6B	BK6 SM2 JD2 JV JS JL LP JŘ			
6D	BK6 SM2 JD2 JV JS JL LP JŘ			
6O	JD5 SM3 BK2 OL OS			
6S	BK6 SM2 JD2 JV JS JL LP JŘ			
6V	BK5 JD3 SM2 JV JS JL LP OL			
Poznámka: Uvedená cílová zastoupení druhů dřevin PDS jsou orientační, rozhodující je dynamika jejich přirozené obnovy. Potenciální přirozená skladba byla převzata z OPRL pro PLO 12 – Předhoří Šumavy a Novohradských hor.				
Minimální podíl listnatých dřevin přirozené druhové skladby a jedle bělokoré (v %) pro lesní biotop při obnově a výchově porostních skupin				
a) = součtu hodnot současného zastoupení listnatých dřevin PDS a jedle bělokoré (JD) až do výše součtu hodnot přirozeného zastoupení těchto druhů dřevin v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině větší nebo rovnou minimálnímu podílu melioračních a zpevňujících dřevin – MZD) nebo				
b) = minimálnímu podílu MZD v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině menší než minimální podíl MZD).				
Porostní typy ^{2) 3)}				
Porostní typy s převahou BK (příp. jiných tvrdých listnáčů PDS).				
Základní hospodářská doporučení				
Hospodářský způsob	Hospodářský tvar			
podrostní, (násečný)	les vysoký			
Obmýtí	Obnovní doba			
130 (120 – 150) – fyzický věk	40 – nepetrzitá			
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty				
- Lesy tvořené dřevinami přirozené druhové skladby s převažujícím zastoupením buku lesního (viz výše bod „cílová druhová skladba“), smíšené, obnovované přednostně cestou přirozené obnovy.				
- Lesy s věkově (resp. tloušťkově) a prostorově rozrůzněnou dřevinnou složkou (alespoň částečně víceetážové), s ponecháváním části objemu starých silných stromů k fyzickému dožití a k zetlení. Tento cíl je třeba naplňovat až do úrovni nejnižších jednotek prostorového rozdělení lesa.				
- Stavy býložravé zvěře umožňující úspěšné odrůstání zmlazení všech zastoupených dřevin PDS.				
Obnovní postup a způsob obnovy				
Obnovní postup:				
- <u>Clonná seč</u> za účelem přirozené obnovy dřevin PDS <u>přednostně</u> ve všech porostních skupinách s dostatečným zastoupením plodících dřevin PDS. Plochy obnovních prvků: do 1 ha, lépe však menší. Postup obnovy: proti převládajícímu směru větru. Počet zásahů (fází): podle stavu dřevinné složky porostů a přirozeného zmlazení dřevin PDS. Lze kombinovat s předsunutými prvky (skupinovými sečemi clonnými nebo kotlíky) pro přirozenou nebo umělou obnovu málo zastoupených dřevin PDS. Ponechávat				

nedomýcené dřeviny a jejich skupiny (viz níže).

- Násek (okrajová seč) alternativně za účelem zpravidla kombinované (přirozené a umělé) obnovy dřevin PDS, a v případech kdy se přirozená obnova dlouhodobě nedostavuje. Postup obnovy: proti převládajícímu směru větru. Lze kombinovat s předsunutými prvky (skupinovými sečemi clonními nebo kotlíky) pro přirozenou nebo umělou obnovu málo zastoupených dřevin PDS. Ponechávat nedomýcené dřeviny a jejich skupiny (viz níže).
- Výběr účelový (jednotlivý, skupinovitý) příp. výběrná seč zejména za účelem (a) uplatňování výběrných principů v porostních skupinách, ve kterých by byl tento postup dohodnut s vlastníkem lesa, (b) odstraňování geograficky nepůvodních dřevin (bude-li zjištěn jejich výskyt), (c) uvolňování vzácných (málo zastoupených) dřevin PDS atd.

Doporučení k ponechávání nedomýcených (netěžených) dřevin při pasečné obnově lesa:

Obecné zásady: V každém dílci je vhodné zajišťovat stálou přítomnost jednotlivých dřevin nebo jejich skupin, které věkem přesahují věk počátku obnovy, v množství ideálně alespoň 10 % plochy dílce. Část z nedomýcených dřevin PDS v dílci (cca min. 10 m³/ha) ponechat do fyzického dožití a k zetlení.

Doporučený postup v jednotlivých dílcích:

- d) ponechávat nedomýcené jednotlivé dřeviny PDS (tzv. „výstavky“) v počtu min. 2 ks/ha porostů 1. věkové třídy; přednostně ponechávat vitální dřeviny s výčetní tloušťkou kmenů min. 35+ cm (lépe však cca 50+ cm) a s dobře vyvinutou korunou (zejména BK a jiné „tvrdé“ listnáče).
- e) Nedomýcené ponechávat skupiny dřevin. Aspoň jedna nedomýcená skupina dřevin v dílci by ideálně měla mít plochu min. 0,30 ha.
- f) Nedomýcené rovněž ponechávat vitální jedince vzácných dřevin (JD, JLH, TR aj.), lesní okraje, doupné stromy a stromy s hnizdy velkých ptáků (dravců, čápa černého) a břehové porosty.

Naplňování tohoto doporučení je v pasečně obhospodařovaných lesích uvedeného typu přírodního stanoviště zásadní podmínkou pro uchování biologické rozmanitosti v celé její šíři.

Ochranné lesy – v porostech charakteru lesa ochranného na mimořádně nepříznivých stanovištích, maximálně zjemnit obnovní postup, až ponechat porosty samovolnému vývoji s výjimkou nutných nahodilých těžeb – a to v porostech přímo zařazených jako celý dílec do kategorie lesa ochranného, i v porostech jiných kategorií, které mají tento charakter.

Způsob obnovy:

Přirozená obnova: Podporovat a využívat přirozenou obnovu dřevin PDS (zde zejména buku lesního) jako základní způsob obnovy.

Umělá obnova: Jen za účelem (a) vnášení málo zastoupených nebo chybějících dřevin PDS, (b) při dlouhodobé stagnaci nebo neúspěchu obnovy přirozené. Zalesňovací cíle přípůsobit záměru zachovat, případně nasměrovat dřevinou skladbu porostů ke skladbě přírodě blízké (skladba, blížící se přirozené skladbě dle příslušného SLT), v ideálním případě konkrétní cíle plánovat po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody v rámci schvalování LHP/LHO. Převážně sadba (případně podsadba) jamková. Minimální počty sazenic: podle vyhlášky č. 139/2004 Sb. Požadovaná kvalita sazenic: podle vyhlášky č. 29/2004 Sb. Využívat lze i nárosty vyzvednuté z geneticky vhodných porostů). Případné kultury zakládat smíšené již při prvním zalesnění, v případě opakování zalesnění (doplňování nárostů, vylepšování kultur) přednostně vysazovat jiné dřeviny PDS než dřeviny hlavní (podporovat druhovou pestrost).

Umělou obnovu neprovádět na pozemcích s biologicky hodnotnou nelesní vegetací – např. na drobných lesních loučkách (vymezovat je v rámci PUPFL jako bezlesí nebo jiné pozemky).

Péče o nálety, nárosty a kultury

Ochrana proti poškozování zvěří – přednostně oplocenkami (případně jinými lokálně účinnými způsoby), podle potřeby individuální mechanická ochrana vzácných nebo jednotlivě či skupinovitě vnášených dřevin PDS (jde o klíčové opatření pro zajištění generační obměny populace dřevin PDS v zastoupených lesních ekosystémech).

Ochrana proti konkurující vegetaci (buření) – vyžínání, výsek či ošlapávání buřeně (podle potřeby do zajištění nárostů či kultur), v kulturách šetřit přirozené zmílzení dřevin PDS. Nepoužívat herbicidy s výjimkou likvidace invazních druhů rostlin (na území 1. a 2. zóny a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody).

Výchova porostů

Obecné zásady: V jednotlivých porostních skupinách

- (a) usilovat o zachování či o dosažení přirozeného zastoupení listnatých dřevin PDS a JD na příslušných SLT (viz výše bod „cílová druhová skladba“),
- (b) šetřit a uvolňovat vitální jedince málo zastoupených (vtroušených) dřevin PDS (bez ohledu na kvalitu kmene),
- (c) odstraňovat geograficky nepůvodní druhy dřevin,
- (d) šetřit přípravné (pionýrské) dřeviny (BR, JIV, OS, JR aj.) alespoň při okrajích porostních skupin,
- (e) vytěžené listnaté dříví (z prořezávek) nebo jeho část (z probírek) ponechávat (podle úvahy vlastníka) v porostech k zetlení (podpora biologické rozmanitosti).

Prořezávky: Počet zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak tvarový výběr v úrovni a nadúrovni BK (do podúrovne zbytečně nezasahovat), šetřit keře.

Probírky v porostech do 40 let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni a nadúrovni BK (do podúrovne zbytečně nezasahovat).

Probírky v porostech 40+ let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni BK, podpora výškové rozdílnosti (do podúrovne zbytečně nezasahovat), uvolňování korun vybraných vitálních dřevin PDS (všech zastoupených druhů) pro pozdější přirozenou obnovu (podpora plodivosti), šetřit aspoň vybrané souše listnáčů.

Opatření ochrany lesa

Ohrožení: mladé porosty listnáčů a JD – poškozováním zvěří; JLH – grafiózou (houba *Ophiostoma ulmi*); JS – chřadnutím (houba *Chalara fraxinea*); SM – hniličbami (václavka – *Armillaria* sp.), žírem kůrovčů, větrem; BO, MD – žírem kůrovčů.

Opatření: zejména (a) zajišťovat ochranu dřevin proti poškození zvěří, (b) provádět obranná opatření proti kůrovčům na SM.

Biocidy (kromě repellentů a atraktantů) možno používat pouze s ohledem na status ochrany konkrétního území (na území 1. a 2. zóny a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody), v odůvodněných případech (např. při likvidaci invazních nebo expanzivních druhů rostlin, či pouze v případech, kdy nehrozí nebezpečí závažného hubení přirozené se vyskytujících živočichů či poškození nebo ničení přirozené vegetace).

Provádění nahodilých těžeb

- (a) Zpracovávat bez omezení lze dříví napadené kůrovci (napadené dříví včas odvézt z lesa nebo asanovat odkorněním).
 (b) Ponechávat listnaté dřeviny PDS nebo JD do fyzického dožití a k zetlení v objemu min. cca 10 m³/ha (přednostně stojící pahýly zlomů o výšce do 4 – 5 m, stávající i potenciální doupné stromy, vybrané vývraty) tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí pádu ponechaných dřevin na lesní cesty, značené trasy, inženýrské sítě a na obhospodařované nelesní pozemky.

Doporučené technologie

Těžba dříví – Umisťování těžeb provádět po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody. Těžební metoda: při výběrech přednostně sortimentní; metodu volit tak, aby bylo minimalizováno riziko poškození stojících dřevin těžbou a následným soustředováním dříví. Termíny těžby: přednostně září – březen (netýká se nahodilé těžby).

Soustředování dříví – Prostředky: (a) v dopravně přístupných terénech vyvážecí soupravy (přednostně), UKT, SLKT s nízkotlakými pneumatikami, koně, (b) na prudkých svazích lanové dopravní systémy, koně. Soustředování dříví provádět za dostatečné únosnosti půdy (za sucha nebo za zámrazu), šetrně k vegetaci a půdě. Termíny soustředování: přednostně září – březen (netýká se nahodilé těžby SM, BO a MD); termíny odvozu listnatého dříví z lesa: přednostně do 30. 4. (včas neodvezené vytěžené dříví může působit jako ekologická past pro vzácné druhy hmyzu vázané na mrtvé dřevo).

Poznámky

Poznámky k textu rámcové směrnice:

1) Kategorie ochrany

Popis optimální péče je platný pro předmět ochrany v rámci celé EVL. Pokud se stanoviště nachází na území MZCHÚ může být péče o toto stanoviště dále rozpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

2) Porostní typy

Orientační převod na hospodářské soubory při tvorbě LHP/LHO (ve smyslu vyhlášky č. 83/1996 Sb.):

- HS 416 (406) → SLT 3A, 3C, 4C,
- HS 456 (446) → SLT 3H, 3S, 4H, 4S
- HS 476 (466) → SLT 4O, 4V
- HS 516 (506) → SLT 5A, 6A
- HS 556 (546) → SLT 5B, 5D, 5H, 5S, 6S, 6B, 6D
- HS 576 (566) → SLT 5V, 6V, 5O, 6O

HS 016 pouze okrajově

3) Porostní typy

Odchyly od uvedených základních hospodářských doporučení pro jiné porostní typy:

(pokud byly tyto porostní typy na území EVL vymapovány jako typ přírodního stanoviště 9130 nebo jako mozaika s jeho výskytem)

- SM porosty: obmýtí /obn. doba: 110 (100-120) / 30 (30-40); hosp. způsob: násečný, podrostní; hosp. tvar: les vysoký.

Poznámky ostatní:

Myslivost:

- Usilovat o udržování stavů býložravé zvěře umožňujících úspěšné odrůstání zmlazení dřevin PDS v lesích EVL.

Kód a název biotopu vychází z Chytrý M. et al., (2010): *Katalogu biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Praha.*

Zkratky souborů lesních typů vychází z vyhlášky č. 83/1996 Sb. příloha č. 2. *Přehled souborů lesních typů ČR.*

Zkratky dřevin vycházejí z vyhlášky č. 84/1996 Sb. příloha č. 4. *Číselné označení, názvy a zkratky dřevin.*

Rozloha je převzata z podrobné průvodky EVL Blanský les.

Rámcová směrnice péče o les č. 3

Kód lokality	Název EVL	Kategorie ochrany ¹⁾					
CZ0314124	Blanský les	Chráněná krajinná oblast (podle § 25 zákona č. 114/1992 Sb.) – 1. – 3. zóna Přírodní památka (podle § 36 zákona č. 114/1992 Sb.) Přírodní rezervace (podle § 33 zákona č. 114/1992 Sb.)					
Kód typu přírodního stanoviště / kód druhu	Název stanoviště / Název druhu	Kód a název biotopu		Rozloha			
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	L4 – suťové lesy	ha 128,93	% 0,58			
Kategorie lesa	Soubory lesních typů - les ochranný (podle § 7/1/a zákona č. 289/1995 Sb.) - les zvláštního určení (podle § 2/1, f zákona č. 289/1995 Sb.) - les hospodářský (podle § 9 zákona č. 289/1995 Sb.)						
Cílová druhová skladba dřevin (v desítkách %) podle souborů lesních typů (SLT)							
SLT	Dřeviny přirozené druhové skladby (PDS)						
3J	BK3 JS2 LP2 JD1 HB1 SM1 TS						
5J	BK3 JV1 JS1 JL1 JD2 SM2						
Poznámka: Uvedená cílová zastoupení druhů dřevin PDS jsou orientační, rozhodující je dynamika jejich přirozené obnovy. Potenciální přirozená skladba byla převzata z OPRL pro PLO 12 – Předhoří Šumavy a Novohradských hor.							
Minimální podíl listnatých dřevin přirozené druhové skladby a jedle bělokore (v %) pro lesní biotop při obnově a výchově porostních skupin							
a)	= součtu hodnot současného zastoupení listnatých dřevin PDS a jedle bělokore (JD) až do výše součtu hodnot přirozeného zastoupení těchto druhů dřevin v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině větší nebo rovně minimálnímu podílu melioračních a zpevňujících dřevin – MZD) nebo						
b)	= minimálnímu podílu MZD v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině menší než minimální podíl MZD).						
Porostní typy²⁾							
Porostní typy s převahou BK (příp. jiných tvrdých listnáčů PDS).							
Základní hospodářská doporučení							
Hospodářský způsob	Hospodářský tvar						
Varianty: (a) – (účelový výběr) (b) bez úmyslné mýtné těžby	les vysoký						
Obmýtí	Obnovní doba						
fyzický věk	nepřetržitá						
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty							
- Lesy (a) tvořené dřevinami přirozené druhové skladby (viz výše bod „cílová druhová skladba“), smíšené, přirozeně se obnovující, (b) s věkově (resp. tloušťkově) a prostorově rozrůzněnou dřevinou složkou (alespoň částečně víceetážové), (c) s ponecháváním dřevin k fyzickému dožití a k zetlení. Tento cíl je třeba naplňovat až do úrovni nejnižších jednotek prostorového rozdělení lesa. - Stavy býložravé zvěře umožňující úspěšné odrůstání zmlazení všech zastoupených dřevin PDS.							
Obnovní postup a způsob obnovy							
Obnovní postup:							
Výběr účelový (jednotlivý, skupinovitý) zaměřený na: (a) odstraňování nepůvodních druhů dřevin, budou-li zjištěny, (b) uvolňování málo zastoupených dřevin PDS, (c) pomístní (skupinovitě uplatňovanou) podporu plodivosti a přirozené obnovy dřevin PDS v porostech se zjednodušenou věkovou (resp. tloušťkovou) a prostorovou strukturou.							
Ponechání částí lesa bez úmyslné těžby a vyklizování dříví (v případě dohody orgánu ochrany přírody a vlastníka lesa) za účelem zachování prostoru pro působení převážně samovídících procesů při vývoji lesa – týká se částí lesa s příznivou druhovou skladbou, věkovou (resp. tloušťkovou) a prostorovou strukturou (viz výše bod „dlouhodobý cíl péče o lesní porosty“).							
Způsob obnovy:							
Přirozená obnova: Podporovat a využívat přirozenou obnovu dřevin PDS (zde zejména buku lesního) jako základní způsob obnovy. Umělá obnova: Jen za účelem (a) vnášení málo zastoupených nebo chybějících dřevin PDS, (b) při dlouhodobé stagnaci nebo neúspěchu obnovy přirozené. Zalesňovací cíle přizpůsobit záměru zachovat, případně nasměrovat dřevinou skladbu porostů ke skladbě přírodě blízké (skladba blížící se přirozené skladbě dle příslušného SLT), v ideálním případě konkrétní cíle plánovat po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody v rámci schvalování LHP/LHO. Převážně sadba (případně podsadba) jamková. Minimální počty sazenic: podle vyhlášky č. 139/2004 Sb. Požadovaná kvalita sazenic: podle vyhlášky č. 29/2004 Sb. Využívat lze i nárosty vyzvednuté z geneticky vhodných porostů). Případné kultury zakládat smíšené již při prvním zalesnění, v případě opakování zalesnění (doplňování nárostů, vylepšování kultur) přednostně vysazovat jiné dřeviny PDS než dřeviny hlavní (podporovat druhovou pestrost).							
Lhůta pro zajištění mladých porostů: podle potřeby lze prodloužit (za účelem využití více semenných let dřevin PDS a z důvodu obvykle nižších výškových přírůstů dřevin pod porostem a v malých porostních mezerách).							
Umělou obnovu neprovádět na kamenitých sutích (vymezovat je v rámci PUPFL jako bezlesí nebo jiné pozemky).							
Péče o nároty, nárosty a kultury							
Ochrana proti poškozování zvěři – přednostně oplocenkami (případně jinými lokálně účinnými způsoby), podle potřeby individuální mechanická ochrana vzácných nebo jednotlivě či skupinovitě vnášených dřevin PDS (de o klíčové opatření pro zajištění generační obměny populací dřevin PDS v zastoupených lesních ekosystémech).							
Ochrana proti konkurenční vegetaci (buření) – výžinání, výsek či ošlapávání buřeně (podle potřeby do zajištění nárostů či kultur),							

v kulturách šetřit přirozené zmlazení dřevin PDS. Nepoužívat herbicidy s výjimkou likvidace invazních druhů rostlin (na území 1. a 2. zóny a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody).

Výchova porostů

Porosty z umělé obnovy:

Obecné zásady: V jednotlivých porostních skupinách

- (a) usilovat o zachování či o dosažení přirozeného zastoupení listnatých dřevin PDS a JD na příslušných SLT (viz výše bod „cílová druhová skladba“),
- (b) šetřit a uvolňovat vitální jedince málo zastoupených (vtroušených) dřevin PDS (bez ohledu na kvalitu kmene),
- (c) odstraňovat geograficky nepůvodní druhy dřevin,
- (d) šetřit přípravné (pionýrské) dřeviny (BR, JIV, OS, JR aj.) alespoň při okrajích porostních skupin,
- (e) vytěžené listnaté dříví (z prořezávek) nebo jeho část (z probírek) ponechávat (podle úvahy vlastníka) v porostech k zetlení (podpora biologické rozmanitosti).

Prořezávky: Počet zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak tvarový výběr v úrovni a nadúrovni BK (do podúrovni zbytečně nezasahovat), šetřit keře.

Probírky v porostech do 40 let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni a nadúrovni BK (do podúrovni zbytečně nezasahovat).

Probírky v porostech 40+ let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v hlavních dřevin, podpora výškové rozrůzněnosti (do podúrovni zbytečně nezasahovat), uvolňování korun vybraných vitálních dřevin PDS (všech zastoupených druhů) pro pozdější přirozenou obnovu (podpora plodivosti), šetřit aspoň vybrané souše listnáčů.

Porosty z přirozené obnovy:

Postup:

- (a) v populacích dřevin PDS přednostně ponechávat prostor přirodnímu výběru,
- (b) provádět lze podle stavu porostu druhový výběr za účelem odstraňování jedinců nepůvodních druhů dřevin nebo uvolňování jedinců málo zastoupených dřevin PDS,
- (c) jiné zásahy provádět jen po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody.

Opatření ochrany lesa

Ohrožení: mladé porosty listnáčů a JD – poškozováním zvěří; JLH – grafiózou (houba *Ophiostoma ulmi*); JS – chřadnutím (houba *Chalara fraxinea*); SM – hniličbami (václavka – *Armillaria* sp.), žírem kůrovčů, větrem; BO, MD – žírem kůrovčů.

Opatření: zejména (a) zajišťovat ochranu dřevin proti poškození zvěří, (b) provádět obranná opatření proti kůrovčům na SM.

Biocidy (kromě repelentů a atraktantů) možno používat pouze s ohledem na status ochrany konkrétního území (na území 1. a 2. zóny a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody), v odůvodněných případech (např. při likvidaci invazních nebo expanzivních druhů rostlin, či pouze v případech, kdy nehrozí nebezpečí závažného hubení přirozeně se vyskytujících živočichů či poškození nebo ničení přirozené vegetace).

Provádění nahodilých těžeb

- (a) Zpracovávat bez omezení lze dříví napadené kůrovci (napadené dříví včas odvázat z lesa nebo asanovat odkorněním).
- (b) Ponechávat listnaté dřeviny PDS nebo JD do fyzického dožití a k zetlení v objemu min. cca 10 m³/ha (přednostně stojící pahýly zlomů o výšce do 4 – 5 m, stávající i potenciálně doupné stromy, vybrané vývraty) tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí pádu ponechaných dřevin na lesní cesty, značené trasy, inženýrské sítě a na obhospodařované nelesní pozemky.

Doporučené technologie

Těžba dříví – Umísťování těžeb: provádět po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody. Těžební metoda: při výběrech přednostně sortimentní; metodu volit tak, aby bylo minimalizováno riziko poškození stojících dřevin těžbou a následným soustředováním dříví. Termíny těžby: přednostně září – březen (netýká se nahodilé těžby).

Soustředování dříví – Prostředky: (a) v dopravně přístupných terénech vyvážecí soupravy (přednostně), UKT, SLKT s nízkotlakými pneumatikami, koně, (b) na prudkých svazích lanové dopravní systémy, koně. Soustředování dříví provádět za dostatečné únosnosti půdy (za sucha nebo za zámrazu), šetrně k vegetaci a půdě. Termíny soustředování: přednostně září – březen (netýká se nahodilé těžby SM, BO a MD); termíny odvozu listnatého dříví z lesa: přednostně do 30. 4. (včas neodvezene vytěžené dříví může působit jako ekologická past pro vzácné druhy hmyzu vázané na mrtvé dřevo).

Poznámky

Poznámky k textu rámcové směrnice:

1) Kategorie ochrany

Popis optimální péče je platný pro předmět ochrany v rámci celé EVL. Pokud se stanoviště nachází na území MZCHÚ může být péče o toto stanoviště dále rozpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

2) Porostní typy

Orientační převod na hospodářské soubory při tvorbě LHP/LHO (ve smyslu vyhlášky č. 83/1996 Sb.):

- HS 016 → SLT 3J, 5J

Poznámky ostatní:

Myslivost:

- Usilovat o udržování stavů býložravé zvěře umožňujících úspěšné odrůstání zmlazení dřevin PDS v lesích EVL.

Kód a název biotopu vychází z Chytrý M. et al., (2010): Katalogu biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Praha.

Zkratky souborů lesních typů vychází z vyhlášky č. 83/1996 Sb. příloha č. 2. Přehled souborů lesních typů ČR.

Zkratky dřevin vycházejí z vyhlášky č. 84/1996 Sb. příloha č. 4. Číselné označení, názvy a zkratky dřevin.

Rozloha je převzata z podrobné průvodky EVL Blanský les.

Rámcová směrnice péče o lesy č. 4

Kód lokality	Název EVL	Kategorie ochrany ¹⁾						
CZ0314124	Blanský les	Chráněná krajinná oblast (podle § 25 zákona č. 114/1992 Sb.) – 1. – 3. zóna Přírodní památka (podle § 36 zákona č. 114/1992 Sb.) Přírodní rezervace (podle § 33 zákona č. 114/1992 Sb.) Národní přírodní rezervace (podle § 28 zákona č. 114/1992 Sb.)						
Kód typu přírodního stanoviště / kód druhu	Název stanoviště / Název druhu	Kód a název biotopu		Rozloha				
9170	Dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum	L3.1 – hercynské dubohabřiny	ha 105,33	% 0,47				
Kategorie lesa	Soubory lesních typů							
- les ochranný (podle § 7/1/a zákona č. 289/1995 Sb.) - les zvláštního určení (podle § 8/1/c, § 8/2/a zákona č. 289/1995 Sb.) - les hospodářský (podle § 9 zákona č. 289/1995 Sb.)	3C, 4W, 4A, 2S, 3S, 3K, 5O, 3I, 3A, 3Z, 4C, 3N, 4P, 3J, 5G, 3L, 4S, 3V							
Cílová druhová skladba dřevin (v desítkách %) podle souborů lesních typů (SLT)								
SLT	Dřeviny přirozené druhové skladby (PDS)							
3C	BK7 LP1 BO1 DB1 HB JV JS SM JD							
4W	BK8 DB1 JV1 JS LP JD JL BO							
4A	BK6 DB1 JV1 LP1 JD1 SM JS JL							
2S	DB6 BK2 HB1 LP1 JD BO JV JS JL							
3S	BK6 DB2 LP1 JD1 HB JV JS JL							
3K	BK6 DB2 JD1 LP1 HB BŘ							
5O	SM3 JD5 BK2 OL OS							
3I	BK6 DB2 JD1 LP1 HB BŘ							
3A	BK6 DB1 JV1 LP1 JD1 HB SM JS JL							
3Z	BK4 DB3 BO2 BŘ1							
4C	BK7 DB1 LP1 JD1 BO JV JS SM							
3N	BK6 DB2 JD1 LP1 JV BŘ SM BO							
4P	JD3 SM1 BO1 DB3 BK2 LP BŘ OS							
3J	BK3 JS2 LP2 JD1 HB1 SM1 TS							
5G	SM4 JD5 BO1 DB BK JV BŘ OL OS JŘ							
3L	OL6 JS2 SM2 JV BŘ OS							
4S	BK6 DB2 LP1 JD1 JV JS JL							
3V	JD3 BK3 DB3 LP1 SM HB JS JV JL OS							
Poznámka: Uvedená cílová zastoupení druhů dřevin PDS jsou orientační, rozhodující je dynamika jejich přirozené obnovy. Přirozené skladby jsou převzaty z OPRL pro PLO 12, odvozené ze zastoupených souborů lesních typů. Současná skladba je často posunuta, zejména ve prospěch dubu, lípy. V těchto porostech druhovou skladbu zachovat.								
Minimální podíl listnatých dřevin přirozené druhové skladby a jedle bělokoré (v %) pro lesní biotop při obnově a výchově porostních skupin								
a) = součtu hodnot současného zastoupení listnatých dřevin PDS a jedle bělokoré (JD) až do výše součtu hodnot přirozeného zastoupení těchto druhů dřevin v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině větší nebo rovnou minimálnímu podílu melioračních a zpevňujících dřevin – MZD) nebo								
b) = minimálnímu podílu MZD v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině menší než minimální podíl MZD).								
Porostní typy²⁾								
Porostní typy s převahou listnatých dřevin.								
Základní hospodářská doporučení								
Hospodářský způsob	Hospodářský tvar							
- (účelový výběr) /podrostní/násečný	les vysoký							
Obmytí	Obnovní doba							
130 (120 – 150) – fyzický věk	40 – nepřetržitá							
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty								
- Lesy tvořené listnatými dřevinami s převažujícím zastoupením buku lesního, dubu zimního/letního, lípy, habru a dalších listnáčů, obnovované přednostně cestou přirozené obnovy. - Ponechávání části objemu starých silných stromů k fyzickému dožití a k zetlení. - Stavy býložravé zvěře umožňující úspěšné odrůstání zmlazení všech zastoupených dřevin PDS. - Zachování botanicky cenných složek vegetace v bylinném podrostu.								
Obnovní postup a způsob obnovy								
Obnovní postup:								
- <u>Clonná seč za účelem přirozené obnovy dřevin PDS přednostně</u> ve všech porostních skupinách s dostatečným zastoupením plodících dřevin. Plochy obnovních prvků: do 1 ha, lépe však menší.								
- <u>Násek</u> (okrajová seč) alternativně za účelem zpravidla kombinované (přirozené a umělé) obnovy dřevin PDS, a v případech kdy se přirozená obnova dlouhodobě nedostavuje, s ohledem na dopravní přístupnost a vlastnické poměry. Na dlouhých svazích v kaňonu Vltavy postup v pruzích po svahu. Přednostně přirozená obnova, v případě neúspěchu obnova umělá. Nepřeměňovat na kultury								

jehličnatých dřevin – obnova na listnaté porosty dřevin přirozené skladby! Lze kombinovat s předsunutými prvky (skupinovými sečemi clonními nebo kotlíky) pro přirozenou nebo umělou obnovu málo zastoupených dřevin PDS.

- Výběr účelový (jednotlivý, skupinový) zejména za účelem (a) uplatňování výběrných principů v porostních skupinách, ve kterých by byl tento postup dohodnut s vlastníkem lesa, (b) odstraňování geograficky nepůvodních dřevin (bude-li zjištěn jejich výskyt), (c) uvolňování vzácných (málo zastoupených) dřevin PDS atd.

Ochranné lesy – v porostech charakteru lesa ochranného na mimořádně nepravidelných stanovištích, maximálně zjednit obnovní postup, až ponechat porosty samovolnému vývoji s výjimkou nutných nahodilých těžeb – a to v porostech přímo zařazených jako celý dílec do kategorie lesa ochranného, i v porostech jiných kategorií, které mají tento charakter.

Ochrana proti poškozování zvěří – přednostně oplocenkami (případně jinými lokálně účinnými způsoby), individuální mechanická ochrana vzácných nebo jednotlivě či skupinovitě vnášených dřevin PDS, repellentní nátěry.

Ochrana proti konkurenční vegetaci (buření) – vyžínaní, výsek či ošlapávání buřeně (podle potřeby do zajištění nárostů či kultur), v kulturách šetřit přirozené zmlazení dřevin PDS. Nepoužívat herbicidy s výjimkou likvidace invazních druhů rostlin (jen na základě konzultace s orgánem ochrany přírody, na území 1. a 2. Zóny, NPR a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody).

Výchova porostů

Obecné zásady: V jednotlivých porostních skupinách

(a) usilovat o zachování či o dosažení přirozeného zastoupení listnatých dřevin PDS a JD na příslušných SLT (viz výše bod „cílová druhová skladba“),

(b) šetřit a uvolňovat vitální jedince málo zastoupených (vtroušených) dřevin PDS (bez ohledu na kvalitu kmene),

(c) odstraňovat geograficky nepůvodní druhy dřevin,

(d) šetřit přípravné (pionýrské) dřeviny (BR, JIV, OS, JR aj.) alespoň při okrajích porostních skupin,

(e) vytěžené listnaté dříví (z prozezávek) nebo jeho část (z probírek) ponechávat (podle úvahy vlastníka) v porostech k zetlení (podpora biologické rozmanitosti).

Prozezávky: Počet zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak tvarový výběr v úrovni a nadúrovni DB, BK (do podúrovne zbytečně nezasahovat), šetřit keře.

Probírky v porostech do 40 let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni a nadúrovni DB, BK (do podúrovne zbytečně nezasahovat).

Probírky v porostech 40+ let: Interval zásahů: podle stavu lesa v jednotlivých porostních skupinách. Postup: obecné zásady viz výše, jinak převážně kladný tvarový výběr v úrovni BK, podpora výškové rozrůzněnosti (do podúrovne zbytečně nezasahovat), uvolňování korun vybraných vitálních dřevin PDS (všech zastoupených druhů) pro pozdější přirozenou obnovu (podpora plodivosti), šetřit alespoň vybrané souše listnáčů.

Opatření ochrany lesa

Ohrožení: lesy na prudkých svazích – erozí půdy; mladé porosty dřevin PDS (zejména listnáčů a JD) – poškozováním býložravou zvěří.

Opatření: zejména (a) volit těžebně-dopravní technologie předcházející půdní erozi, (b) výchovnými zásahy zvyšovat mechanickou stabilitu porostů – zabránit přesíhlení, (c) zajišťovat ochranu dřevin proti poškození zvěří (viz výše).

Biocidy (kromě repellentů a atraktantů) používat dle kategorie území, (na území 1. a 2. zóny a v NPR a PR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody), v odůvodněných případech (např. při likvidaci invazních nebo expanzivních druhů rostlin, či pouze v případech, kdy nehrozí nebezpečí závažného hubení přirozeně se vyskytujících živočichů či poškození nebo ničení přirozené vegetace).

Provádění nahodilých těžeb

(a) V porostech s jehličnatou příměsí zpracovávat bez omezení dříví napadené kůrovci (napadené dříví včas odvézt z lesa nebo asanovat odkorněním).

(b) Ponechávat listnaté dřeviny PDS nebo JD do fyzického dožití a k zetlení v objemu min. cca 10 m³/ha (přednostně stojící pahýly zlomů o výšce do 4 – 5 m, stávající i potenciální doupné stromy, vybrané vývraty) tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí pádu ponechaných dřevin na lesní cesty, značené trasy, inženýrské sítě a na obhospodařované nelesní pozemky (k zetlení lze ponechávat i včas nezpracované, kůrovci opuštěné „sterilní“ souše).

Doporučené technologie

Těžba dříví – Umísťování těžeb (nejsou-li umístěny v LHP n. LHO) provádět po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody. Těžební metoda: při výběrech přednostně sortimentní; metodu volit tak, aby bylo minimalizováno riziko poškození stojících dřevin těžbou a následným soustředováním dříví. Termíny těžby: přednostně září – března (netýká se nahodilé těžby).

Soustředování dříví – Prostředky: (a) v dopravně přístupných terénech vyvážecí soupravy (přednostně), UKT, SLKT s nízkotlakými pneumatikami, koně, (b) na prudkých svazích lanové dopravní systémy, koně. Soustředování dříví provádět za dostatečné únosnosti půdy (za sucha nebo za zámrazu), šetrně k vegetaci a půdě. Termíny soustředování: přednostně září – března, termíny odvozu listnatého dříví z lesa: přednostně do 30. 4. (včas neodebrane vytěžené dříví může působit jako ekologická past pro vzácné druhy hmyzu vázané na mrtvé dřevo).

Poznámky

Poznámky k textu rámcové směrnice:

1) Kategorie ochrany

Popis optimální péče je platný pro předmět ochrany v rámci celé EVL. Pokud se stanoviště nachází na území MZCHÚ může být péče o toto stanoviště dále rozpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

2) Porostní typy

Orientační převod na hospodářské soubory při tvorbě LHP/LHO (ve smyslu vyhlášky č. 83/1996 Sb.):

- HS 01 → SLT 3Z, 3J,
- HS 41 → SLT 3C, 3A, 3N, 4C, 4A,
- HS 43 → SLT 3K, 3I,
- HS 45 → SLT 2S, 3S, 4S, 4W,
- HS 47 → SLT 3V, 4P, 5O,
- HS 47 → SLT 3V, 4P, 5O,

- HS 59 → SLT 5G,
- HS 29 → SLT 3L

Zaujaté soubory lesních typů byly odvozeny z mapování biotopů Natura 2000, aktualizované k r. 2011.

Poznámky ostatní:

Myslivost:

- Usilovat o udržování stavů býložravé zvěře umožňujících úspěšné odrůstání zmlazení dřevin PDS v lesích EVL.

Kód a název biotopu vychází z Chytrý M. et al., (2010): Katalogu biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Praha.

Zkratky souborů lesních typů vychází z vyhlášky č. 83/1996 Sb. příloha č. 2. Přehled souborů lesních typů ČR.

Zkratky dřevin vycházejí z vyhlášky č. 84/1996 Sb. příloha č. 4. Číselné označení, názvy a zkratky dřevin.

Rozloha je převzata z podrobné průvodky EVL Blanský les.

Rámcová směrnice péče o lesy č. 5

Kód lokality	Název EVL	Kategorie ochrany					
CZ0314124	Blanský les	Chráněná krajinná oblast (podle § 25 zákona č. 114/1992 Sb.) – 1. – 3. zóna					
Kód typu přírodního stanoviště / kód druhu	Název stanoviště / Název druhu	Kód a název biotopu		Rozloha			
91U0	Lesostepní bory	L8.2 – lesostepní bory ¹⁾	ha 22,41	% 0,1			
Kategorie lesa		Soubory lesních typů					
- les zvláštního určení (podle § 8/1/c zákona č. 289/1995 Sb.)		3C, 4C, 4W, 4X (4A, 4V)					
Cílová druhová skladba dřevin (v desítkách %) podle souborů lesních typů (SLT)							
Všechny SLT	BO7 DB2 (BK,LV,JV,BR) nebo alternativně DB8 LP2 (BO,BK,LV,JV,BR)						
	Poznámka: Uvedená cílová zastoupení druhů dřevin PDS jsou orientační. Cílová skladba v tomto případě neodpovídá přirozené skladbě, podstatné je zachování charakteru „světlých lesů“ a bohatého bylinného patra.						
Minimální podíl listnatých dřevin přirozené druhové skladby a jedle bělokoré (v %) pro lesní biotop při obnově a výchově porostních skupin							
c)	= součtu hodnot současného zastoupení listnatých dřevin PDS a jedle bělokoré (JD) až do výše součtu hodnot přirozeného zastoupení těchto druhů dřevin v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině větší nebo rovně minimálnímu podílu melioračních a zpevňujících dřevin – MZD) nebo						
d)	= minimálnímu podílu MZD v plošně převažujícím SLT (pokud je současné zastoupení listnatých dřevin PDS a JD v porostní skupině menší než minimální podíl MZD).						
Porostní typy²⁾							
Porostní typy s převahou BO.							
Základní hospodářská doporučení							
Hospodářský způsob	Hospodářský tvar						
- (účelový výběr), násečný	les vysoký						
Obmýtí	Obnovní doba						
120	30						
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty							
- Rozvolněné porosty borovice lesní se slabou příměsí listnatých dřevin (DB, BK, LP, JV, BR) a roztroušeným keřovým patrem, umožňující existenci druhově bohatého bylinného patra s účastí teplomilných a bazifilních druhů.							
- Možné a vhodné je i vytváření mozaikovité prosvětlených porostních skupin s převahou dubu a s příměsí borovice lesní.							
Obnovní postup a způsob obnovy							
Jednotlivým výběrem eliminovat vtroušené nepůvodní druhy (MD, BOC, SM) a staticky nestabilní poškozené jedince. Vytipované části porostů za účelem přirozeného zmlazení obnovovat maloplošnými násedy s borovými výstavky. V případě použití přípravy půdy tuto provést velmi šetrným způsobem – a po předchozím zhodnocení druhové diverzity botanikem orgánu OP. Ponechat v ploše vždy několik výstavků (po dohodě s vlastníkem) na dozítí.							
V případě potřeby provést lokální prosvětlení z důvodu zachování stanovištních podmínek výslunných a teplomilných druhů. Zajišťovat též redukci zapojené mladší etáže a keřového patra (přednostně zmlazení SM a nepůvodních dřevin).							
Obnovní zásahy provádět během zimních měsíců, optimálně v době zámrazu.							
V druhové skladbě lesa jednoznačně preferovat borovici lesní (nesnižovat stávající zastoupení). Pokud se dostaví, upřednostňovat přirozenou obnovu. Předchozí narušení půdního krytu lze provádět pouze v místech s ochuzeným bylinným podrostem.							
Na většině plochy bude nutné vzhledem k „zabuření“ zajistit nástupní generaci uměle. Počítá se s využitím geneticky původního sadebního materiálu (v rámci PLO).							
Při přechodu na alternativní druhovou skladbu s dominancí dubu rovněž umělá obnova na násečných obnovních prvcích.							
Péče o nálety, nárosty a kultury							
Zajistit ochranu před okusem zvěří – individuálně (repelentní náterý, oplůtky) nebo plocením. Redukovat vitální buřeň pokud brání zdárnému odvrstání nástupní generace lesa nebo intenzivně vytlačuje původní druhy bylinného patra. Upřednostňovat mechanickou likvidaci (ožínání, ošlap – traviny; výřez dřevin – především ruderální druhy). Aplikaci herbicidu (Roundup) lze připustit pouze bodově (štětec, aplikátor) na řezné či listové plochy (ostružinky, akát apod.) a v případě stanovených plochách. Pokosenou nebo vyřezanou biomasu je nutné shrabat/stahat do hromad a odklidit (nežádoucí je zejména mulčování výslunných partií jižních svahů). Použití insekticidních postříků (např. ochrana proti klikorohu) bude v předstihu konzultováno s orgánem ochrany přírody – na území 1. a 2. zóny a v NPR je použití vázáno na výjimku.							
Ztráty sazenic musí být kompenzovány tak, aby druhové složení kultur v době jejich zajištění odpovídalo rámcově cílové skladbě (dle porostních typů), aktivně bude protezováno zastoupení borovice lesní (podpora perspektivních semenáčků a náletů v již založených listnatých kulturách, na vhodných místech dosadby).							
Výchova porostů							
V mladším věku budou v borových porostech převládat spíše mírnější zásahy (zachování hustoty mlazin) zaměřené na negativní výběr (křivé, vidličnaté a předrůstavé stromy). Starší skupiny budou vychovávány kombinovanými probírkami podporujícími vývin kvalitních cílových stromů. Mimo jedinců utlačujících korunu cílových borovic budou odstraňovány stromy odumírající a poškozené. Přes respektování obecných pěstebních zásad však hospodářská kvalita porostů není prioritou ani cílem managementu. Provořadě musí být zohledněna druhová diverzita stanoviště lesostepního boru. Počítá se např. s podporou vytipovaných světin, redukcí listnatých dřevin v podrostu apod.							
Výchovné zásahy budou probíhat mimo vegetační období a veškerá vytěžená hmota bude šetrně vyklizena nebo stahána do hromad.							
Opatření ochrany lesa							
Chránit sazenice a perspektivní přirozené zmlazení před škodami zvěří a útlakem buření (viz výše).							

Zajistit včasné zpracování kůrovcového dříví, pokud se objeví.

Biocidy (kromě repellentů a atraktantů) používat na území 1. a 2. zóny a v NPR jen na výjimku přísl. orgánu ochrany přírody.

Provádění nahodilých těžeb

Pro zvýšení biodiverzity je možno ponechat jednotlivé odumírající nebo padlé listnáče. Zachovávat doupné stromy. Jinak nahodilou těžbu zpracovávat bez omezení.

Doporučené technologie

Soustřeďování dříví – UKT, SLKT s nízkotlakými pneumatikami, koně. Soustřeďování dříví provádět za dostatečné únosnosti půdy (za sucha nebo za zámrazu), **šetrně k vegetaci a půdě**. Termíny soustřeďování: přednostně září – duben (netýká se nahodilé těžby SM, BO a MD); termíny odvozu listnatého dříví z lesa: přednostně do 30. 5. (včas neodezené vytěžené dříví může působit jako ekologická past pro vzácné druhy hmyzu vázané na mrtvé dřevo).

Poznámky

Poznámky k textu rámcové směrnice:

1) Kód a název biotopu

V případě biotopu lesostepních borů došlo od vyhlášení EVL k poměrně rozsáhlým změnám ve smyslu klasifikace typu vegetace a zařazení do systému. Dle původní průvodky EVL Blanský les se tento biotop týká ploch borů na vápenitém podloží v okolí Vyšného a jižního úpatí Kleti. Řada těchto porostů byla překlasifikována do biotopu L6.4 – Středoevropské bazofilní teplomilné doubravy. Důvodem je především to, že dominance borovice v porostech je druhotného původu, hospodářsky podmíněná – nejedná se o přirozené bory v pravém slova smyslu.

Podstatnou přírodně cennou složkou je však zde především bylinný podrost, kterému ve stromovém patře vyhovují jak lesní porosty s dominancí dubu, tak lesní porosty borové. Proto je tato směrnice zpracována pro tytéž plochy, které byly původně vyčleněné jako vegetačně nejcennější, zasluhující ochranu, nikoliv pro aktuálně vymapované plochy biotopu L8.2 (dle dnešní klasifikace většina rozlohy biotopu L8.2 prakticky z mapování vypadla).

Hospodářské využití těchto porostů a využití kulturně pěstované borovice není v rozporu s ochranou. Podstatné je zachování charakteru světlých borů, případně porostů s dominancí dubu. Důležité je také dbát na šetrný přístup k půdnímu povrchu, zejména vyloučení plošného zraňování půdy, a eliminace použití pesticidních přípravků.

Na území MZCHÚ zpracovává přístup k porostům podrobněji příslušný plán péče (NPR Vyšenské kopce).

2) Porostní typy

Orientační převod na hospodářské soubory při tvorbě LHP/LHO (ve smyslu vyhlášky č. 83/1996 Sb.):

- HS 41 → SLT 3C, 4C,
- HS 45 → SLT 4W

SLT 4X – les zvl. určení – pouze v NPR Vyšenské kopce

Poznámky ostatní:

Pro zvýšení druhové diverzity bylinného patra a potlačení šíření expanzivních pasekových druhů může být lokálně realizován regulační management spočívající v kosení předem vybraných ploch (světlin a porostních mezer) s následným odklízením vysečené biomasy (místo bude toto opatření součástí péče o kultury).

Připustit lze také maloplošné zkušební aktivní zásahy typu pastvy nebo vyhrabávání lesní opadanky (závisí na stanovisku vlastníka lesa a dotčených orgánů státní správy). Tato opatření mohou být prováděna pouze na předem vybraných a v terénu označených místech.

Zabránit je potřeba šíření některých vysazených druhů rostlin, které nejsou v regionu původní.

Úmyslné těžby je třeba realizovat v zimním období (v době zatažení chráněných rostlin), manipulace s dřevní hmotou musí být prováděna s ohledem na minimální narušení půdního krytu, nesmí docházet ke vzniku významnějších škod na stojících stromech, kulturách a existujícím přirozeném zmlazení cílových dřevin.

Kód a název biotopu vychází z Chytrý M. et al., (2010): *Katalogu biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Praha.*

Zkratky souborů lesních typů vychází z vyhlášky č. 83/1996 Sb. příloha č. 2. *Přehled souborů lesních typů ČR.*

Zkratky dřevin vycházejí z vyhlášky č. 84/1996 Sb. příloha č. 4. *Číselné označení, názvy a zkratky dřevin.*

Rozloha je převzata z podrobné průvodky EVL Blanský les.

Cílová druhová skladba nebyla převzata z jiných koncepčních dokumentů (plány péče, OPRL), byla stanovena jako model vyhovující bohatému bylinnému patru v těchto typech porostů.

6.5.1 Parametry prostředí pro PO – mihule potoční

stanovené environmentální cíle dle požadavků Rámcové směrnice o vodě 2000/60/ES

CÍL	Mihule potoční	Vysvětlení, odkaz, literatura
habitat	migrační prostupnost, *nízké obsádky lososovitých ryb	* nízké obsádky lze chápat jako početnosti odpovídající přirozenému stavu a typu toku. V případě výrazného poklesu populace by mělo dojít k úpravě rybářského hospodaření.
hydromorfologie	přirozený charakter toku, dno s přirozenou variabilitou substrátů, různorodý charakter proudění, ukládání bahnitých náplavů, nízká úroveň zahloubení koryta, ** průtok odpovídající alespoň minimálnímu zůstatkovému průtoku	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s. ** minimální zůstatkový průtok dle § 36 zákona o vodách (254/2001 Sb.)
T vody	$\leq 20^{\circ}\text{C}$	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
O₂	$\geq 9 \text{ mg/l}$	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
vodivost	$\leq 80 \text{ (mS/m)}$	Orientační hodnota, stanovená na základě zpráv z monitoringů, která by neměla být překročena.
pH	6,5-7,5	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
BSK₅	$\leq 4 \text{ mg/l}$	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.
NO₂⁻	$\leq 0,6 \text{ mg/l}$	Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod (cílový stav pro lososové vody)
NH₄⁺	$\leq 0,04 \text{ mg/l}$	Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod (cílový stav pro lososové vody)
NO₃⁻	$\leq 20 \text{ mg/l}$	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
N celk.	6	Průměrná roční hodnota NEK-RP dle NV č. 61/2003 Sb.
P celk.	0,15	Průměrná roční hodnota NEK-RP dle NV č. 61/2003 Sb.
Fe²⁺	$\leq 0,1$	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s. Preconsultation report: Proposed EQS for Water Framework Directive Annex VIII substances:iron (total dissolved)
ropné látky vizuálně	Nesmí vytvářet viditelný film na hladině	Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod

index saprobity	~ 1,3	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.
PCB	$\leq 5 \cdot 10^{-6}$ mg/l	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.

Vysvětlivky:

Environmentálním cílem se rozumí souhrnné optimální hodnoty indikačních parametrů pro předměty ochrany (pro něž bylo konkrétní chráněné území zařazeno do Registru chráněných území), které jsou definovány rozptětím v případě fyzikálně chemických složek, popř. popisem v případě hydromorfologie či habitatu.

Indikační parametr je taková charakteristika prostředí, jež má zásadní vliv na daný předmět ochrany a jehož sledováním je možno zachytit vývoj prostředí a potažmo vývoj sledovaného předmětu ochrany. Indikační parametry jsou vybírány na základě významnosti pro daný druh ale také podle dostupných možností daný parametr sledovat. Indikační parametry se rozlišují na přímé (tzv. primární) a nepřímé (sekundární).

Přímými parametry jsou parametry určující fyzikálně-chemické hodnoty vodního prostředí. Fyzikálně-chemické parametry byly stanoveny na základě výčtu parametrů provozního monitoringu, zajišťovaného státními podniky Povodí. Velké množství parametrů se jevilo jako nerelevantní pro konkrétní fenomén, případně by rozkolísanost získaných hodnot zabránila smysluplnému vyhodnocení a proto nebyly při stanovování environmentálních cílů brány v potaz. V řadě případů není možné na základě dostupných údajů stanovit konkrétní hodnotu cíle, ale pouze označit jeho významnost pro daný druh (•).

Nepřímými parametry – avšak obecně významnějšími, jsou biologické složky – zde uváděny habitat a hydromorfologie.

6.5.2 Parametry prostředí pro PO – vranka obecná

stanovené environmentální cíle dle požadavků Rámcové směrnice o vodě 2000/60/ES

CÍL	Vranka obecná	Vysvětlení, odkaz, literatura
habitat	nízké obsádky lososovitých ryb, omezení rybářského hospodaření	Nízké obsádky lze chápat jako početnosti odpovídající přirozenému stavu a typu toku. V případě výrazného poklesu populace by mělo dojít k úpravě rybářského hospodaření.
hydromorfologie	přirozený charakter toku, dno s přirozenou variabilitou substrátů, převaha balvanů a štěrků, různorodý charakter proudění, nízká úroveň zahloubení koryta, průtok odpovídající alespoň minimálnímu zůstatkovému průtoku*	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s. * minimální zůstatkový průtok dle § 36 zákona o vodách (254/2001 Sb.)
T vody	≤ 18 °C	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
O₂	≥ 10 mg/l	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
vodivost	≤ 80 (mS/m)	Orientační hodnota, stanovená na základě zpráv z monitoringů, která by neměla být překročena.
pH	6,5-7,5	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
BSK₅	≤ 2,5 mg/l	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.
NO₂⁻	≤ 0,6 mg/l	Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod (cílová hodnota pro lososové vody)
NH₄⁺	≤ 0,04 mg/l	Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod (cílová hodnota pro lososové vody)
NO₃⁻	≤ 20 mg/l	Hanel, L. (1995) Ochrana ryb a mihulí: Metodika ČSOP č. 10. Vlašim. 139 s.
N celk.	6 mg/l	Průměrná roční hodnota NEK-RP dle NV č. 61/2003 Sb.
P celk.	0,15 mg/l	Průměrná roční hodnota NEK-RP dle NV č. 61/2003 Sb.
Fe²⁺	≤ 0,1 mg/l	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.
ropné látky vizuálně	Nesmí vytvářet viditelný film na hladině a mít nepříznivý vliv na ryby	Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod.
index saprobity	~0,7	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.

PCB	$\leq 5 \cdot 10^{-6}$ mg/l	Hanel, L., Lusk, S. (2005) Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana. Vlašim: ZO ČSOP Vlašim. 438 s.
------------	-----------------------------	---

Vysvětlivky:

Environmentálním cílem se rozumí souhrnné optimální hodnoty indikačních parametrů pro předměty ochrany (pro něž bylo konkrétní chráněné území zařazeno do Registra chráněných území), které jsou definovány rozptětím v případě fyzikálně chemických složek, popř. popisem v případě hydromorfologie či habitatu.

Indikační parametr je taková charakteristika prostředí, jež má zásadní vliv na daný předmět ochrany a jehož sledováním je možno zachytit vývoj prostředí a potažmo vývoj sledovaného předmětu ochrany. Indikační parametry jsou vybírány na základě významnosti pro daný druh ale také podle dostupných možností daný parametr sledovat. Indikační parametry se rozlišují na přímé (tzv. primární) a nepřímé (sekundární).

Přímými parametry jsou parametry určující fyzikálně-chemické hodnoty vodního prostředí. Fyzikálně-chemické parametry byly stanoveny na základě výčtu parametrů provozního monitoringu, zajišťovaného státními podniky Povodí. Velké množství parametrů se jevilo jako nerelevantní pro konkrétní fenomén, případně by rozkolísanost získaných hodnot zabránila smysluplnému vyhodnocení a proto nebyly při stanovování environmentálních cílů brány v potaz. V řadě případů není možné na základě dostupných údajů stanovit konkrétní hodnotu cíle, ale pouze označit jeho významnost pro daný druh (•).

Nepřímými parametry – avšak obecně významnějšími, jsou biologické složky – zde uváděny habitat a hydromorfologie.

6.5 Rámcová směrnice č. 1 péče o nelesní stanoviště

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*

Kód a název biotopu tvořící stanoviště (předmět ochrany):

V4A Makrofytní vegetace vodních toků – porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt

Dlouhodobé zásady péče: Pro rozvoj vegetace vodních makrofyt je zásadní udržet stávající čistotu říční vody a zachovat přirozený charakter a dynamiku říčního koryta. Současný dobrý stav vegetace nevyžaduje žádné zásahy. Pokud se v budoucnosti prokáže výraznější úbytek této vegetace zapříčiněný vodáckou rekreací, bude na místě přijmout nápravná opatření (zlepšit informovanost vodáků o významu lokality, usměřovat jejich aktivity mimo nejcennější plochy apod.).

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Nežádoucí jsou velkoplošné prohrábky koryta nebo jiné jeho úpravy.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PP Vltava u Blanského lesa.

Poznámka:

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 2 péče o nelesní stanoviště

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 6190 Panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*)

Kód a název biotopu tvořící stanoviště (předmět ochrany):

T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou (*Festuca pallens*)

Dlouhodobé zásady péče: Není nutno provádět žádný management, pouze na lokalitách, které zarůstají náletem keřů a stromů, je třeba tento nálet vytrhat či vyřezat.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Rozšiřování lomů, přílišný sešlap, splachy živin z okolních polí.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PR Dívčí kámen, PP Vltava u Blanského lesa.

Typ opatření 1: Odstranění náletu

Interval vhodný: 1x za 10 let

Interval minimální: 1x za 50 let

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ruce či pila

Termín provádění: X – III

Bližší popis managementu: V místech náletu dřevin je zlikvidovat mechanickým vytrháním či vyřezáním.

Typ opatření 2: Eliminace invazních dřevin

Interval vhodný: 1x za 10 let

Interval minimální: 1x za 50 let

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ruce či pila

Termín provádění: VIII – IX

Bližší popis managementu: V místech náletu invazních dřevin (např. *Robinia pseudoacacia*) je zlikvidovat mechanickým vytrháním či vyřezáním. Vždy je zapotřebí ihned zatřít čerstvý pařez totálním herbicidem (nejčastěji Roundup). K nátěru se používá jen trochu zředěný roztok o vysoké koncentraci. Případné plodné stromy po poražení co nejdříve odvézt či spálit, aby se z nich neuvolnila semena. V následných letech kontrolovat zmlazování.

Poznámka:

Popis optimální péče je platný pro vymezení PO v rámci celé EVL. Podrobnější specifická péče pro PO v MZCHÚ není součástí SDO a je zpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 3 péče o nelesní stanoviště

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 6210 * Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých – prioritní stanoviště

6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*)

Kód a název biotopu tvořící stanoviště (předmět ochrany):

T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*)

T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*)

T3.5B Acidofilní suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých

Dlouhodobé zásady péče: Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích vyžadují pravidelnou péči, spočívající v kosení 1x ročně v letním období, nebo přepasení. Ideální je střídat meziročně kosení a pastvu. Určitý podíl křovité vegetace je pro tyto plochy (převážně bývalé pastviny) přirozený, při absenci hospodaření však jejich rostoucí podíl snižuje druhové bohatství trávníků. Plochy degradované náletem křovin a dřevin nebo šířením invazních a expanzivních druhů mohou zpočátku vyžadovat intenzivnější péči (výrez náletů, častější kosení ploch s nežádoucími konkurenčně silnými druhy, výhrab stařiny apod.). V odůvodněných případech může být přínosné i občasně řízené vypálení porostů (např. stanoviště, na kterých v minulosti docházelo k občasným požárům při vojenských cvičeních nebo požáry vznikaly po průjezdu lokomotiv). Tento typ vegetace zpravidla negativně reaguje na aplikaci hnojiv, zejména vstavačovité rostliny jsou na jejich přítomnost velmi citlivé a z hnojených porostů rychle mizí. Nejvhodnější je přirozené doplňování živin při extenzivní pastvě porostů.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Příliš intenzivní pastva, vedoucí k šíření pastevních plevelů a poklesu druhového bohatství. Mulčování. Příliš časté kosení (tj. více než cca 2x ročně). Aplikace hnojiv. Zcela nevyhovující je rovněž upuštění od hospodaření.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: NPR Vyšenské kopce, PP Kalamandra, PP Výří vrch.

Typ opatření 1: Kosení ruční nebo lehkou mechanizací

Interval vhodný: 1x za rok, na úživnějších stanovištích nebo ve srážkově bohatších letech i 2x za rok

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky (dle úživnosti stanoviště)

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: křovinořez, ručně vedená sekačka, kosa, sekačka s traktorem

Termín provádění: V – X

Bližší popis managementu: V případě výskytu orchidejovitých nebo jiných vzácných druhů rostlin by termín kosení měl umožnit vykvetení a vytvoření semen těchto druhů (tzn. posunout termín seče na období po vysemenění). Posečenou biomasu po usušení odvézt. Ideální je střídat na lokalitě kosení a pastvu.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: 1x za rok

Interval minimální: 1x za 2 – 3 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ovce, koza, výjimečně i skot nebo koně

Termín provádění: IV – X

Bližší popis managementu: Ideální je střídat na lokalitě kosení a pastvu. V případě pastvy se jedná o rotační pastvu, délku pastvy je nutno přizpůsobovat rychlosti obrůstání porostů. Po skončení pastvy je nutné pokosení nedopasků.

Typ opatření 3: Výřez náletu

Interval vhodný: 1x za 3 roky

Interval minimální: 1x za 5 – 10 let

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: křovinořez, pila

Termín provádění: X – IV

Bližší popis managementu: V případě výskytu náletových dřevin v lučních porostech zajistit jejich výřez co nejníže nad zemí, aby bylo louky následně možné kosit.

Poznámka:

Na lokalitách s výskytem hořečku českého (*Gentianella bohemica*) je třeba management upravit s ohledem na tento druh – viz rámcová směrnice č. 8 pro tento druh.

Popis optimální péče je platný pro vymezení PO v rámci celé EVL. Podrobnější specifická péče pro PO v MZCHÚ není součástí SDO a je zpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 4 péče o nelesní stanoviště

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis*)

Kód a název biotopu tvořící stanoviště (předmět ochrany):

T1.1 Mezofilní ovsíkové louky

Dlouhodobé zásady péče: Zajistit pravidelnou péči o luční porosty (kosení, extenzivní pastva).

Dobře zachované, druhově bohaté luční porosty a porosty s výskytem chráněných nebo regionálně významných druhů udržovat pravidelnou, ale extenzivní péčí (ideálně kosením v kombinaci s pastvou) tak, aby se jejich dobrý stav zachoval, případně zlepšil.

Méně kvalitní louky či ruderálizované porosty, které jsou druhově chudé, degradované dosevem, příliš intenzivní pastvou či kosením, nebo příliš vysokými dávkami hnojiv, využívat způsobem, který by nevedl k dalšímu zhoršování jejich stavu. Podporovat postupy, které by stav těchto luk mohly zlepšit, tj. směrovat je k optimálnímu managementu popsanému níže.

V případě potřeby je třeba zajistit odstranění náletových dřevin.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Zalesňování, orba, odvodňování, příliš intenzivní hnojení, intenzivní sečení, upuštění od sečení, intenzivní dlouhodobá pastva velkého počtu zvířat, sečení luk najednou ve velkých plochách, mulčování, zanášení nepůvodních druhů, obnova a přísev travních porostů, zřizování krmných míst pro zvěř (zimní krmeliště).

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: NPR Vyšenské kopce, PP Horní luka, PP Kalamandra, PP Na Stráži, PP Šimečkova stráň, PP Údolí Hejdlovského potoka, PP Výří vrch, PR Dobročkovské hadce, PP Vltava u Blanského lesa.

Typ opatření 1: Kosení ruční nebo lehkou mechanizací

Interval vhodný: 1x za rok, na úživnějších stanovištích nebo ve srážkově bohatších letech i 2x za rok

Interval minimální: 1x za rok (málo úživná stanoviště 1x za 1 – 2 roky)

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: křovinořez, ručně vedená sekačka, kosa, sekačka s traktorem

Termín provádění: V – X

Bližší popis managementu: V místech výskytu chráněných nebo regionálně významných druhů by intenzita a termíny seče měly umožňovat zachování jejich populací (např. posun termínu seče, dočasné vynechání daného místa z první seče apod.; v případě potřeby tuto skutečnost orgán ochrany přírody projedná s dotčenými vlastníky či uživateli, např. při nastavení AGRO-ENVI dotací). Řadu ohrožených druhů rostlin a živočichů mohou podpořit jednoduchá opatření, např. nekosit všechny louky ve stejném termínu, ponechávat neposečené plošky nebo pásy do dalšího roku, tyto plošky či pásy pravidelně rotovat. Umístění nesečených ploch je vhodné každoročně obměňovat. Posečenou biomasu po usušení odvézt.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: 1x za 2 – 5 let

Interval minimální: 0 (nahradit kosením)

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ovce, koza, skot nebo koně

Termín provádění: IV – X

Bližší popis managementu: Ideální je střídat v jednotlivých letech na lokalitě kosení a extenzivní pastvu. Pastvu je rovněž vhodné aplikovat jako doplňkový management k seči, a to v podobě krátkodobého přepasení na konci léta či na podzim. Množství pasených zvířat uzpůsobit velikosti a stavu pasených luk – nežádoucí je příliš intenzivní dlouhodobé spásání, nadměrný sešlap či eroze půdního pokryvu nebo eutrofizace porostů. Není nutné každoročně kosit všechny nedopasky v případě, že se nejedná o invazní či expanzivní druhy.

Typ opatření 3: Výřez náletu

Interval vhodný: 1x za 3 roky

Interval minimální: 1x za 5 – 10 let

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: křovinořez, pila

Termín provádění: X – IV

Bližší popis managementu: V případě výskytu náletových dřevin v lučních porostech zajistit jejich výřez co nejníže nad zemí, aby bylo louky následně možné kosit.

Poznámka:

Na vlhčích typech těchto luk s výskytem modráska bahenního (*Maculinea nausithous*) a m. očkovaného (*Maculinea teleius*) je třeba hospodařit v souladu s doporučeními uvedenými v rámcové směrnici č. 7 pro tyto druhy.

Na lokalitách s výskytem hořečku českého (*Gentianella bohemica*) je třeba management upravit s ohledem na tento druh – viz rámcová směrnice č. 8 pro tento druh.

Popis optimální péče je platný pro vymezení předmětu ochrany v rámci celé EVL. Podrobnější specifická péče pro předmět ochrany v MZCHÚ není součástí SDO a je zpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 5 péče o nelesní stanoviště

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 6410 Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*)

Kód a název biotopu tvořící stanoviště (předmět ochrany):

T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky

Dlouhodobé zásady péče: Bezkolencové louky je obecně potřebné kosit 1x ročně, zpravidla v pozdním létě. Kosení může být rovněž doplněno extenzivním přepasením na podzim. Pokud se na loukách vyskytují pozdně kvetoucí ochranářsky významné druhy, jako např. hvozdík pyšný (*Dianthus superbus*) nebo hladýš pruský (*Laserpitium prutenicum*), je třeba kosení provést alespoň ob rok v dřívějším termínu (cca červen), aby tyto druhy rostlin stihly vykvést a odpudit. Alternativně u krátkostébelnějších, méně úživných porostů, lze kosení v některém roce vypustit. Občasná časnější seč může být vhodná i na lokalitách, na kterých se začínají šířit nežádoucí konkurenčně silné druhy, jako např. třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*), hasivka orličí (*Pteridium aquilinum*), ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*).

Přesnější management se odvíjí od míry degradace jednotlivých porostů.

Zachovalé druhově bohaté porosty, méně bohaté, ale jen částečně degradované porosty a kulturnější typy (*Succiso-Festucetum*, *Selino-Festucetum*, *Serratulo-Festucetum*) je nutné kosit 1x ročně s fázovým posunem zásahů pro podporu druhové diverzity (fenologie dozrávání semen různých druhů rostlin). Porosty s bezkolencem je možné kosit s občasnou jednoletou přestávkou.

Eutrofizované části některých porostů a celé plochy degradovaných, ale nepasených porostů, například s dominantním zastoupením psárky luční (*Alopecurus pratensis*), musí být sečeny 2x ročně až do doby zlepšení jejich současného stavu (odčerpání živin), kdy bude možné přejít na jednu seč. Také porosty bez bezkolence (*Sanguisorbo-Festucetum pratensis*) se mohou sekat i 2x za rok, jinak dochází k sukcesním změnám a ochuzování společenstva.

Plochy dlouhodobě neudržované zarůstající náletem dřevin a expanzivními druhy (třtina křovištní *Calamagrostis epigejos*, chrstice rákosovitá *Phalaris arundinacea*, ostřice třeslicovitá *Carex brizoides*) by měly být obhospodařovány s ohledem na efektivitu předpokládaných vynaložených nákladů. V porostech, kde lze předpokládat nápravu současného stavu (dříve kosené louky s dosud přežívajícími typickými druhy bezkolencových luk), je žádoucí po předchozím odstranění případných náletů obnovit pravidelné kosení. Pokud se obnova lučního společenstva vzhledem k míře degradace již nedá očekávat, zůstanou tyto porosty ponechány samovolné sukcesi (za předpokladu, že nevyžadují management z jiného důvodu, např. výskytu některého z chráněných druhů). Také na dlouhodobě pasených a tím degradovaných pozemcích není účelné stávající způsob využití úplně měnit. Pastva by ale měla nadále probíhat jen extenzivně na podzim, po předchozí seči (VI – VIII) a způsobem s doporučenou maximální intenzitou 1 dobytí jednotky na 1 ha.

V biotopech bezkolencových luk je také potřeba nejdéle jednou za 10 let, ideálně jednou za 3 roky (u aktuálně zarůstajících ihned) odstraňovat náletové dřeviny.

Zohlednit je také potřeba evidovaný výskyt chráněných evropsky významných motýlů (modrásek očkovaný *Maculinea teleius* a m. bahenní *Maculinea nausithous*). Doporučený způsob hospodaření na jejich lokalitách je zpracován v rámcové směrnici č. 7 pro tyto druhy.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Zcela nevhodující je upouštění od kosení. Louky by se neměly hnojit ani vápnit. Nevhodné je vyvážení močky a mulcování. Příliš intenzivní pastva je také zcela nevhodná.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PP Hejdlovsý potok, PP Horní luka, PP Mokřad u Borského rybníka, PP Provázková louka, PP Šimečkova stráň, PP Vltava u Blanského lesa.

Typ opatření 1: Kosení

Interval vhodný: 1x za rok

Interval minimální: 1x za 2 – 3 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ruční nástroje či samohybná lehká technika

Termín provádění: VII – polovina VIII

Bližší popis managementu: Při kosení zohledňovat fenologii ochranářsky významných druhů rostlin (fázový posun seče). V místech s výskytem modrásků bahenního nebo m. očkovaného je potřeba postupovat přednostně podle rámcové směrnice č. 7 pro tyto druhy. Posečenou biomasu po usušení odvézt.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: 1x za 2 roky

Interval minimální: 0

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: skot, ovce, koza, kůň

Termín provádění: polovina VIII – X

Bližší popis managementu: Vhodné a přípustné je velmi extenzivní přepásání na podzim po předchozí seči.

Typ opatření 3: Výřez náletu

Interval vhodný: 1x za 3 roky

Interval minimální: 1x za 10 let

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: krovinořez, pila

Termín provádění: XI – II

Bližší popis managementu: V případě výskytu náletových dřevin v lučních porostech zajistit jejich výřez co nejníže nad zemí, aby bylo louky následně možné kosit.

Poznámka:

Popis optimální péče je platný pro vymezení PO v rámci celé EVL. Podrobnější specifická péče pro PO v MZCHÚ není součástí SDO a je zpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 6 péče o nelesní stanoviště

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 8220 Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů

Kód a název biotopu tvořící stanoviště (předmět ochrany):

S1.2 Štěrbinová vegetace silikátových skal a drolin

Dlouhodobé zásady péče: Samovolná sukcese – současný stav vegetace nevyžaduje žádné zásahy.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Nejsou.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PR Bořinka, PR Dívčí kámen, PR Holubovské hadce, PR Malá skála, PR Ptačí stěna, PP Vltava u Blanského lesa.

Poznámka:

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 7 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*) a modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*)

Dlouhodobé zásady péče: Management území s výskytem těchto druhů by se měl zaměřit na zachování vhodného vodního režimu na lokalitách, tzn. zamezení odvodňování luk, zasypávání sníženin. Louky je nutno pravidelně kosit, popřípadě přepásat před dobou letu imag, tedy v době „normální“ červnové senoseče (nejlépe do 15. června, v nižších polohách i dříve), nikoli však později. Kosení (pastvu) luk je vhodné provádět mozaikovitě (tj. v pruzích, šachovnicově apod.). Při mozaikové seči (pastvě) je v daném roce posečena (pasena) jen část příslušné louky. Neposečené plochy jsou sečeny při následující seči, tj. nejdříve po 1. září, příp. v roce následujícím. Management ovšem musí brát v úvahu specifické podmínky na jednotlivých stanovištích a musí být přizpůsoben jejich unikátní historii.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Odvodňování lokalit, zasypávání sníženin, kosení a pastva v nevhodném termínu (od 15. 6. do 31. 8.), mulčování, zalesňování lokalit, změna využívání lokalit. Nepřípustné jsou chemické zásahy (hnojení, biocidy).

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PP Provázková louka – modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*), PP Meandry Chvalinského potoka – modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*) a modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*).

Typ opatření 1: Kosení

Interval vhodný: 1 – 2x ročně

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: kosa, křovinořez, ruční sekačka, zemědělská technika

Termín provádění: do 15. 6., po 1. 9.

Bližší popis managementu: Kosení luk je vhodné provádět mozaikovitě (tj. v pruzích, šachovnicově apod.), tuto mozaikovitost je třeba pravidelně měnit. Posečenou biomasu po usušení odvézt.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: 1 – 2x ročně

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: skot, koně, ovce, kozy

Termín provádění: do 15. 6., po 1. 9.

Bližší popis managementu: Přípustná je pouze extenzivní pastva, po jejím ukončení je potřeba odstranit nedopasky.

Poznámka:

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 8 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: hořeček český (*Gentianella bohemica*)

Dlouhodobé zásady péče: Hořeček český patří mezi dvouleté bylinky, rostliny kvetou od druhé poloviny srpna až do začátku listopadu (podle průběhu počasí a nadmořské výšky lokality), semena dozrávají prakticky až do zámrazu. Z biologie druhu vyplývá, že základním předpokladem úspěšné péče o lokality je zabránění hromadění biomasy kosením či pastvou a vytvoření podmínek pro vyklíčení druhu a přezívání semenáčků důkladným výhrabem. Důležité je i správné načasování kosení/pastvy tak, aby bylo umožněno vykvetení a odplození rostlin, tzn. provedení časně letní seče/pastvy (aby nedošlo k poškození vrcholků lodyh vyrůstajících rostlin hořečku) a seče/pastvy později podzimní (po odkvětu a uzrání semen hořečku). Podrobněji k zásadám péče o lokality hořečku českého viz Brabec et Zmeškalová (2011) a viz text záchranného programu (Brabec 2010).

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Upuštění od hospodaření, hromadění stařiny, zarůstání dřevinami, zalesňování, eutrofizace.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: NPR Vyšenské kopce

Typ opatření 1: Kosení

Interval vhodný: 1x za rok, na úživnějších stanovištích nebo ve srážkově bohatších letech i 2x ročně

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky (dle úživnosti stanoviště)

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: kosa, křovinořez, ručně vedená sekačka, zemědělská technika

Termín provádění: do 15. 6., po 15. 10.

Bližší popis managementu: Termín kosení je třeba přizpůsobit tak, aby bylo umožněno vykvetení a odplození rostlin hořečku českého. Pokosenou biomasu pečlivě vyhrabat a z lokality odvézt.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: 1x za rok

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ovce, kozy, vyjímečně skot

Termín provádění: do 15. 6., po 15. 10.

Bližší popis managementu: Přípustná je pouze extenzivní pastva, po jejím ukončení je potřeba odstranit nedopasky.

Typ opatření 3: Výhrab stařiny a mechového patra

Interval vhodný: 1x za rok

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ručně, lehkou mechanizací (vertikutátor)

Termín provádění: III – IV, po 15. 10.

Bližší popis managementu: Účelem výhrabu je odstranění nahromaděné biomasy (stařiny) a vzrostlého mechového patra a obnažení volného povrchu půdy. Vhodné provádět buď v předjaří po roztání sněhu zhruba do poloviny až konce dubna, nebo po podzimní seči po druhé polovině října.

Typ opatření 3: Výřez náletu

Interval vhodný: 1x za 5 let

Interval minimální: 1x za 5 – 10 roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: křovinořez, pila

Termín provádění: X – IV

Bližší popis managementu: V případě výskytu náletových dřevin v lučních porostech zajistit jejich výřez co nejníže nad zemí, aby bylo louky následně možné kosit.

Poznámka: Podrobnější specifická péče pro PO v MZCHÚ není součástí SDO a je zpracována v příslušném plánu péče pro dané území.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 9 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 1078 přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*)

Dlouhodobé zásady péče: Management stanovišť tohoto druhu spočívá v zachování jejich bezlesého charakteru, tj. extenzivní způsob hospodaření spolu s odstraňováním náletových dřevin, regulace porostu a nelesní vegetace mozaikovitým sečením (1x ročně) nebo řízenou extenzivní pastvou. Louky je nutno pravidelně kosit, popřípadě přepásat před dobou letu imag, tedy v době „normální“ červnové senoseče (nejlépe do 15. června), nikoli však později (případný posun termínu seče a pastvy s ohledem na klimatické podmínky daného roku a zralost porostu je však možný). Případné druhé seče je vhodné provádět v co nejpozdějším podzimním termínu. Kosení (pastvu) luk je vhodné provádět mozaikovitě (tj. v pruzích, šachovnicově apod.). Při mozaikové seči (pastvě) je v daném roce posečena (pasena) jen část příslušné louky. Neposečené plochy jsou sečeny při následující seči, tj. na podzim nebo v následujícím roce. Dále je nutno zachovat lesní lemy a mozaiku světlín a pasek a zachovat či obnovit lesní louky. Management ovšem musí brát v úvahu specifické podmínky na jednotlivých stanovištích a musí být přizpůsoben jejich unikátní historii.

Nevhodné způsoby hospodaření: Intenzivní hospodaření na lokalitách (intenzivní pastva s plošným sečením nedopasků, plošné sečení luk a vícenásobná seč). Absence managementu vede k zarůstání lokalit a degradaci habitatů nejen pro přástevníka kostivalového, ale i pro další stepní a lesostepní druhy. Zalesňování lokalit má stejný dopad jako zarůstání v případě absence managementu a je proto hodnoceno negativně spolu s plošným používáním biocidů na lokalitách i v jejich nejbližším okolí.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: NPR Vyšenské kopce, PR Dívčí kámen, PR Holubovské hadce, PP Výří vrch.

Typ opatření 1: Kosení

Interval vhodný: ročně (1 – 2x)

Interval minimální: 1x za jeden až dva roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: kosa, křovinořez, ruční sekačka, zemědělská technika

Termín provádění: do 15. 6., v případě druhé seče co v nejpozdějším podzimním termínu (nejlépe říjen)

Bližší popis managementu: Kosení luk je vhodné provádět mozaikovitě (tj. v pruzích, šachovnicově apod.). Část ploch by měla zůstat v daném roce nesečená (cca 20 %) a nesečené plochy by se měly meziročně střídat. Management ovšem musí brát v úvahu specifické podmínky na jednotlivých stanovištích a musí být přizpůsoben jejich unikátní historii.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: ročně (1 – 2x)

Interval minimální: 1x za jeden až dva roky

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: skot, koně, ovce, kozy

Termín provádění: do 15. 6. a v co nejpozdějším podzimním termínu (nejlépe říjen)

Bližší popis managementu: Pastvu luk je vhodné provádět mozaikovitě (tj. v pruzích, šachovnicově apod.). Část ploch by měla zůstat v daném roce nespasena (cca 20 %) a nespasené plochy by se měly meziročně střídat. Management ovšem musí brát v úvahu specifické podmínky na jednotlivých stanovištích a musí být přizpůsoben jejich unikátní historii.

Poznámka:

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 10 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 1014 vrkoč útlý (*Vertigo angustior*)

Dlouhodobé zásady péče: V rámci péče o druh je podstatné zejména zachování existujícího hydrologického a pastevního režimu na lokalitách s životaschopnými populacemi vrkoče útlého. Rovněž je možné pastevní režim nahradit pravidelným ručním kosením vegetace, a to v případě plošně malých lučních pramenišť. Z dalších opatření lze uvést odstraňování nahromaděné stařiny a náletů dřevin. V rámci aktivních opatření lze podle stavu lokality zvětšovat přechodovou zónu mezi loukou a mokřadem, kterou populace vrkoče často osidluje.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Změna vodního režimu, trofie a následně vážnější změny vegetace. Vzhledem k tomu, že je vrkoč útlý silně vlhkomilný druh, reaguje velmi citlivě na jakékoli vysušování stanoviště. Nežádoucí je zarůstání lokalit vegetací a náletovými křovinami, nejsou-li pravidelně koseny. Intenzivní pastva může rovněž vést k velmi rychlé degradaci nebo likvidaci stanoviště v souvislosti s mechanickým poškozením a eutrofizací fekáliemi. Mezi další negativní vlivy lze počítat vypalování vegetace, nesprávné sečení, obdělávání půdy, produkce siláže, používání umělých hnojiv (včetně organických hnojiv) a aplikace pesticidů (včetně herbicidů).

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PP Mokřad u Borského rybníka, NPR Vyšenské kopce, PR Dobročkovské hadce, PP Horní Luka

Typ opatření 1: Kosení

Interval vhodný: 1x ročně

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky (dle úživnosti stanoviště)

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: ručně vedená sekačka, křivoňez, kosa

Termín provádění: VIII

Bližší popis managementu: Biomasu je vhodné usušit na místě, vždy shrabat a odvézt mimo lokalitu. Začátku kosení musí předcházet suché počasí, aby plži před zásahem byli skryti v hlubších vrstvách opadu.

Typ opatření 2: Pastva

Interval vhodný: 1x ročně

Interval minimální: 1x za 1 – 2 roky (dle úživnosti stanoviště)

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: kůň, ovce, koza

Termín provádění: IV – VIII

Bližší popis managementu: Extenzivní pastva. Nedopasky je nutno posekat, vždy shrabat a odvézt mimo lokalitu. Neprovádět zimování zvířat na lokalitě.

Poznámka:

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 11 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 1096 mihule potoční (*Lampetra planeri*)

Dlouhodobé zásady péče: Zachovat toky, v nichž se vyskytuje (Křemžský a Chvalšinský potok), ve stavu umožňujícím její dlouhodobou existenci. Je zapotřebí přísně chránit obývaný biotop a případně umožnit jeho další rozšíření vhodnými úpravami, po kterých se vytvoří více vyhovujících stanovišť. Nepřijatelná je výstavba jakýchkoliv neprostupných příčných staveb a bariér v tocích. Stávající náhony vodních elektráren či odběrná místa zprůchodnit. V případě zavádění odběrných objektů v EVL je nutné stanovovat výši minimálních zůstatkových průtoků se zohledněním individuálních charakteristik lokality, minimálně v limitech směrných hodnot dle metodického pokynu MŽP. Chránit lokalitu před nevhodnými úpravami a zásahy do přirozeného charakteru toků, tj. především ochranou rozmanitého dnového substrátu a náplav jemných sedimentů, s vyloučením regulace a opevňování toků. Vyloučit aplikaci pesticidů s negativním vlivem na vodní organismy i aplikaci kejdy či močůvky na pozemcích odkud by tyto látky mohly být splachovány do potoka. Udržet přirozené složení ichtyocenózy toků s přítomností vitálních populací stanoviště původních druhů ryb. V období tření mihulí (květen až červen) je vhodné eliminovat predační tlak od lososovitých ryb (provádět jejich vysazování po uplynutí tohoto období).

Nehodné způsoby hospodaření a využívání: Odstraňování sedimentů ze dna toků. Zpevňování dna a opevňování toků. Vysazování nežádoucích (stanoviště i geograficky nepůvodních) druhů ryb (např. okoun říční, střevlička východní, karas stříbřitý, pstruh duhový).

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PP Meandry Chvalšinského potoka

Poznámka:

Je žádoucí dosáhnout takových parametrů kvality vodního prostředí, které odráží nároky předmětu ochrany (viz příloha 6.5). S ohledem na to, že se na lokalitě vyskytuje i další vodní předmět ochrany vranka obecná, pro kterou jsou také stanoveny parametry prostředí, je potřeba vzít v potaz vždy tu nejpřísnější hodnotu příslušného parametru.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 12 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 1163 vranka obecná (*Cottus gobio*)

Dlouhodobé zásady péče: U tohoto druhu je důležité vyloučit vliv významných negativních faktorů na tocích s jejím výskytem (Křemžském a Chvalšinském potoce). Nepřijatelná je výstavba jakýchkoliv neprostupných příčných staveb a bariér v tocích. Stávající náhony vodních elektráren či odběrná místa zprůchodnit. V případě zavádění odběrných objektů v EVL je nutné stanovovat výši minimálních zůstatkových průtoků se zohledněním individuálních charakteristik lokality, minimálně v limitech směrných hodnot dle metodického pokynu MŽP. Naprosto nezbytné je nezasahovat do toku v období rozmnožování a vývoje vranek. Je proto nutné uchovat toky v klidu (bez rušení lovem ryb a procházením toku) v průběhu března a dubna, kdy dochází k rozmnožování a vývoji raných stádií vranek (také v případě rybářského hospodaření na toku je nezbytné zdržet se jakýchkoliv aktivit). Rovněž není vhodné v tomto období provádět vyřezávání dřevin podél toků.

Chránit lokalitu před nevhodnými úpravami a zásahy do přirozeného charakteru toků, tj. především ochranou rozmanitého dnového substrátu s převahou omletých kamenů a štěrků a s vyloučením regulace a opevňování toků. Vyloučit aplikaci pesticidů s negativním vlivem na vodní organismy i aplikaci kejdy či močůvky na pozemcích odkud by tyto látky mohly být splachovány do potoka. Zabránit splachům jemných částic, které by změnily příznivou strukturu substrátu dna toků. Udržet přirozené složení ichtyocenózy toků s přítomností vitálních populací stanovištěně původních druhů ryb. Vysazování lososovitých ryb lovné velikosti je možné pouze při použití násady z přirozeného prostředí (toků). Uměle odchovaní jedinci vyvíjejí po vysazení příliš vysoký predační tlak. Doporučuje se vyloučit každoroční slovování násady elektrickým agregátem. To je přijatelné jednou za více let nebo jen na částech toků.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Vysazování nežádoucích (stanovištěně i geograficky nepůvodních) druhů ryb (např. okoun říční, střevlička východní, karas stříbřitý, pstruh duhový).

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PP Meandry Chvalšinského potoka

Poznámka:

Je žádoucí dosáhnout takových parametrů kvality vodního prostředí, které odráží nároky předmětu ochrany (viz příloha 6.5). S ohledem na to, že se na lokalitě vyskytuje i další vodní předmět ochrany mihule potoční, pro kterou jsou také stanoveny parametry prostředí, je potřeba vzít v potaz vždy tu nejpřísnější hodnotu příslušného parametru.

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 13 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 1324 netopýr velký (*Myotis myotis*)

Dlouhodobé zásady péče: Pro tento druh je potřebné zajistit vhodné podmínky v tradičních místech výskytu letních kolonií (půdy kostelů v obcích Brloh a Chvalšiny). U těchto objektů je vhodné dodržovat tyto zásady:

- zachovat maximální klid letním koloniím, vyvarovat pokud možno jakéhokoliv rušení (vstupy do obývaných prostor, rušení hlukem, kouřem, vibracemi apod.) během období výskytu netopýrů (cca od dubna do září, citlivě prováděný monitoring výskytu je však vhodný);
- zachovat vletové otvory do půdních prostorů, zabránit nevhodným úpravám střechy a půdních prostorů; pokud jsou krov a střešní krytina relativně zachovalé, je lepší ponechat lokalitu pokud možno bez zásahu (současný stav netopýrům vyhovuje).

V případě, že je oprava střechy z technických důvodů nezbytná, je nutno dodržet následující zásady:

- veškeré stavební i úklidové práce provádět pokud možno mimo období výskytu netopýrů, tj. od začátku října do března, před i po ukončení stavebních prací by měla být lokalita navštívěna odborníkem na netopýry);
- zachovávat otvory, kterými netopýři do úkrytu vletují;
- používat stejný nebo termoizolačně podobný typ střešní krytiny, aby nedošlo ke změně mikroklimatu;
- nepoužívat přípravky na ochranu dřeva, které jsou toxicke pro netopýry; případné použití konkrétního přípravku předem konzultovat s odbornými pracovníky;
- pokud je třeba zajistit půdu proti pronikání ferálních holubů, lze do otvorů umístit latě, které umožní, aby půda byla nadále využívána netopýry; konkrétní způsob zabezpečení vletového otvoru je nutné konzultovat s odborným pracovníkem, rovněž tak případně i jiné technické úpravy (instalce, nasvícení...);
- trus, který se hromadí pod kolonií, je lépe odklízet každoročně (jednou z možností je položit na podlahu velkou igelitovou fólii a na podzim z ní trus vysypat);
- v případě nutnosti ochrany členitější podlahy půdních prostor (např. klenba stropů v kostelech) je vhodné pod kolonii instalovat dřevěné pódium kryté silnou fólií, čímž se usnadní provádění úklidu a ochrání klenby;
- lze také zajistit ochranu trámů před poškozením močí a trusem pomocí půlených plastových rour upevněných na trámy.

Případné úpravy na budově (instalace zařízení, vnější osvětlení ad.), které by mohly mít dopad na letní kolonii, je vhodné předem konzultovat s odborníkem na netopýry.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Změna charakteru půdního prostoru (nebudovat nová střešní okna, půdní vestavbu apod.). Používání přípravků na ochranu dřeva, které jsou toxicke pro netopýry. Zaslepování vletových otvorů. Jakéhokoliv rušení (vstupy do obývaných prostor, rušení hlukem, kouřem, vibracemi apod.) během období výskytu netopýrů (cca od dubna do září).

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: NPR Vyšenské kopce.

Typ opatření 1: Úklid netopýřího trusu

Interval vhodný: 1x za rok

Interval minimální: –

Pracovní nástroj, hospodářské zvíře: koště, smeták, lopatka, vědro

Termín provádění: X – III

Bližší popis managementu: Úklid netopýřího trusu smetením a odnesením mimo objekt, ve kterém sídlí letní kolonie.

Poznámka:

Přílohy:

6.5 Rámcová směrnice č. 14 péče o druh

Kód EVL: CZ0314124

Název EVL: Blanský les

Kód a název předmětu ochrany: 1361 rys ostrovid (*Lynx lynx*)

Dlouhodobé zásady péče: Stěžejním opatřením péče je výchovná a osvětová činnost mezi veřejností a cílovými skupinami (místní obyvatelé, chovatelé hospodářských zvířat, lesníci, myslivci) za účelem změny veřejného mínění a snížení tlaku ilegálního lovů. Je zapotřebí zajistit uchování kapacity území pro rysa (tj. vhodného prostředí s dostatečným množstvím potravy). Jádrová lesnatá oblast je tvořena masivy Kleti, Albertova, Bulového, Buglaty a Vysoké Běty. Důležitá je informovanost a podpora možností prevence při ochraně hospodářských zvířat, propagace a důsledné využívání zákona o náhradách škod (č.115/2000 Sb.), zlepšení spolupráce ochrany přírody s Policií ČR při řešení případů ilegálního lovů a rozvoj přeshraniční spolupráce na monitoringu a ochraně velkých šelem se sousedními státy. Při realizaci záměrů je třeba dbát na nutnost zachování dostatečné rozlohy klidových stanovišť tvořených zejména členitými skalnatými a balvanitými plochami v jádrové lesnaté oblasti. V těchto oblastech je nežádoucí zvyšovat intenzitu turistického zatížení (budování turistických stezek, objektů individuální či hromadné rekreace). Zachována musí být migrační prostupnost EVL všemi směry (tj. v případě potřeby budovat koridory s odpovídajícími parametry dle technických podmínek Ministerstva dopravy č. 180, včetně udržování prostupnosti přístupových cest u staveb a při rekonstrukci silničních a železničních komunikací). Nezbytnou součástí péče je rovněž pravidelný monitoring stavu populace a výzkum některých aspektů biologie a role v ekosystému.

Nevhodné způsoby hospodaření a využívání: Hlavní příčinou ohrožení rysa ostrovida je přímé pronásledování ze strany člověka. Významným faktorem je i fragmentace vhodných biotopů a vysoká míra rušení.

MZCHÚ s výskytem předmětu ochrany: PR Malá skála, PP Ptačí stěna, PR Vysoká Běta, PR Jaronínská Bučina, PR Klet.

Poznámka:

Přílohy: